HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șaptea extinsă)

13 noiembrie 2024*

„Concurență – Concentrări – Pieţele germane ale serviciilor de televiziune și ale serviciilor de telecomunicații – Decizie prin care concentrarea este declarată compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE – Angajamente – Evaluarea efectelor orizontale și verticale ale operațiunii asupra concurenței – Raport de concurență între părțile la concentrare – Schimbare specifică concentrării – Eroare vădită de apreciere”

În cauza T-64/20,

Deutsche Telekom AG, cu sediul în Bonn (Germania), reprezentată de C. von Köckritz, U. Soltész, M. Wirtz, M. Schulz, P. Lohs și S. Zinndorf, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de G. Conte, J. Szczodrowski și C. Urraca Caviedes, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Vodafone Group plc, cu sediul în Newbury (Regatul Unit), reprezentată de V. Vollmann, solicitor, C. Jeffs, A. Chadd și D. Seeliger, avocați,

intervenientă,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea extinsă),

compus din domnii M. van der Woude, președinte, și R. da Silva Passos (raportor), doamna I. Reine și domnii L. Truchot și M. Sampol Pucurull, judecători,

grefier: doamna S. Jund, administratoare,

având în vedere faza scrisă a procedurii,

în urma ședinței din 21 septembrie 2023,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta, Deutsche Telekom AG, solicită anularea Deciziei C(2019) 5187 final a Comisiei din 18 iulie 2019 prin care se declară compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE operațiunea de concentrare vizând dobândirea de către Vodafone Group plc a anumitor active ale Liberty Global plc (cazul COMP/M.8864 – Vodafone/Certain Liberty Global Assets) (denumită în continuare „decizia atacată”).

I. Istoricul litigiului

A. Întreprinderile în cauză

2 Vodafone Group plc (denumită în continuare „intervenienta” sau „Vodafone”), cu sediul în Regatul Unit, își desfășoară activitatea în principal în exploatarea rețelelor de telecomunicații mobile și în furnizarea de servicii de telecomunicații mobile, precum serviciile de voce, de mesagerie și de date mobile. Unele dintre societățile sale operaționale furnizează de asemenea servicii de televiziune prin cablu, de telefonie fixă, de internet în bandă largă sau de televiziune prin rețele IP (*Internet Protocol Television*, IPTV). În Uniunea Europeană, Vodafone este prezentă în 12 state membre, printre care Republica Cehă, Germania, Ungaria și România. În Germania, Vodafone deține o rețea de cablu coaxial prezentă în 13 din 16 landuri (Bavaria, Berlin, Brandenburg, Bremen, Hamburg, Mecklemburg-Pomerania Occidentală, Saxonia Inferioară, Renania-Palatinat, Saarland, Saxonia, Saxonia-Anhalt, Schleswig-Holstein și Turingia), care îi permite să ofere servicii de televiziune și de internet în bandă largă. În acest stat membru, Vodafone este de asemenea activă în furnizarea cu amănuntul de servicii de telecomunicații mobile la nivel național și oferă servicii de telecomunicații fixe la nivel național prin intermediul unui acces cu ridicata la rețeaua fixă a reclamantei.

3 Liberty Global plc, cu sediul de asemenea în Regatul Unit, oferă servicii de televiziune, de internet în bandă largă și de telefonie fixă, precum și servicii mobile în diferite țări ale Uniunii. Liberty Global deține și exploatează rețele de cablu care oferă servicii de televiziune, de internet în bandă largă și de telefonie vocală în Republica Cehă, în Germania, în Ungaria și în România. Liberty Global este prezentă în Germania sub numele de Unitymedia GmbH, iar în Republica Cehă, Ungaria și România sub numele de UPC. În Germania, Unitymedia deține o rețea de cablu coaxial prezentă în cele trei landuri care nu sunt acoperite de rețeaua de cablu a Vodafone, și anume Renania de Nord-Westfalia, Hessen și Baden-Württemberg, care îi permite să ofere servicii de televiziune și de internet în bandă largă. În plus, Liberty Global își desfășoară activitatea în calitate de operator de rețea mobilă virtuală în Germania și Ungaria.

4 Reclamanta, cu sediul în Germania, oferă printre altele servicii IPTV, de internet în bandă largă, de telefonie fixă, în principal pe baza rețelei sale telefonice din cupru și a rețelei sale de fibră optică, precum și servicii mobile în diferite țări ale Uniunii.

B. Procedura administrativă

5 La 19 octombrie 2018, Comisia Europeană a primit, în temeiul articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO 2004, L 24, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 201), notificarea unui proiect de concentrare prin care Vodafone își anunța intenția de a dobândi controlul exclusiv asupra activităților de telecomunicații ale Liberty Global în Republica Cehă, Germania, Ungaria și România. Operațiunea consta într-un contract de vânzare-cumpărare prin care Vodafone prevedea achiziționarea a 100 % din acțiunile societăților care desfășurau activitățile de telecomunicații ale Liberty Global vizate (denumită în continuare „operațiunea” sau „concentrarea”). În Germania, operațiunea consta în achiziționarea a 100 % din acțiunile Unitymedia.

6 La 11 decembrie 2018, după examinarea preliminară a notificării și în temeiul primei faze a investigației de piață, Comisia a exprimat îndoieli serioase cu privire la compatibilitatea operațiunii cu piața internă și a decis să inițieze procedura în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 139/2004.

7 La 25 martie 2019, Comisia a adresat Vodafone o comunicare privind obiecțiunile (denumită în continuare „comunicarea privind obiecțiunile”).

8 La 8 aprilie 2019, Vodafone și-a prezentat răspunsul scris la comunicarea privind obiecțiunile.

9 La 6 mai 2019, Vodafone și-a asumat angajamente în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004 pentru a remedia problemele de concurență identificate de Comisie. La 7 mai, Comisia a lansat o consultare a participanților la piață cu privire la aceste angajamente.

10 La 11 iunie 2019, în urma anumitor modificări, Vodafone a prezentat o serie finală de angajamente (denumite în continuare „angajamentele finale”).

11 La 18 iulie 2019, în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004, Comisia a adoptat decizia atacată.

C. Decizia atacată

12 În decizia atacată, Comisia a apreciat, într-o primă etapă, efectele concentrării, în special în Germania. Într-o a doua etapă, Comisia a verificat dacă angajamentele asumate de partea care a notificat operațiunea erau de natură să o facă compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind Spațiul Economic European (SEE).

1. Aprecierea efectelor concentrării asupra concurenței în Germania

13 În ceea ce privește Germania, Comisia a analizat mai întâi efectele orizontale ale concentrării, și anume efectele care rezultau din împrejurarea că părțile la concentrarea menționată erau concurenți existenți sau potențiali pe piața relevantă. În continuare, Comisia a examinat efectele verticale ale concentrării, și anume efectele care rezultau din împrejurarea că părțile la concentrarea menționată operau la niveluri diferite ale lanțului de aprovizionare. În sfârșit, Comisia a apreciat efectele de conglomerat ale concentrării, și anume efectele care rezultă din

împrejurarea că părțile la concentrarea menționată întreținеau o relație care nu era nici orizontală, nici verticală, acestea fiind însă active pe piețe strâns legate între ele și în special furnizând produse sau servicii complementare.

a) Efecte orizontale

14 Comisia a examinat printre altele efectele orizontale necoordonate pe următoarele piețe: piața furnizării cu amănuntul de servicii de acces fix la internet din Germania (denumită în continuare „piața accesului fix la internet”), piața furnizării cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune, piața furnizării cu amănuntul de oferte multiservicii (*multiple play*), piața furnizării cu amănuntul de servicii de televiziune, piața cu ridicata a furnizării și a achiziționării de canale de televiziune și piața cu ridicata a transmisiei de semnale de televiziune în Germania (denumită în continuare „piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune”).

1) Efecte orizontale necoordonate pe piața accesului fix la internet

15 Din decizia atacată reiese că, pe piața accesului fix la internet, operatorii de telecomunicații (ofertanți) furnizează abonamente care permit clienților finali (solicitanți) să aibă acces la internet prin intermediul unei conexiuni de telecomunicații fixe. În speță, Comisia a considerat că, în scopul deciziei sale, piața relevantă era piața globală a furnizării cu amănuntul a accesului fix la internet (incluzând toate tipurile de servicii, modurile de distribuție, vitezele și lărgimile de bandă) către clienți casnici și mici întreprinderi, cu excluderea furnizării de servicii de acces fix la internet prin intermediul infrastructurilor de rețea mobilă. În ceea ce privește dimensiunea geografică a pieței, Comisia a considerat că piața are o dimensiune națională.

16 La finalul analizei sale, Comisia a considerat că concentrarea ar ridica obstacole semnificative în calea exercitării unei concurențe efective pe piața accesului fix la internet, printre altele din cauza eliminării importantei presiuni concurențiale pe care părțile la concentrare o exercitau una asupra celeilalte înainte de operațiune, în special în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, și a creării unui participant cu o cotă de piață în termeni de abonați de peste 30 % (care ar fi mai mare de 40 % din amprenta rețelei de cablu a Unitymedia sau chiar mai mult în anumite landuri și cartiere).

2) Efecte orizontale necoordonate pe piața furnizării cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune

17 Din decizia atacată reiese că, pe piața furnizării cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune, deținătorii de infrastructuri (ofertanți) furnizau semnale de televiziune clienților (solicitanți), în principal prin cablu, prin satelit, pe cale terestră, potrivit standardului de televiziune digitală terestră (*Digital Video Broadcasting – Terrestrial*, DVB-T), și prin IPTV.

18 În ceea ce privește definirea pieței produsului, Comisia a observat că piața germană a furnizării de servicii de transmisie de semnale de televiziune era caracterizată de importanța închirierii de locuințe și a societăților de locuințe. Acestea din urmă negociau și încheiau contracte de furnizare de servicii de televiziune de bază în numele locatarilor lor, apoi transferau cheltuielile în cadrul chiriei lunare prin aplicarea unei particularități a dreptului german denumite „Nebenkostenprivileg” (privilegiul cheltuielilor locative accesorii). Comisia a explicat că majoritatea gospodăriilor care recepționau televiziune cu amănuntul în Germania erau situate în clădiri cu mai multe locuințe (*multi-dwelling units*, MDU). Aceste MDU aparțineau unor societăți de locuințe sau unor proprietari privați (denumiți în continuare „clienții MDU”). În ceea ce privea

locuințele individuale sau unifamiliale (*single-dwelling units*, SDU), consumatorii finali (denumiți în continuare „clienții SDU”) alegeau în general propriul distribuitor de televiziune și plăteau direct pentru abonamentul lor.

19 Pentru necesitățile deciziei atacate, ținând seama de rezultatele investigației de piață și de particularitățile pieței furnizării cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune către clienți care locuiesc în clădiri cu mai multe locuințe în Germania (denumită în continuare „piața MDU”), Comisia a apreciat că trebuia să se distingă între piața MDU și piața furnizării cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune clienților SDU (denumită în continuare „piața SDU”). Pe de altă parte, ea a considerat că delimitarea geografică a piețelor MDU și SDU putea fi lăsată nesoluționată.

20 La finalul analizei sale, Comisia a considerat că operațiunea nu era susceptibilă să ridice obstacole semnificative în calea concurenței efective nici pe piața MDU, nici pe piața SDU din cauza unor efecte orizontale necoordonate.

3) Efecte orizontale necoordonate asupra eventualelor piețe ale furnizării cu amănuntul de oferte multiservicii

21 Comisia a precizat că termenul „multiservicii” se referea la oferte care cuprindeau două sau mai multe servicii furnizate cu amănuntul consumatorilor de către același prestator pe baza unor contracte unice sau multiple, și anume servicii de telecomunicații mobile, servicii de telefonie fixă, servicii de acces fix la internet și servicii de televiziune. Ofertele multiservicii care cuprind două, trei sau patru dintre aceste servicii sunt denumite „double”, „triple” sau, respectiv, „quadruple services” (*double play* sau „2P”, *triple play* sau „3P” și *quadruple play* sau „4P”). Ofertele multiservicii care cuprindeau unul sau mai multe dintre aceste servicii fixe în combinație cu o componentă mobilă erau denumite oferte „multiservicii fix-mobil” (*fixed-mobile multiple play*) sau „convergență fix mobil” (CFM). Comisia a considerat că, în sensul deciziei sale, aspectul dacă exista una sau mai multe piețe multiservicii distincte de fiecare dintre piețele serviciilor de telecomunicații subiacente în mod individual putea fi lăsat nesoluționat.

22 La finalul analizei sale, Comisia a considerat că operațiunea ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața furnizării cu amănuntul de pachete „*double play*” care includ servicii de telefonie fixă și servicii de acces la internet fix în Germania, din cauza unor efecte orizontale necoordonate. În schimb, Comisia a concluzionat că operațiunea nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective, în primul rând, pe o eventuală piață a furnizării cu amănuntul de pachete „triple service” (*triple play*) care includ servicii de telefonie fixă, servicii de acces fix la internet și servicii de telecomunicații mobile în Germania, în al doilea rând, pe o eventuală piață a furnizării cu amănuntul de oferte grupate „triple service” (*triple play*) care includ servicii de telefonie fixă, servicii de acces fix la internet și servicii de televiziune în Germania și, în al treilea rând, pe o eventuală piață a furnizării cu amănuntul de pachete „quadruple service” (*quadruple play*) din Germania, din cauza unor efecte orizontale necoordonate. Comisia a subliniat că acest lucru nu aducea atingere aprecierii efectelor de conglomerat ale concentrării în ceea ce privea furnizarea diferitelor componente ale pachetelor.

4) Efecte orizontale necoordonate pe piața furnizării cu amănuntul de servicii de televiziune

23 Din decizia atacată reiese că, pe piața furnizării cu amănuntul de servicii de televiziune, ofertanții erau furnizorii de servicii de televiziune liniare, și anume fluxuri liniare de programe al căror orar de difuzare era stabilit de canalul de televiziune, și neliniare, și anume fluxuri de programe furnizate la cererea utilizatorului final. Acești ofertanți deserveau clienții finali care doreau să recurgă la astfel de servicii (solicitanți). Serviciile de televiziune furnizate de distribuitorii de televiziune utilizatorilor finali constau în pachete de canale liniare de televiziune cu acces liber sau de canale liniare de televiziune cu plată, precum și în conținuturi agregate în servicii neliniare, cum ar fi serviciile video la cerere (*Video on demand*, VOD). Conținutul de televiziune putea fi furnizat utilizatorilor finali printr-un anumit număr de mijloace tehnice, printre care prin cablu, satelit, televiziune terestră (DVB-T) și IPTV. Ofertanții de servicii de televiziune de tip „*over the top*” (OTT) furnizau canale și conținuturi atât liniare, cât și neliniare prin intermediul internetului. În speță, Comisia a considerat, în vederea adoptării deciziei atacate, că piața avea o dimensiune națională și că, din punct de vedere material, definirea exactă a pieței putea fi lăsată nesoluționată.

24 La finalul analizei sale, Comisia a considerat că tranzacția nu era susceptibilă să ridice obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața furnizării cu amănuntul de servicii de televiziune în Germania din cauza unor efecte orizontale necoordonate.

5) Efecte orizontale necoordonate pe piața cu ridicata a furnizării și a achiziționării de canale de televiziune și pe piața de tip feed-in *pentru semnale de televiziune*

25 Din decizia atacată reiese că, pe piața cu ridicata a furnizării și a achiziționării de canale de televiziune, organismele de radiodifuziune (ofertanți) furnizau canale liniare (cu acces liber sau cu plată) pe care furnizorii cu amănuntul de servicii de televiziune (solicitanți) le achiziționau pentru a furniza servicii audiovizuale utilizatorilor finali. În decizia atacată, Comisia a considerat că această piață era limitată la Germania și că trebuia să fie segmentată între canalele de televiziune cu acces liber și canalele de televiziune cu plată.

26 Pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, furnizorii cu amănuntul de servicii de televiziune (ofertanți) își utilizau infrastructura pentru a oferi organismelor de radiodifuziune (solicitanți) un serviciu de transmisie de semnale de televiziune pentru canalele lor. În decizia atacată, Comisia a considerat că trebuia să definească piața relevantă ca fiind piața cu ridicata a transmisiei de semnale de televiziune prin cablu, a cărei întindere geografică era amprenta fiecărei rețele de cablu, și a precizat că va ține seama de o piață de produse care includea IPTV. Comisia a adăugat că va aprecia efectele operațiunii la nivel național.

27 În decizia atacată, Comisia a recunoscut că piața cu ridicata a furnizării și a achiziționării de canale de televiziune, precum și piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune erau strâns legate, în măsura în care negocierile dintre organismele de radiodifuziune și platformele de televiziune (furnizori cu amănuntul de servicii de televiziune) acopereau în mod obișnuit cele două aspecte (transmisia de semnale și achiziționarea de canale). În consecință, Comisia a arătat că va analiza efectele concentrării pe aceste două piețe în aceeași secțiune din decizia atacată.

28 La finalul analizei sale, Comisia a considerat că operațiunea nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața cu ridicata a furnizării de canale de televiziune în Germania.

29 Pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, Comisia a examinat dacă, din cauza creșterii puterii sale de piață în calitate de furnizor cu amănuntul de servicii de televiziune, entitatea rezultată în urma concentrării ar putea, în primul rând, să obțină din partea organismelor de radiodifuziune condiții care ar avea în cele din urmă un impact negativ asupra accesului furnizorilor cu amănuntul de servicii de televiziune concurente la conținuturi de televiziune, în al doilea rând, să influențeze în mod negativ varietatea și calitatea conținutului programelor oferite în Germania, în al treilea rând, să ridice obstacole în calea apariției unor servicii de televiziune inovatoare și, în al patrulea rând, să ridice obstacole în calea apariției unor aplicații de publicitate direcționată sau segmentată (*adressable TV*, ATV).

30 Mai întâi, Comisia a explicat că, chiar dacă tranzacția putea conduce la o creștere a puterii de piață a entității rezultate în urma concentrării pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, nu era posibil să se concluzioneze că, drept consecință a acestei creșteri a puterii de piață, entitatea menționată ar fi susceptibilă să obțină condiții ale organismelor de radiodifuziune și ale titularilor de drepturi de televiziune, sub forma unor contracte de exclusivitate, care ar avea un efect negativ asupra accesului furnizorilor cu amănuntul de servicii de televiziune concurente la canale sau la conținuturi.

31 În continuare, Comisia a considerat că, din cauza puterii de piață mai mari a entității rezultate în urma concentrării, aceasta ar avea capacitatea și motivația de a pune în aplicare o strategie pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune care ar putea aduce prejudicii consumatorilor din aval ca urmare a unei calități mai reduse a experienței telespectatorului, a unei game mai reduse de opțiuni și a unor investiții mai reduse în conținuturi de către organismele de radiodifuziune. În special, ca urmare a creșterii puterii de piață a entității rezultate în urma concentrării, operațiunea ar putea conduce la o formă de blocare parțială a canalelor cu acces liber sau cu plată, în special prin înrăutățirea condițiilor contractuale și financiare impuse de această entitate organismelor de radiodifuziune, și, în consecință, la o degradare calitativă a ofertei de televiziune către telespectatorii finali din Germania.

32 Pe de altă parte, Comisia a considerat că, din cauza puterii de piață mai mari a entității rezultate în urma concentrării, aceasta din urmă ar avea capacitatea și motivația de a pune în aplicare o strategie pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune menită să ridice obstacole în calea apariției și a dezvoltării unor servicii de televiziune inovatoare, precum transmisia de semnale de televiziune hibride în bandă largă (*Hybrid Broadcast Broadband TV*, HbbTV) și furnizarea de servicii de televiziune OTT. Or, un astfel de obstacol ar putea aduce prejudicii consumatorilor din aval ca urmare a unei calități mai reduse a experienței telespectatorului și a unei game mai reduse de opțiuni.

33 În sfârșit, Comisia a considerat că tranzacția nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective în ceea ce privea posibilitatea entității rezultate în urma concentrării de a împiedica sau de a îngreuna apariția și dezvoltarea aplicațiilor ATV.

b) Efecte verticale

34 În ceea ce privește efectele verticale ale concentrării, Comisia a examinat în special probabilitatea unei excluderi a furnizorilor cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune către clienții MDU.

35 Pe piața intermediară a transmisiei de semnale de televiziune (denumită în continuare „piața intermediară”), operatorii rețelei de nivel 3 (ofertanți), respectiv rețeaua dintre capul rețelei de cablu și limita proprietății, furnizează semnale de televiziune operatorilor rețelei de nivel 4 (solicitanți), și anume rețeaua care parcurge proprietatea. În speță, Comisia a considerat, în scopul deciziei sale, că cablul și fibra până la gospodărie (*fibre to the home*, FTTH) sau până la imobil (*fibre to the building*, FTTB) făceau parte din aceeași piață relevantă și că, din punct de vedere geografic, piața era regională, și anume limitată la amprenta rețelei de cablu a operatorului de nivel 3.

36 La finalul analizei sale, Comisia a concluzionat că operațiunea nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața MDU definită la nivel național, nici pe piața potențială regională care corespundea amprentei rețelei de cablu a Unitymedia din cauza unor efecte verticale necoordonate.

c) Efecte de conglomerat

37 În măsura în care, astfel cum explicase anterior, nu era posibil să se concluzioneze în sensul existenței unei singure piețe a ofertelor multiservicii în Germania, Comisia a examinat de asemenea dacă concentrarea ar genera efecte de conglomerat prin blocarea concurenților pe piața cu amănuntul a serviciilor de telecomunicații mobile, pe piața cu amănuntul a serviciilor de telefonie fixă, pe piața accesului fix la internet și pe piața cu amănuntul a serviciilor de televiziune.

38 La finalul analizei sale, Comisia a concluzionat că concentrarea nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective din cauza unor efecte de conglomerat în Germania.

d) Concluzie cu privire la efectele concentrării în Germania

39 În decizia atacată, Comisia a constatat, așadar, un obstacol semnificativ în calea concurenței efective (denumit în continuare „OSCE”) pe piața accesului fix la internet și pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune.

2. Angajamente cărora li se conferă caracter obligatoriu în decizia atacată

40 În decizia atacată, Comisia a considerat că angajamentele asumate de Vodafone erau de natură să facă operațiunea compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE. Aceasta a dedus că operațiunea, astfel cum a fost modificată în urma angajamentelor oferite de Vodafone, nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piețele pe care fuseseră identificate probleme de concurență.

41 Angajamentele asumate de Vodafone erau următoarele:

– angajamentul prealabil de a permite unui nou operator de cablu, și anume Telefónica, să aibă acces la rețeaua de cablu a entității rezultate în urma concentrării pentru a-i permite să ofere servicii de acces fix la internet cu amănuntul (și, dacă dorește, servicii de telefonie vocală fixă) și propriile servicii de televiziune OTT sau cele ale unor terți (angajamentul „*Wholesale Cable Broadband Access*”);

– un angajament referitor la televiziunea OTT (denumit în continuare „angajamentul OTT”), care cuprindea două aspecte, și anume, în primul rând, angajamentul de a nu limita pe plan

contractual, direct sau indirect, posibilitatea ca organismele de radiodifuziune, ale căror conținuturi erau difuzate pe platforma de televiziune a entității rezultate în urma concentrării, să distribuie aceste conținuturi prin intermediul unui serviciu OTT și, în al doilea rând, angajamentul de a menține o capacitate de interconectare directă suficientă între rețeaua sa internet care acoperă Germania și furnizori terți de servicii (de tranzit) de interconectare la internet;

– angajamentul de a nu majora tarifele *feed-in* plătite de organismele de radiodifuziune cu acces liber (denumit în continuare „angajamentul privind tarifele *feed-in*”);

– angajamentul de a continua difuzarea semnalului HbbTV al organismelor de radiodifuziune cu acces liber (denumit în continuare „angajamentul HbbTV”).

42 Astfel, articolul 1 din decizia atacată a prevăzut că operațiunea era compatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004 și al articolului 57 din Acordul privind SEE. Pe de altă parte, articolele 2 și 3 din aceeași decizie au prevăzut condiții și, respectiv, obligații pentru a garanta că Vodafone se conforma angajamentelor asumate de aceasta din urmă față de Comisie.

II. Procedura și concluziile părților

43 Prin ordonanța din 30 iunie 2022, Tribunalul a obligat Comisia să prezinte anumite documente.

44 Prin ordonanța din 30 martie 2023, adoptată în temeiul articolului 103 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a obligat Comisia să prezinte, pe de o parte, o nouă versiune neconfidențială a deciziei atacate și a unora dintre anexele sale, care urma să fie comunicată reclamantei, conținând mai multe pasaje ocultate până atunci, și, pe de altă parte, o nouă versiune confidențială a deciziei atacate și a uneia dintre anexele sale, care urma să fie comunicată numai reprezentanților reclamantei care au semnat în prealabil un angajament de confidențialitate, conținând alte pasaje până atunci ocultate.

45 Prin actul din 16 mai 2023, Tribunalul a adresat reclamantei, Comisiei și intervenientei mai multe întrebări scrise în vederea unor răspunsuri scrise și a unor răspunsuri în ședință.

46 Prin înscrisul depus la grefă la 2 iunie 2023, reclamanta și-a prezentat observațiile cu privire la documentele depuse de Comisie în conformitate cu ordonanța din 30 martie 2023.

47 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 21 septembrie 2023.

48 Reclamanta solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate;

– obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

49 Comisia și intervenienta solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

50 În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă cinci motive, întemeiate, primul, pe o încălcare a articolului 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004 și pe erori vădite de apreciere în ceea ce privește piața MDU, al doilea, pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește raportul de concurență dintre părțile la concentrare pe piața SDU, al treilea, pe o eroare vădită de apreciere privind efectele verticale asupra serviciilor intermediare de transmisie de semnale de televiziune, al patrulea, pe erori vădite de apreciere privind efectele concentrării pe piețele cu ridicata ale achiziționării de canale de televiziune și ale transmisiei de semnale de televiziune și, al cincilea, pe o eroare vădită de apreciere în măsura în care Comisia a considerat că angajamentele în materie de televiziune OTT și de tarife *feed-in* erau suficiente pentru a face concentrarea compatibilă cu piața internă.

A. Principii jurisprudențiale aplicabile

1. Cu privire la intensitatea controlului jurisdicțional

51 În temeiul unei jurisprudențe constante, normele de fond ale Regulamentului nr. 139/2004 și în special articolul 2 din acesta conferă Comisiei o anumită putere discreționară, mai ales în ceea ce privește aprecierile de ordin economic, și, în consecință, controlul instanței asupra exercitării unei asemenea puteri, care este esențial în definirea normelor în materie de concentrări, trebuie efectuat ținându-se cont de marja de apreciere care este implicită pentru normele cu caracter economic ce fac parte din regimul concentrărilor (Hotărârea din 18 decembrie 2007, Cementbouw Handel & Industrie/Comisia, C-202/06 P, EU:C:2007:814, punctul 53, și Hotărârea din 13 mai 2015, Niki Luftfahrt/Comisia, T-162/10, EU:T:2015:283, punctul 85).

52 Controlul exercitat de instanța Uniunii cu privire la aprecierile economice complexe efectuate de Comisie în exercitarea puterii de apreciere pe care i-o conferă Regulamentul nr. 139/2004 trebuie să se limiteze la verificarea respectării regulilor de procedură și de motivare, precum și a exactității materiale a situației de fapt, a absenței unei erori vădite de apreciere și a unui abuz de putere (Hotărârea din 13 iulie 2023, Comisia/CK Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, punctul 84, și Hotărârea din 9 iulie 2007, Sun Chemical Group și alții/Comisia, T-282/06, EU:T:2007:203, punctul 60).

53 În special, nu este de competența Tribunalului să substituie aprecierea economică a Comisiei cu propria sa apreciere (Hotărârea din 7 iunie 2013, Spar Österreichische Warenhandels/Comisia, T-405/08, nepublicată, EU:T:2013:306, punctul 51, și Hotărârea din 23 mai 2019, KPN/Comisia, T-370/17, EU:T:2019:354, punctul 107).

54 Totuși, chiar dacă nu este de competența Tribunalului să substituie aprecierea economică a Comisiei cu propria apreciere în scopul aplicării normelor de fond ale Regulamentului nr. 139/2004, aceasta nu implică faptul că instanța Uniunii trebuie să se abțină de la a controla interpretarea dată de către Comisie unor date de natură economică. Astfel, instanța Uniunii trebuie nu numai să verifice exactitatea materială a elementelor de probă invocate, fiabilitatea și coerența lor, ci și să controleze dacă aceste elemente constituie ansamblul datelor pertinente care trebuie luate în considerare pentru aprecierea unei situații complexe și dacă sunt de natură să

susține concluziile deduse pe baza lor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 145, și Hotărârea din 23 mai 2019, KPN/Comisia, T-370/17, EU:T:2019:354, punctul 60).

2. Cu privire la normele în materie de probă

55 O analiză prospectivă, precum cele necesare în materie de control al concentrărilor, trebuie efectuată cu mare atenție, întrucât nu este vorba despre a examina evenimente din trecut, în legătură cu care sunt disponibile adesea numeroase elemente care permit să se înțeleagă cauzele acestora, și nici măcar evenimente prezente, ci despre a prevedea evenimente care se vor produce în viitor, potrivit unei probabilități mai mari sau mai mici, dacă nu se adoptă nicio decizie prin care să se interzică sau să se precizeze condițiile concentrării avute în vedere (Hotărârea din 15 februarie 2005, Comisia/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, punctul 42).

56 Pe de altă parte, natura prospectivă a analizei economice pe care Comisia trebuie să o efectueze se opune însă ca aceasta, pentru a demonstra că o concentrare ar ridica sau, dimpotrivă, nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective, să fie obligată să respecte un nivel probatoriu deosebit de ridicat. În aceste condiții, ținând seama în special de structura simetrică a articolului 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004 și de caracterul prospectiv al analizelor economice ale Comisiei în materie de control al concentrărilor, trebuie să se considere că, pentru a declara că o concentrare este incompatibilă sau compatibilă cu piața internă, este suficient ca Comisia să demonstreze, prin intermediul unor elemente suficient de semnificative și de concordante, că este mai mult probabil decât improbabil ca respectiva concentrare să ridice sau să nu ridice obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia (Hotărârea din 13 iulie 2023, Comisia/CK Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, punctele 86 și 87).

57 În ceea ce privește cerințele de probă, reiese din cuprinsul punctelor 50-53 din Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392), că Comisia este în principiu obligată să își precizeze poziția fie în sensul autorizării operațiunii de concentrare cu care este sesizată, fie în sensul interzicerii acesteia, potrivit evaluării sale cu privire la evoluția economică cea mai probabilă care poate fi atribuită operațiunii în cauză. Este vorba, așadar, despre o apreciere a probabilităților, iar nu despre o obligație a Comisiei de a demonstra fără îndoieli rezonabile că o concentrare nu ridică probleme de concurență (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 decembrie 2013, Cisco Systems și Messagenet/Comisia, T-79/12, EU:T:2013:635, punctul 47).

58 În acest context, revine Comisiei sarcina de a evalua în mod global rezultatul fasciculului de indicii utilizat pentru a evalua situația de concurență. Este posibil, în această privință, ca anumitor elemente să li se acorde prioritate, iar altele să fie înlăturate. Această examinare și motivarea pe care o presupune fac obiectul controlului de legalitate exercitat de Tribunal asupra deciziilor Comisiei în materie de concentrări (a se vedea în acest sens Hotărârea din 6 iulie 2010, Ryanair/Comisia, T-342/07, EU:T:2010:280, punctul 136).

59 În sfârșit, este necesar să se arate că niciun principiu de drept al Uniunii nu se opune ca Comisia să se întemeieze pe un singur element de probă scris, cu condiția să nu existe nicio îndoială cu privire la forța probantă a acestuia [a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 2020, HeidelbergCement și Schwenk Zement/Comisia, T-380/17, EU:T:2020:471, punctul 460 (nepublicată)].

60 În lumina acestor considerații trebuie analizate motivele invocate în susținerea acțiunii menționate la punctul 50 de mai sus.

B. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004 și pe erori vădite de apreciere în ceea ce privește piața MDU

61 În susținerea primului motiv, reclamanta arată că analiza efectuată de Comisie în decizia atacată cu privire la efectele orizontale necoordonate ale concentrării pe piața MDU este afectată de o eroare de drept și de erori vădite de apreciere.

1. Considerații introductive

62 În secțiunea VIII.C.2.4 din decizia atacată, Comisia a examinat efectele orizontale necoordonate ale operațiunii pe piața MDU. După cum s-a arătat la punctul 19 de mai sus, Comisia a considerat că delimitarea geografică a acestei piețe putea fi lăsată nesoluționată.

63 După ce, în considerentele (683)-(701) ale deciziei atacate, a expus anumite particularități ale pieței MDU, Comisia a examinat, în considerentele (702)-(712) ale aceleiași decizii, cotele de piață ale părților la concentrare atât la nivel național, cât și la nivelul amprentelor rețelelor lor respective de cablu, precum și nivelurile de concentrare ale pieței MDU, înainte de a concluziona, în considerentele (718)-(720) ale deciziei menționate, că, deși această piață era foarte concentrată, iar fiecare dintre părți deținea o poziție foarte puternică în amprenta rețelei sale respective de cablu, operațiunea nu ar determina nicio schimbare specifică (*merger-specific change*), întrucât părțile nu erau concurente pe această piață, având în vedere lipsa unei suprapuneri semnificative între activitățile lor.

64 Comisia a examinat în continuare, în considerentele (721)-(764) ale deciziei atacate, constrângerile concurențiale exercitate de părți. În cadrul acestei analize, Comisia a considerat că nici Vodafone [a se vedea considerentele (723)-(746)], nici Unitymedia [a se vedea considerentele (747)-(764)] nu exercitau o constrângere concurențială în amprenta rețelei de cablu a celeilalte părți, că nimic nu indica faptul că aceasta ar fi fost situația în lipsa operațiunii și că, prin urmare, acestea nu erau concurenți potențiali.

65 În considerentele (765)-(785) ale deciziei atacate, Comisia a analizat constrângerile concurențiale exercitate de părți una asupra celeilalte și a concluzionat că acestea din urmă nu erau nici concurenți reali direcți [a se vedea considerentele (766)-(772)], nici concurenți reali indirecți [a se vedea considerentele (773)-(785)].

66 În sfârșit, în considerentele (786)-(831) ale deciziei atacate, Comisia a examinat și a comparat constrângerile concurențiale exercitate de concurenți, în special de Tele Columbus, de reclamantă, precum și de alți participanți de dimensiune mai mică anterior operațiunii [a se vedea considerentele (787)-(820)] și la încheierea acesteia [a se vedea considerentele (821)-(831)], înainte de a concluziona că era probabil ca aceste constrângeri să rămână neschimbate.

67 Având în vedere lipsa unei schimbări specifice concentrării și faptul că aceasta nu ar elimina nicio concurență directă, indirectă sau potențială între părți și nu ar slăbi constrângerile concurențiale exercitate de concurenții lor, Comisia a concluzionat că această operațiune nu ar da naștere niciunui efect orizontal anticoncurențial necoordonat și, prin urmare, niciunui OSCE pe această piață [a se vedea considerentele (832)-(835) ale deciziei atacate].

68 În speță, argumentația reclamantei în susținerea prezentului motiv, care vizează această examinare efectuată de Comisie în decizia atacată cu privire la efectele orizontale necoordonate ale concentrării pe piața MDU, poate fi împărțită în două aspecte, întemeiate, primul, pe o eroare de drept și pe încălcarea articolului 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004, pentru motivul că Comisia nu a considerat că operațiunea ar conduce la crearea sau la consolidarea unei poziții dominante, și al doilea, pe erori vădite de apreciere.

69 În această privință, Tribunalul consideră oportun să înceapă cu examinarea celui de al doilea aspect al primului motiv.

2. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe erori vădite de apreciere

70 Reclamanta susține în esență că, în decizia atacată, Comisia ar fi săvârșit erori vădite de apreciere în ceea ce privește, în primul rând, raportul de concurență dintre părțile la concentrare și, în al doilea rând, efectele concurențiale ale operațiunii pe piața MDU.

a) Cu privire la erorile vădite de apreciere în ceea ce privește raportul de concurență dintre părțile la concentrare

71 Reclamanta susține că Comisia a săvârșit erori vădite de apreciere atunci când a considerat, în decizia atacată, că părțile la concentrare nu erau, anterior acestei operațiuni, nici concurenți reali (direct sau indirect), nici concurenți potențiali. Pe de altă parte, reclamanta invocă o examinare insuficientă de către Comisie a existenței unei coluziuni tacite între părți înaintea concentrării.

1) Cu privire la concurența directă

72 Reclamanta susține că părțile la concentrare erau concurenți direcți înainte de operațiune.

73 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în decizia atacată, Comisia a considerat că părțile la concentrare nu erau concurenți direcți, după ce a constatat că acestea erau aproape exclusiv active în amprentele rețelelor lor respective de cablu, care nu se suprapuneau, cu consecința că clienții de pe piața MDU nu puteau trece (*switch*) de la o parte la concentrare la alta [a se vedea considerentul (766)].

74 În ceea ce privește cele câteva contracte încheiate de părțile la concentrare în afara amprentelor rețelelor lor de cablu, Comisia a arătat că părțile explicaseră că acestea nu erau rezultatul unei concurențe active din partea lor, ci că fuseseră încheiate în mod excepțional, fiind vorba fie despre contracte istorice specifice, fie despre contracte cu societăți de locuințe active la nivel național, deja cliente ale uneia dintre părți și care doreau să colaboreze cu aceasta pentru toate proprietățile lor [a se vedea considerentul (768) al deciziei atacate].

75 Comisia a adăugat că această lipsă a concurenței directe între părți fusese confirmată de răspunsurile date de concurenți și de societățile de locuințe în cadrul investigației de piață, precum și de datele părților referitoare la participarea lor la cererile de ofertă pe piața MDU [a se vedea considerentele (769)-(771) ale deciziei atacate].

76 În speță, în primul rând, reclamanta arată că, în cazul în care piața MDU trebuia considerată ca fiind de dimensiune națională înaintea operațiunii, cele două părți erau în mod necesar concurenți reali. Ar fi lipsit de importanță în această privință dacă părțile „se concurează în mod activ” pe

această piață sau își limitează activitățile la anumite segmente (geografice) ale pieței, și anume amprentele rețelelor lor respective de cablu. Astfel, nici Regulamentul nr. 139/2004, nici jurisprudența instanțelor Uniunii nu ar impune eliminarea unei concurențe „active” între două întreprinderi pentru a stabili că există un OSCE.

77 În al doilea rând, reclamanta susține că, deși pieţele geografice relevante erau limitate la amprentele rețelelor de cablu ale părților la concentrare, decizia atacată conține indicații potrivit cărora exista, cel puțin, o anumită interacțiune concurențială directă între ele înainte de operațiune. Astfel, ar reieși în mod clar din tabelele nr. 16 [a se vedea considerentul (710)] și nr. 17 [a se vedea considerentul (714)] din decizia atacată că ar fi existat suprapuneri limitate, dar departe de a fi nesemnificative, între activitățile părților la concentrare, cel puțin cu privire la amprenta rețelei de cablu a Unitymedia. Pe de altă parte, considerentul (767) și următoarele ale deciziei atacate ar menționa cazuri specifice de „contracte istorice” sau de „contracte fracționate” încheiate de părțile la concentrare în afara amprentei rețelelor lor de cablu.

78 Rezultă de aici că, în opinia reclamantei, concluzia Comisiei potrivit căreia părțile la concentrare nu erau concurenți direcți este vădit eronată.

79 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

80 În această privință, trebuie precizat că există o concurență directă între întreprinderi atunci când acestea își dispută aceiași clienți.

81 În speță, nu se contestă că rețelele de cablu ale părților la concentrare nu se suprapun și că, în fapt, atunci când un client MDU dorește să încheie un contract cu un furnizor de semnale de televiziune, acesta nu are în principiu decât posibilitatea de a alege între partea la concentrare în a cărei amprentă a rețelei de cablu se situează imobilul care trebuie conectat și unul dintre concurenții săi, precum reclamanta. Faptul că piața MDU a fost, anterior operațiunii, de nivel național sau a fost limitată la amprentele rețelelor de cablu ale părților la concentrare nu schimbă nimic, întrucât în ambele cazuri se aplică această constatare.

82 Rezultă că produsele comercializate de părțile la concentrare nu erau, în practică, în concurență și, prin urmare, Comisia a concluzionat fără a săvârși o eroare vădită de apreciere că aceste părți nu erau concurenți direcți anterior concentrării.

83 Argumentele invocate de reclamantă nu permit să se demonstreze contrariul.

84 În primul rând, trebuie arătat că, drept răspuns la o întrebare adresată de Tribunal cu solicitare de răspuns scris din 16 mai 2023, Comisia a confirmat că existau indicii clare că piața MDU era, anterior operațiunii, limitată din punct de vedere geografic la amprenta rețelei de cablu a fiecăreia dintre părți, dar că, din cauza existenței unor furnizori și a unor clienți activi la nivel național și a faptului că eventualele diferențe de preț în cadrul țării nu erau legate de aceste amprente, ea nu a putut exclude complet posibilitatea unei piețe MDU de nivel național.

85 Astfel, împrejurarea că Comisia a avut în vedere că piața poate avea o dimensiune națională nu înseamnă că aceasta a considerat că, pe o asemenea piață ipotetică, părțile la concentrare intrau în concurență directă. Numai într-o a doua etapă, în cadrul examinării efectelor operațiunii pe piața MDU, Comisia a apreciat dacă, pe o eventuală piață națională, operațiunea ar conduce, ținând seama de activitatea părților, la o pierdere de concurență directă între ele. Împrejurarea că, în decizia atacată, Comisia a avut în vedere că piața MDU putea fi deja de dimensiune

națională înaintea operațiunii nu permite, așadar, să se deducă că părțile la concentrare erau în mod necesar concurenți reali pe o astfel de piață, după cum susține reclamanta. În sfârșit, nu este exclus ca două întreprinderi să opereze împreună cu alte întreprinderi pe aceeași piață geografică, fără ca aceste două întreprinderi să solicite totuși aceiași clienți, în special din cauza limitelor geografice ale rețelelor lor de cablu.

86 Este necesar să se adauge că constatarea efectuată de Comisie în considerentul (768) al deciziei atacate, potrivit căreia părțile nu practicau o „concurență activă”, avea drept unic obiectiv să explice că părțile încheiaseră, în foarte rare ocazii, contracte privind furnizarea de semnale de televiziune în amprenta rețelei de cablu a celeilalte părți numai ca răspuns la cereri nesolicitate care proveneau de la clienți MDU. Pentru a răspunde la asemenea cereri, părțile trebuiau să achiziționeze servicii intermediare de transmisie de semnale de televiziune de la un alt operator. Procedând astfel, Comisia nu a considerat nicidecum că eliminarea unei concurențe „active” era necesară pentru a stabili existența unui OSCE.

87 În al doilea rând, deși nu exista nicio suprapunere între rețelele de cablu ale părților la concentrare, ceea ce reclamanta nu repune în discuție, este adevărat că, în decizia atacată, Comisia a constatat că existau totuși anumite suprapuneri între activitățile lor, acești operatori cumpărând, în acest caz, servicii intermediare de transmisie de semnale de televiziune de la cealaltă parte sau de la un alt operator de rețea de nivel 3 pentru a putea ajunge la clienții MDU în cauză.

88 Or, trebuie arătat că, deși le contestă caracterul neglijabil, reclamanta nu repune în discuție cifrele ca atare divulgate de Comisie în cursul procedurii în fața Tribunalului referitoare la contractele încheiate de părțile la concentrare în afara amprentelor rețelelor lor de cablu, precum și la numărul de clienți vizați. În această privință, trebuie arătat că aceste cifre arată că aceste contracte reprezentau un număr foarte limitat de clienți MDU în termeni de gospodării racordate și o cotă de piață atât de neglijabilă, fiind mai mică de 1 %, încât nu ar putea reprezenta o concurență reziduală care trebuie protejată.

89 În plus, asemenea contracte în afara amprentelor rețelelor lor de cablu nu erau încheiate decât în mod excepțional de părțile la concentrare, ceea ce reclamanta însăși a confirmat în cadrul investigației de piață, astfel cum reiese din considerentul (770) al deciziei atacate.

90 În consecință, reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că părțile la concentrare nu erau concurenți direcți înainte de concentrare.

2) Cu privire la concurența indirectă

91 Reclamanta susține că părțile la concentrare erau concurenți indirecți înainte de operațiune.

92 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în decizia atacată, Comisia a verificat dacă între părțile la concentrare exista o constrângere concurențială indirectă anterioară acesteia. În acest cadru, Comisia a precizat că, pentru a da naștere unui OSCE, orice presiune concurențială indirectă existentă care ar fi eliminată în urma operațiunii ar trebui să fie deosebit de puternică [a se vedea considerentul (776)]. În urma acestei analize, Comisia a concluzionat că părțile la concentrare nu erau concurenți indirecți, întemeindu-se pe o serie de elemente.

93 În primul rând, Comisia a ținut seama de faptul că cele câteva persoane care au răspuns la investigația de piață și care susținuseră că exista o concurență indirectă între părțile la concentrare au recunoscut ele însele că prețul de pe piața MDU depindea de factori locali și nu era comparabil între diferitele regiuni în cauză [a se vedea considerentul (774) al deciziei atacate].

94 În al doilea rând, Comisia a arătat că în cadrul investigației de piață fuseseră identificate trei mecanisme de transmitere posibile, care ar fi putut da naștere unei concurențe indirecte între părți, primul decurgând din concurenții activi la nivel național, precum reclamanta, al doilea din clienții activi la nivel național, iar al treilea din intermediarii specializați, precum cabinetele de avocatură sau întreprinderile de consultanță [a se vedea considerentul (775) al deciziei atacate]. Comisia a explicat în continuare că nu a descoperit niciun element de probă care să demonstreze că aceste mecanisme de transmitere au putut genera o concurență indirectă între părți sau care să dovedească că a existat o astfel de concurență indirectă [a se vedea considerentul (777) al deciziei atacate].

95 Astfel, majoritatea societăților de locuințe care au participat la investigația de piață au răspuns că nu utilizau niciodată (în ceea ce privește societățile locale, care ar fi putut influența al treilea mecanism de transmitere) sau decât rareori (în ceea ce privește societățile de nivel național, care ar fi putut influența al doilea mecanism de transmitere) analize comparative (*benchmarking*) indirecte. În ceea ce privește operatorii concurenți, numai reclamanta și Tele Columbus au indicat că au recurs adesea la astfel de analize comparative [a se vedea considerentele (778)-(780) ale deciziei atacate]. Cu toate acestea, niciunul dintre acești doi concurenți nu a putut furniza Comisiei exemple concrete care să demonstreze existența unui raport de concurență indirectă între părți, precum dovada unei alinieri a condițiilor pe piața MDU în întreaga Germanie [a se vedea considerentul (781) al deciziei atacate].

96 În al treilea rând, Comisia a examinat documentele interne ale părților la concentrare și nu a găsit nicio dovadă că Vodafone sau Unitymedia ar fi ținut seama de condițiile celeilalte părți în cadrul negocierilor lor pe piața MDU [a se vedea considerentul (782) al deciziei atacate]. De asemenea, Comisia a luat în considerare elementele de probă furnizate de părțile la concentrare care demonstrează lipsa alinierii la nivel național a condițiilor aplicabile contractelor încheiate pe piața MDU [a se vedea considerentul (783) al deciziei atacate].

97 În sfârșit, Comisia a ținut seama de faptul că acest tip de analize comparative interregionale nu putea constitui, în orice caz, o pârghie eficace, având în vedere lipsa concurenței reale între părți și, prin urmare, imposibilitatea societăților de locuințe de a trece de la o parte la concentrare la alta [a se vedea considerentul (784) al deciziei atacate].

98 În speță, în primul rând, reclamanta susține că Comisia a aplicat în mod eronat articolul 2 din Regulamentul nr. 139/2004 atunci când a considerat, în considerentul (776) al deciziei atacate, că, pentru a da naștere unui OSCE, orice presiune concurențială indirectă existentă care ar fi fost eliminată în urma operațiunii ar fi trebuit să fie deosebit de puternică. Potrivit reclamantei, concurența indirectă constituie o formă relevantă de concurență reală, protejată de Regulamentul nr. 139/2004, fără să conteze gradul unei astfel de concurențe. Dat fiind că cele două părți la concentrare ar fi ocupat o poziție dominantă în amprentele rețelelor lor respective de cablu înainte de operațiune, chiar și o creștere limitată a puterii de piață care consta în eliminarea unei presiuni concurențiale (directe sau indirecte) ar fi dat naștere unui OSCE, astfel cum ar fi admis însăși Comisia în ceea ce privește poziția părților la concentrare pe piețele de televiziune cu ridicata.

99 În al doilea rând, reclamanta arată că, în decizia atacată, Comisia a constatat elemente importante de concurență indirectă, și anume faptul că părțile la concentrare își monitorizau activitățile lor respective și își comparau ofertele de produse, că marile societăți de locuințe comparau ofertele părților la concentrare și că exista o concurență în materie de infrastructură între părțile la concentrare. Potrivit reclamantei, ceea ce este important pentru a dovedi existența unei presiuni concurențiale indirecte este ca părțile la operațiune să țină seama de condițiile oferite de cealaltă parte atunci când își stabilesc propria strategie comercială.

100 Potrivit reclamantei, de aici rezultă că concluzia Comisiei potrivit căreia operațiunea nu determină o diminuare a concurenței indirecte între părți este vădit eronată.

101 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

102 Cu titlu introductiv, este necesar să se precizeze că întreprinderile care nu se concurează direct pot totuși să se afle într-un raport de concurență indirectă, în special atunci când sunt supuse unor presiuni concurențiale similare din partea altor întreprinderi cu care fiecare dintre ele este în concurență directă sau atunci când alți factori, precum cerințele impuse de clienți, le limitează în mod comparabil posibilitățile de stabilire a prețurilor și a condițiilor comerciale.

103 În primul rând, în ceea ce privește faptul că părțile la concentrare își monitorizau activitățile lor respective și își comparau ofertele de produse, trebuie arătat că însăși reclamanta recunoaște că considerentul (460) și următoarele, precum și considerentul (892) și următoarele ale deciziei atacate la care se referă privesc piața accesului fix la internet și piața SDU, însă nu piața MDU.

104 Pe de altă parte, Comisia a explicat că aceste cazuri de analize comparative nu au depășit „simple analize comparative comerciale menite să monitorizeze și eventual să imite cele mai bune practici din sector”. Or, astfel cum arată în mod întemeiat Comisia, această formă de comparație, care constă într-o analiză a performanțelor pieței sau a celor mai bune practici în sector, inclusiv în alte state membre sau în state terțe, nu poate fi calificată drept presiuni concurențiale indirecte în sensul punctului 102 de mai sus.

105 Astfel, Comisia a precizat, ca răspuns la o întrebare în vederea unui răspuns scris adresată de Tribunal, că, pentru ca o analiză comparativă directă să poată da naștere unei presiuni concurențiale indirecte, trebuiau să existe, în opinia sa, elemente care să arate că informațiile colectate astfel de o parte cu privire la cealaltă parte erau efectiv luate în considerare de prima parte în cadrul adoptării deciziilor sale comerciale și că aceste informații exercitau, prin urmare, o presiune asupra acestei părți, declanșând o reacție concurențială din partea sa. Or, în speță, Comisia nu a găsit niciun element care să indice că aceasta a fost situația pe piața MDU în ceea ce privește analizele comparative la care se referă reclamanta și trebuie să se constate că aceasta din urmă nu demonstrează contrariul sau că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere raționând astfel.

106 Rezultă de aici că nu exista nicio presiune concurențială indirectă, a cărei eliminare ar fi putut conduce la o creștere, chiar limitată, a puterii de piață a entității rezultate în urma concentrării, ceea ce diferențiază piața MDU de piețele de televiziune cu ridicata, în care Comisia a constatat existența unui OSCE, rezultat din puterea de piață mai mare a entității rezultate în urma concentrării (a se vedea punctele 31 și 32 de mai sus).

107 În sfârșit, reiese din decizia atacată [a se vedea în special considerentul (697)], iar reclamanta nu contestă acest lucru, că numeroase contracte cu clienții MDU erau rezultatul unor negocieri, al unor proceduri concurențiale sau al unor proceduri formale de cerere de ofertă. Contractele care rezultau din aceste negocieri sau din aceste proceduri cuprindeau numeroase cerințe în ceea ce privea în special infrastructura, serviciile furnizate și întreținerea. Pe de altă parte, Comisia a arătat că, la finalul investigației de piață, exista un acord cu privire la faptul că prețurile nu variau în funcție de regiunea geografică ca atare, ci mai degrabă în funcție de gradul de concurență, de costurile infrastructurii (de exemplu, de costurile lucrărilor de construcție) și de amplasarea imobilelor care urmau să fie deservite. În plus, astfel cum au admis terții, „stabilirea prețurilor contractelor referitoare la MDU [era] specifică factorilor locali și nu [putea] fi comparată de la o zonă la alta”. Contractele încheiate cu clienții MDU nu erau, așadar, contracte-tip care ar fi putut face cu ușurință obiectul unei analize comparative pe baza unei simple observări a practicilor din sector.

108 În al doilea rând, este necesar să se arate că, contrar celor susținute de reclamantă, numai Vonovia, dintre cele șase societăți de locuințe naționale și celelalte 230 000 de societăți de locuințe, dintre care unele își desfășurau activitatea în mai multe landuri, a răspuns că a recurs adesea la analize comparative, dar că aceasta nu fusese în măsură să furnizeze exemple relevante care să evidențieze o concurență indirectă între părțile la concentrare, astfel cum reiese din considerentul (779) și din considerentul (781) litera (c) ale deciziei atacate.

109 În duplică, Comisia a precizat în această privință că solicitase informații suplimentare Vonovia și GdW (aceasta din urmă fiind o organizație umbrelă și confederativă care reprezenta circa 3 000 de societăți de locuințe care, în total, gestionau aproximativ șase milioane de locuințe în Germania) în urma răspunsurilor lor la chestionarele investigației de piață, dar că ele nu fuseseră în măsură să furnizeze probe ale analizei comparative indirecte care ar fi fost pretins practicată de anumite asociații de locuințe.

110 În sfârșit, observațiile depuse de GdW în cursul procedurii administrative, prezentate de reclamantă în fața Tribunalului nu permit repunerea în discuție a unei astfel de aprecieri, întrucât nici acestea nu conțin exemple concrete de analize comparative sau, mai general, de concurență indirectă între părți.

111 Prin urmare, argumentele invocate de reclamantă nu repun în discuție constatarea Comisiei potrivit căreia societățile de locuințe naționale sau locale nu au participat, în speță, la crearea unei constrângeri concurențiale indirecte între părțile la concentrare.

112 În al treilea rând, în ceea ce privește concurența în materie de infrastructură între părțile la concentrare, este necesar să se arate că din considerentul (441) și din considerentul (453) litera (b) ale deciziei atacate reiese că Comisia a constatat că activitățile de investiții și de inovare în rețea puse în aplicare de fiecare parte la concentrare nu au avut niciun efect concurențial direct asupra strategiei de inovare și de investiții în rețea a celeilalte părți și că monitorizarea de către fiecare parte a activităților desfășurate de cealaltă parte în acest cadru nu a depășit „simple analize comparative comerciale menite să monitorizeze și eventual să imite cele mai bune practici din sector”, ceea ce reclamanta nu contrazice.

113 Or, astfel cum s-a arătat la punctele 104 și 105 de mai sus, această formă de comparație, care constă într-o analiză a performanțelor pieței sau a celor mai bune practici din sector, inclusiv în alte state membre sau în state terțe, nu este decât o formă de comparație aleasă în mod liber, dar nu corespunde formei de presiuni concurențiale indirecte menționate la punctul 102 de mai sus.

114 În al patrulea rând, trebuie arătat că, în decizia atacată, Comisia a explicat, pe de o parte, că examinarea documentelor interne ale părților la concentrare nu furnizase niciun element care să sugereze că părțile menționate luau în considerare termenii și condițiile respective ale acestora în negocierile lor privind contractele MDU și, pe de altă parte, că părțile la concentrare prezentaseră elemente convingătoare pentru a contesta alinierea contractelor MDU pe întreg teritoriul german. Or, contrar celor susținute de reclamantă, aceste constatări erau relevante pentru a aprecia dacă fiecare parte la concentrare ținea seama de condițiile oferite de cealaltă parte atunci când își stabilea strategia comercială și, prin urmare, pentru a aprecia dacă exista o concurență indirectă între ele anterior concentrării pe piața MDU.

115 Din cele de mai sus rezultă că reclamanta nu demonstrează că, în decizia atacată, Comisia a concluzionat în mod vădit eronat că părțile la concentrare nu erau concurenți indirecți.

116 În măsura în care Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere concluzionând în sensul lipsei concurenței indirecte între părțile la concentrare, nu mai este necesar să se examineze temeinicia argumentației privind aspectul dacă eliminarea acestui tip de concurență trebuie să fie „deosebit de puternică” pentru a da naștere unui OSCE în sensul articolului 2 din Regulamentul nr. 139/2004.

3) Cu privire la concurența potențială

117 Reclamanta arată că, presupunând că părțile la concentrare nu pot fi considerate concurenți reali, acestea ar fi fost cel puțin concurenți potențiali înainte de operațiune.

118 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, în decizia atacată, Comisia a examinat mai întâi dacă Vodafone era un concurent potențial al Unitymedia. În acest cadru, Comisia a amintit că Vodafone era activă în principal în amprenta propriei sale rețele de cablu și a arătat că acest operator a indicat că nu avea niciun proiect de extindere a rețelei sale de cablu, în special în amprenta Unitymedia, din cauza lipsei de rentabilitate a investiției subiacente [a se vedea considerentul (726)].

119 Dat fiind că aproape toți operatorii concurenți au răspuns, în cadrul investigației de piață, că se așteptau ca Vodafone să își extindă rețeaua de cablu în amprenta Unitymedia, Comisia a efectuat ulterior investigații cu privire la evoluția probabilă a presiunii concurențiale exercitate de Vodafone în cazul în care operațiunea nu avea loc. În această privință, Comisia a arătat că nu era suficientă capacitatea teoretică a Vodafone de a se extinde în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, considerând că, pentru a demonstra că exista o concurență potențială între părțile la concentrare, a cărei eliminare ar fi dat naștere unui OSCE, trebuia ca aceasta să aibă loc cu o probabilitate suficientă [a se vedea considerentul (730) al deciziei atacate].

120 În considerentele (731)-(746) ale deciziei atacate, Comisia a explicat că nu a descoperit un ansamblu coerent de probe care să sugereze că o extindere a Vodafone în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia ar fi fost probabilă sau previzibilă în mod rezonabil în lipsa operațiunii, ci că identificase mai degrabă o serie de elemente care demonstrau contrariul.

121 Astfel, Comisia a arătat că, în primul rând, Vodafone nu dublase niciodată rețeaua de cablu a Unitymedia în trecut și a constatat că acest operator nu își dezvoltase decât foarte puțin rețeaua de cablu, chiar în propria sa amprentă și în apropierea acesteia, deși o astfel de dezvoltare era mai rentabilă decât o dublare a rețelei de cablu. În al doilea rând, analiza documentelor interne ale Vodafone efectuată de Comisie a confirmat că acest operator nu prevedea proiecte de dublare a

rețelei de cablu a Unitymedia, dat fiind că asemenea proiecte nu ar fi îndeplinit criteriile sale de investiții. Comisia a ținut seama de previziunile efectuate de Vodafone, luând în considerare infrastructurile de care dispunea deja acest operator, care confirmaseră această lipsă de rentabilitate. În al treilea rând, Comisia a arătat că nu a găsit niciun element care să demonstreze că dublarea rețelei de cablu a unui alt operator ar fi devenit mai rentabilă în viitor.

122 Pe de altă parte, Comisia a apreciat că lucrările de dublare întreprinse de alți operatori, precum Tele Columbus, de operatorii locali sau de reclamantă răspundeau unor considerații comerciale specifice și diferite de cele care urmăreau dezvoltarea unei rețele paralele celei a unui operator concurent. În ceea ce privește Tele Columbus, Comisia a observat că acest operator nu a făcut nicio investiție semnificativă pentru extinderea rețelei sale de nivel 3 [a se vedea considerentul (744) al deciziei atacate]. În sfârșit, Comisia a precizat că nu dispunea de niciun indiciu potrivit căruia ar fi fost probabil ca Vodafone să aibă intenția de a intra în amprenta Unitymedia prin mijloace tehnice sau comerciale care ar fi fost diferite de extinderea propriei sale rețele de cablu [a se vedea considerentul (742) al deciziei atacate].

123 În continuare, Comisia a examinat dacă Unitymedia era un concurent potențial al Vodafone. În acest cadru, Comisia a amintit că Unitymedia era activă în principal în amprenta propriei sale rețele de cablu și a arătat că acest operator a indicat că nu avea niciun proiect de extindere a rețelei sale de cablu, în special în amprenta Vodafone, din cauza lipsei de rentabilitate a investiției subiacente [a se vedea considerentul (726) al deciziei atacate].

124 Dat fiind că aproape toți operatorii concurenți au indicat, ca răspuns la investigația de piață, că se așteptau ca Unitymedia să își extindă rețeaua în amprenta rețelei de cablu a Vodafone, recunoscând totuși că Unitymedia avea o motivație mai redusă de a acționa astfel decât Vodafone, Comisia a efectuat investigații cu privire la evoluția probabilă a presiunii concurențiale exercitate de Unitymedia în lipsa operațiunii.

125 În considerentele (755)-(764) ale deciziei atacate, Comisia a explicat că nu a descoperit un ansamblu coerent de probe care să sugereze că o extindere a Unitymedia în amprenta rețelei de cablu a Vodafone ar fi fost probabilă sau previzibilă în mod rezonabil în lipsa operațiunii, ci că identificase mai degrabă o serie de elemente, relativ similare celor descoperite cu privire la Vodafone, care demonstrau contrariul.

126 Astfel, Comisia a arătat că, în primul rând, Unitymedia nu dublase niciodată rețeaua de cablu a Vodafone în trecut și a constatat că acest operator nu își dezvoltase decât foarte puțin rețeaua de cablu, chiar în propria sa amprentă și în apropierea acesteia, deși o astfel de dezvoltare era mai rentabilă decât o dublare a rețelei de cablu. În al doilea rând, analiza documentelor interne ale Unitymedia efectuată de Comisie a confirmat că acest operator nu prevedea proiecte de dublare a rețelei de cablu a Vodafone, dat fiind că asemenea proiecte nu ar fi îndeplinit criteriile sale de investiții. Comisia a ținut seama de o previziune efectuată de Unitymedia care confirma această lipsă de rentabilitate. În sfârșit, Comisia a arătat că ceilalți factori luați în considerare cu ocazia examinării existenței unei concurențe potențiale exercitate de Vodafone erau aplicabili și în cazul Unitymedia.

127 În speță, în primul rând, reclamanta susține că o întreprindere este un concurent potențial pe o anumită piață dacă există posibilități reale și concrete ca întreprinderea vizată să intre pe piață și să concureze întreprinderile existente. Prin urmare, ar fi relevant numai să se stabilească dacă o întreprindere are capacitatea de a intra pe o anumită piață. Această capacitate ar constitui, ca atare, o concurență potențială și ar fi protejată de Regulamentul nr. 139/2004, fără a fi necesar să

se stabilească faptul că întreprinderea menționată ar avea în mod concret intenția de a utiliza această capacitate în mod efectiv în viitor. Astfel, o situație de concurență potențială ar trebui evaluată în principal în mod obiectiv pentru a se stabili dacă intrarea pe piață ar fi posibilă în mod obiectiv și, prin urmare, dacă operatorul nou-intrat potențial exercita o presiune semnificativă asupra întreprinderilor care erau deja active pe piața relevantă. Intențiile subiective sau proiectele comerciale ale părților la concentrare, precum planurile de investiții și pragurile interne de rentabilitate, nu ar fi determinante în această privință.

128 În al doilea rând, reclamanta susține că investigația desfășurată în rândul întreprinderilor deja active pe piețele relevante ar fi confirmat în mod clar că părțile la concentrare ar fi putut în mod realist să își extindă infrastructurile de rețea de cablu (sau de fibră) în amprenta rețelei celeilalte părți. În plus, participanții la piață ar fi declarat că părțile la concentrare ar fi fost probabil determinate să devină concurenți mai agresivi în amprentele rețelelor lor respective de cablu în cursul următorilor doi sau trei ani.

129 În al treilea rând, decizia atacată ar conține, potrivit reclamantei, mai multe exemple concrete care ar demonstra fezabilitatea obiectivă și viabilitatea economică a unei extinderi în zona de acoperire a unui alt operator de cablu. Reclamanta însăși, precum și Tele Columbus și alți operatori din Europa ar fi efectuat dublări ale rețelelor de cablu, ceea ce ar demonstra că o astfel de operațiune ar fi viabilă din punct de vedere economic. Pe de altă parte, Comisia s-ar fi limitat în mod eronat la examinarea probabilității unei concurențe potențiale prin intermediul unei dublări a rețelei de cablu a celeilalte părți, în timp ce părțile la concentrare ar fi putut deservi foarte bine clienți MDU în afara amprentelor rețelelor lor respective de cablu pe baza unor servicii intermediare de transmisie de semnale de televiziune furnizate de un alt operator. Comisia nu ar fi ținut seama nici de existența unor „zone albe”, în care nu era prezent niciun operator, astfel încât nu se punea problema dublării rețelelor.

130 În al patrulea rând, Comisia s-ar fi întemeiat în mod eronat pe criteriile de investiții ale părților pentru a concluziona în sensul lipsei de rentabilitate a unei dublări a rețelei de cablu a celeilalte părți, dat fiind că astfel de criterii pot fi modificate în orice moment, chiar manipulate, și că „viabilitatea economică” ar fi un concept obiectiv. În observațiile sale din 2 iunie 2023, reclamanta susține în plus că criteriile de investiții ale părților la concentrare, astfel cum sunt menționate în decizia atacată, nu corespundeau nicidecum practicii sectorului, nici criteriilor de investiții ale celorlalți participanți la piață și erau, de altfel, mult mai mari decât ale sale, ceea ce arăta că fuseseră stabilite în mod deliberat pentru a face să pară nerentabil orice proiect de dublare a rețelei de cablu a celeilalte părți.

131 În al cincilea rând, Comisia nu ar fi ținut seama de faptul că Bundeskartellamt (Oficiul Federal al Concurenței, Germania) ar fi considerat că părțile erau cel puțin concurenți potențiali.

132 Rezultă că, potrivit reclamantei, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a considerat că părțile la concentrare nu erau concurenți potențiali anterior acestei operațiuni.

133 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

134 În această privință, în primul rând, trebuie amintit că, în materie de control al concentrărilor, potrivit unei jurisprudențe constante, examinarea condițiilor de concurență ține seama nu numai de concurența existentă între întreprinderile deja prezente pe piața relevantă, ci și de concurența potențială pentru a stabili dacă există posibilități reale și concrete, având în vedere structura pieței și contextul economic și juridic care îi guvernează funcționarea, ca întreprinderile în cauză să se

concureze reciproc sau ca un nou concurent să poată intra pe piața relevantă și să concureze întreprinderile existente (a se vedea Hotărârea din 4 iulie 2006, easyJet/Comisia, T-177/04, EU:T:2006:187, punctul 116 și jurisprudența citată).

135 Pentru a verifica dacă o întreprindere constituie un concurent potențial pe o piață, Comisia trebuie să verifice dacă, în lipsa concentrării în cauză, ar fi existat posibilități reale și concrete ca ea să intre pe piața respectivă și să concureze întreprinderile deja existente pe aceasta. O asemenea demonstrație nu trebuie să fie întemeiată pe o simplă ipoteză, ci trebuie bazată pe elemente de fapt sau pe o analiză a structurilor pieței relevante. Astfel, o întreprindere nu poate fi calificată drept concurent potențial dacă intrarea sa pe piață nu corespunde unei strategii economice viabile (a se vedea prin analogie Hotărârea din 29 iunie 2012, E.ON Ruhrgas și E.ON/Comisia, T-360/09, EU:T:2012:332, punctul 86 și jurisprudența citată).

136 Pe de altă parte, viabilitatea economică a unei strategii de intrare pe piață nu poate fi asimilată simplei rentabilități a unei astfel de strategii. Dacă acesta ar fi fost cazul, o simplă capacitate teoretică de a intra pe o piață ar putea fi considerată suficientă pentru a constata existența unei concurențe potențiale. Prin urmare, Comisia poate ține seama de interesul comercial sau economic de a intra pe o piață al întreprinderii a cărei calitate de concurent potențial este analizată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 septembrie 2005, EDP/Comisia, T-87/05, EU:T:2005:333, punctele 177, 185, 187, 188, 191 și 195, și Hotărârea din 4 iulie 2006, easyJet/Comisia, T-177/04, EU:T:2006:187, punctul 123) și, în consecință, să se întemeieze pe criteriile sale de investiții. Astfel, Comisia nu poate califica o întreprindere drept concurent potențial în temeiul unor considerații generale și abstracte fără ca aceasta să țină seama de interesele comerciale ale acestei întreprinderi, de strategia sa de dezvoltare pe termen scurt și mediu, precum și de criteriile de rentabilitate pe care ea și le-a stabilit în acest scop.

137 Rezultă că, atunci când Comisia constată, *primo*, că întreprinderea în cauză nu a realizat niciun demers pentru a intra pe piață într-un interval de timp suficient de scurt calculat în lumina caracteristicilor pieței, *secundo*, că întreprinderea respectivă nu consideră că este rațional din punct de vedere economic și interesant pentru aceasta să intre pe piață și, prin urmare, *tertio*, că întreprinderea respectivă nu intenționează să intre pe piață în viitor în mod semnificativ, aceasta poate, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, să concluzioneze că întreprinderea în cauză nu este un concurent potențial al celeilalte părți la concentrare.

138 În al doilea rând, în ceea ce privește percepția întreprinderilor deja active pe piața relevantă, astfel cum a fost exprimată în cadrul investigației de piață, trebuie să se constate că din considerentele (727), (728), (752) și (753) ale deciziei atacate reiese că Comisia a ținut într-adevăr seama de opinia operatorilor concurenți, întrucât din aceste considerente rezultă că a inițiat o examinare aprofundată a existenței unei concurențe potențiale între părțile la concentrare, în special ca urmare a observațiilor formulate de aceștia.

139 În această privință, trebuie subliniat că, deși Comisia are dreptul să țină seama de percepția întreprinderilor active pe piață, aceasta nu poate fi totuși decisivă pentru efectuarea unei aprecieri cu privire la existența unei concurențe potențiale.

140 Astfel, chiar dacă opinia concurenților ar putea constitui o sursă importantă de informații asupra impactului previzibil al unei operațiuni de concentrare pe piață, aceasta nu poate fi obligatorie pentru Comisie în cadrul aprecierii sale autonome referitoare la impactul concentrării asupra pieței respective [a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 martie 1999, Gencor/Comisia,

T-102/96, EU:T:1999:65, punctele 290 și 291, și Hotărârea din 5 octombrie 2020, HeidelbergCement și Schwenk Zement/Comisia, T-380/17, EU:T:2020:471, punctul 673 (nepublicată)].

141 În al treilea rând, în ceea ce privește elementele care demonstrează, potrivit reclamantei, fezabilitatea obiectivă și viabilitatea economică a unei extinderi în zona de acoperire a unui alt operator de cablu, este suficient, pentru a înlătura această critică, să se amintească, astfel cum reiese din jurisprudența citată la punctul 136 de mai sus, că viabilitatea economică a unei strategii de intrare pe piață nu poate fi asimilată simplei rentabilități a unei astfel de strategii și că trebuie să se țină seama de interesul comercial sau economic de a intra pe o piață al întreprinderii a cărei calitate de concurent potențial este analizată.

142 În consecință, chiar dacă elementele și exemplele prezentate de reclamantă demonstrau că o extindere în amprenta rețelei de cablu a celeilalte părți la concentrare era fezabilă din punct de vedere obiectiv și rentabilă din punct de vedere economic, nu este mai puțin adevărat că, în decizia atacată, Comisia a explicat în mod detaliat, întemeindu-se în special pe documentele lor interne, că niciuna dintre părțile la concentrare nu avea, anterior concentrării, intenția de a dubla rețeaua celeilalte părți sau un interes economic de a o face, dat fiind că investițiile subiacente nu îndeplineau criteriile lor respective de investiții. De altfel, Comisia a luat de asemenea în considerare faptul că, în trecut, părțile la concentrare nu își dublaseră niciodată respectivele lor rețele. Trebuie să se considere că ceea ce precedă este suficient pentru a respinge această a treia critică formulată de reclamantă.

143 În plus, elementele invocate de reclamantă nu permit să se demonstreze că ar fi fost fezabil din punct de vedere obiectiv și rentabil din punct de vedere economic pentru părțile la concentrare să își extindă activitățile pe piața MDU în amprenta rețelei de cablu a celeilalte părți.

144 Astfel, *primo*, în ceea ce privește faptul că alți concurenți erau dispuși să își extindă rețeaua, Comisia a explicat în decizia atacată motivele pentru care aceste strategii nu erau aplicabile părților la o altă concentrare.

145 În ceea ce privește în special cazul reclamantei, astfel cum reiese printre altele din considerentul (744) litera (c) al deciziei atacate, situația sa era foarte diferită de cea a părților la concentrare pentru motivul că ea deținea deja o rețea de fibră optică foarte extinsă și că utiliza această rețea pentru a furniza servicii de acces în bandă largă prin intermediul tehnologiei liniilor de abonat digitale (Digital Subscriber Line, DSL). Prin urmare, pentru a extinde în noi zone oferta sa către clienți MDU, reclamanta se putea baza pe propriile sale linii de fibră optică sau pe canalele sale existente și, în general, avea nevoie să construiască doar secțiuni scurte ale rețelei de nivel 3.

146 În ceea ce privește Tele Columbus, elementele de probă prezentate în considerentul (744) litera (a) și în considerentele (797)-(799) ale deciziei atacate, necontestate de reclamantă, indică faptul că această societate nu a dublat cu adevărat rețeaua de cablu a altui operator în cursul anilor care au precedat adoptarea deciziei atacate. În special, figura 20, inclusă în considerentul (798) al deciziei atacate, arată că numărul de gospodării conectate la rețeaua Tele Columbus nu crescuse semnificativ între 2012 și 2018 decât ca urmare a achiziționării de active preexistente de la alte societăți.

147 În ceea ce privește cazurile de dublare a rețelelor de cablu în alte state membre invocate de reclamantă, astfel cum arată Comisia în înscrisurile sale, aceste fenomene se pot explica prin factori istorici sau prin costuri reduse de instalare în aceste state membre. Pe de altă parte,

Comisia a menționat în fața Tribunalului exemple de state membre în care rețelele de cablu nu se suprapuneau. Comisia a indicat de asemenea, într-un mod argumentat, că faptul că operatorii nu își extind în principiu rețelele de cablu constituia o tendință generală în Europa. În consecință, cazurile de dublare a rețelelor invocate de reclamantă nu permit repunerea în discuție a aprecierilor Comisiei cu privire la concurența potențială dintre părțile la concentrare.

148 *Secundo*, contrar susținerilor reclamantei, Comisia nu s-a limitat să examineze probabilitatea unei concurențe potențiale prin intermediul unei dublări a rețelei de cablu a celeilalte părți la concentrare, astfel cum reiese din considerentul (745) al deciziei atacate în ceea ce privește Vodafone și din considerentul (763) al deciziei menționate în ceea ce privește Unitymedia. În acest cadru, Comisia a considerat că era de asemenea puțin probabil ca o parte să pătrundă pe amprenta rețelei de cablu a celeilalte părți pornind de la mijloace care nu se bazează pe infrastructură, precum, printre altele, liniile închiriate, infrastructura prin satelit sau rețelele de nivel 4.

149 Pe de altă parte, Comisia a explicat în fața Tribunalului, fără a fi contrazisă de reclamantă, că, deși era teoretic posibil să se furnizeze servicii de transmisie de semnale de televiziune clienților MDU fără a utiliza propria sa infrastructură de nivel 3, nu era vorba, în practică, despre o posibilitate interesantă din punct de vedere concurențial. În această privință, trebuie arătat de asemenea că, în considerentul (820) al deciziei atacate, Comisia a constatat că operatorii de nivel 4 depindeau complet de intenția părților de a oferi servicii de transmisie intermediară de semnale de televiziune în condiții competitive, ceea ce reclamanta nu contestă. În continuare, în considerentul (1479) al deciziei atacate, Comisia a arătat că operatorii de nivel 4 explicaseră ei înșiși că erau activi într-un segment de nișă al pieței, în timp ce asociațiile de locuințe afirmaseră că acești operatori nu îndeplineau frecvent cerințele impuse în materie de nivel al serviciului și nu erau în măsură să își asume modernizările rețelei de nivel 3, ceea ce reclamanta de asemenea nu contestă. Or, aceste elemente confirmă constatarea Comisiei potrivit căreia era puțin probabil ca părțile la concentrare să își extindă activitățile în amprenta rețelei de cablu a celeilalte părți întemeindu-se pe mijloace care nu se bazează pe infrastructură.

150 *Tertio*, în ceea ce privește existența unor „zone albe” de care Comisia nu ar fi ținut seama, fără a fi necesară pronunțarea cu privire la admisibilitatea acestui argument, contestată de Comisie, trebuie să se constate că, dacă niciun operator nu ar fi exploatat până atunci o rețea de cablu în aceste zone, era foarte puțin probabil ca ambele părți la concentrare să decidă să intre acolo. În această privință, trebuie arătat de asemenea că investigația Comisiei nu a evidențiat niciun element care să indice că, fără operațiune, părțile s-ar fi instalat în aceeași zonă albă, iar reclamanta nu a prezentat niciun element care să demonstreze contrariul.

151 În al patrulea rând, în ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia Comisia nu ar fi putut să se întemeieze pe criteriile de investiții ale părților la concentrare, dat fiind că acestea ar fi putut fi modificate în orice moment, chiar manipulate, și că nu ar corespunde practicii sectorului, trebuie amintit că viabilitatea economică a unei strategii de intrare pe piață nu poate fi asimilată simplei rentabilități a unei astfel de strategii și că Comisia se poate întemeia pe interesul comercial sau economic de a intra pe o piață al întreprinderii a cărei calitate de concurent potențial este analizată (a se vedea punctele 135 și 136 de mai sus) și, prin urmare, pe criteriile sale de investiții.

152 În această privință, trebuie să se observe că Comisia trebuie să se întemeieze pe un ansamblu de elemente pentru a aprecia dacă există o concurență potențială. În acest exercițiu, Comisia nu poate face abstracție de strategiile de investiții ale întreprinderilor în cauză. Acest lucru este valabil în special pentru marile grupuri internaționale precum Vodafone, care trebuie să poată

arbitra între proiecte de investiții referitoare la mai multe piețe naționale, bazându-se în acest scop pe cele mai bune rate de rentabilitate. Pe de altă parte, trebuie să se constate că elementele furnizate de reclamantă nu sunt suficiente pentru a concluziona că Comisia se afla în posesia unor indicii privind incorectitudinea cifrelor prezentate de partea care a notificat operațiunea.

153 Pe de altă parte, trebuie subliniat că reglementarea aplicabilă controlului concentrărilor prevede diferite măsuri care urmăresc descurajarea și sancționarea transmiterii de informații incorecte sau care induc în eroare. Astfel, părțile care notifică o concentrare sunt supuse, în temeiul articolului 4 alineatul (1) și al articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 802/2004 al Comisiei din 7 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 139/2004 (JO 2004, L 133, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 2, p. 3), obligației exprese de a furniza Comisiei integral și onest faptele și circumstanțele relevante pentru decizia privind compatibilitatea, această obligație fiind confirmată la articolul 14 din Regulamentul nr. 139/2004. Pe de altă parte, Comisia poate revoca, de asemenea, în temeiul articolului 6 alineatul (3) litera (a) și al articolului 8 alineatul (6) litera (a) din Regulamentul nr. 139/2004, decizia de compatibilitate dacă se bazează pe informații incorecte pentru care este responsabilă una dintre întreprinderile în cauză sau dacă a fost obținută prin fraudă (Hotărârea din 7 mai 2009, NVV și alții/Comisia, T-151/05, EU:T:2009:144, punctul 185).

154 În sfârșit, trebuie să se constate, pe de o parte, că reiese printre altele din considerentul (742) și din nota de subsol 553 din decizia atacată că Comisia a verificat previziunile efectuate de părțile la concentrare, în cadrul cărora acestea din urmă au examinat rentabilitatea, având în vedere criteriile lor de investiții, a mai multor proiecte de instalare de infrastructură și a considerat că rezultatele acestora erau suficient de robuste și, pe de altă parte, că Comisia nu s-a întemeiat numai pe criteriile de investiții ale părților la concentrare pentru a concluziona în sensul lipsei unei concurențe potențiale între ele, ci că a ținut seama în special de faptul că, în practică, nici Vodafone, nici Unitymedia nu dublaseră niciodată rețeaua de cablu a celeilalte părți și că aceste părți nu și-au extins decât în mod neglijabil rețeaua în interiorul amprentei propriei rețele de cablu, în condițiile în care o astfel de extindere internă era mai rentabilă.

155 În al cincilea rând, în ceea ce privește deciziile Oficiului Federal al Concurenței de care Comisia nu ar fi ținut seama, este necesar să se arate că, având în vedere repartizarea precisă a competențelor care stă la baza Regulamentului nr. 139/2004, deciziile autorităților naționale nu pot crea obligații în sarcina Comisiei în cadrul procedurilor de control al concentrărilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 decembrie 2007, Cementbouw Handel & Industrie/Comisia, C-202/06 P, EU:C:2007:814, punctul 56, și Hotărârea din 7 mai 2009, NVV și alții/Comisia, T-151/05, EU:T:2009:144, punctul 139), *a fortiori* atunci când acestea privesc părțile la o altă concentrare și o altă perioadă.

156 Din cele de mai sus rezultă că reclamanta nu reușește să demonstreze că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat, în decizia atacată, că era puțin probabil ca părțile la concentrare, în lipsa acesteia, să își fi extins activitățile pe piața MDU în amprenta rețelei de cablu a celeilalte părți, astfel încât între ele să existe o concurență potențială pe care operațiunea ar fi eliminat-o, dând astfel naștere unui OSCE.

4) Cu privire la poziția dominantă colectivă rezultată dintr-o coluziune tacită între părțile la concentrare

157 În mai multe rânduri, reclamanta susține că, dacă părțile la concentrare nu s-au concurat și nu și-au dublat niciodată rețelele de cablu, aceasta se datora faptului că se aflau într-o situație de poziție dominantă colectivă rezultată dintr-o coluziune tacită între ele, cu privire la care Comisia nu efectuase suficiente investigații.

158 Astfel, reclamanta susține că lipsa concurenței active între părțile la concentrare nu înseamnă că acestea nu erau concurente, ci tinde mai degrabă să indice că dețineau o poziție dominantă colectivă rezultată dintr-o coluziune tacită între ele, care urmărea împărțirea pieței germane și evitarea creării impresiei unui raport de concurență între ele, pentru a facilita aprobarea concentrării, prevăzută de mult timp. În susținerea unei asemenea afirmații, reclamanta se referă la mai multe decizii ale Oficiului Federal al Concurenței, care ar fi constatat existența unei poziții dominante colective între părți, și arată că piața MDU prezintă toate caracteristicile unei piețe aflate în poziție de dominație colectivă și că nu există nicio altă explicație credibilă pentru lipsa concurenței active între părțile la concentrare.

159 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

160 În această privință, trebuie observat că reclamanta nu susține că operațiunea ar fi creat sau ar fi consolidat o poziție dominantă colectivă pe piața MDU, împiedicând astfel în mod semnificativ concurența efectivă pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia, ci arată mai degrabă că părțile la concentrare se aflau, anterior acesteia și ca urmare a unei coluziuni tacite între ele, într-o situație de poziție dominantă colectivă.

161 Presupunând că reclamanta urmărește, prin argumentul său, să denunțe o înțelegere, din articolul 21 alineatul (1) din Regulamentul nr. 139/2004 rezultă că acesta din urmă este aplicabil numai concentrărilor, astfel cum sunt definite la articolul 3 din acest regulament, pentru care Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele [101] și [102 TFUE] (JO 2003, L 1, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167) nu este în principiu aplicabil. În schimb, acest din urmă regulament este singurul aplicabil în cazul comportamentelor întreprinderilor care, fără a constitui o operațiune de concentrare în sensul Regulamentului nr. 139/2004, sunt totuși susceptibile să conducă la o coordonare între ele contrară articolului 101 TFUE și care, din acest motiv, sunt supuse controlului Comisiei sau al autorităților naționale de concurență (Hotărârea din 7 septembrie 2017, Austria Asphalt, C-248/16, EU:C:2017:643, punctele 32 și 33).

162 Rezultă că critica reclamantei întemeiată pe o pretinsă coluziune tacită între părțile la concentrare anterior acesteia este inoperantă, întrucât nu are legătură cu obiectul deciziei atacate, și anume o concentrare care face obiectul Regulamentului nr. 139/2004, ci vizează mai degrabă practici care intră potențial în domeniul de aplicare al articolelor 101 sau 102 TFUE și al Regulamentului nr. 1/2003. Astfel, chiar dacă afirmațiile reclamantei ar fi întemeiate, cu alte cuvinte chiar în ipoteza în care ar fi existat, anterior operațiunii, o coluziune implicită sau tacită între părțile la concentrare care să explice lipsa unei concurențe reale sau potențiale între ele pe piața MDU, astfel cum susține reclamanta, aceasta nu ar fi permis repunerea în discuție a concluziei la care a ajuns Comisia în ceea ce privește această piață, și anume lipsa concurenței între părțile la concentrare, a cărei eliminare ar fi putut da naștere unui OSCE.

163 În schimb, dacă reclamanta urmărește, prin argumentul său, să denunțe existența unei poziții dominante colective, trebuie amintit că, în decizia atacată, Comisia a considerat că afirmațiile terților întemeiate pe o poziție dominantă colectivă a părților la concentrare rezultate dintr-o coluziune tacită între ele nu erau confirmate de o examinare a documentelor interne ale părților respective și erau contrazise de probele care figurau în dosar cu privire la rentabilitatea insuficientă a dublării rețelei de cablu a celeilalte părți (a se vedea notele de subsol 534 și 566). Argumentele invocate de reclamantă nu permit repunerea în discuție a acestei constatări a Comisiei.

164 Astfel, în ceea ce privește, în primul rând, deciziile Oficiului Federal al Concurenței, trebuie amintit că acestea nu pot crea obligații în sarcina Comisiei.

165 În ceea ce privește, în al doilea rând, piața MDU, care ar prezenta, potrivit reclamantei, toate caracteristicile unei piețe aflate în poziție de dominație colectivă, trebuie arătat că cea mai mare parte a contractelor pe această piață sunt încheiate în urma unor negocieri, a unor proceduri concurențiale sau a unor proceduri formale de cerere de ofertă lansate de clienți [a se vedea considerentul (697) al deciziei atacate], ceea ce reclamanta nu contestă, cu consecința că este puțin probabil ca această piață să îndeplinească condiția de transparență necesară pentru a permite întreprinderilor aflate în poziție dominantă colectivă să își alinieze comportamentul pe aceasta (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 121).

166 În ceea ce privește, în al treilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia numai o coluziune tacită între părțile la concentrare putea explica lipsa concurenței active între ele, trebuie amintit că din examinarea criticilor precedente invocate de reclamantă în susținerea celui de al doilea aspect al prezentului motiv reiese că Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că această lipsă a concurenței între părți decurgea în principal din lipsa unei suprapuneri între amprentele rețelelor lor respective de cablu și din costurile substanțiale în materie de infrastructură generate de o dublare a rețelei de cablu a celeilalte părți, care nu îndeplinea criteriile de investiții ale părților la concentrare. Pe de altă parte, trebuie să se constate că reclamanta nu furnizează nici cel mai mic element de probă de natură să susțină o asemenea afirmație.

167 Rezultă din cele ce precedă că reclamanta nu demonstrează că, în decizia atacată, Comisia a concluzionat în mod vădit eronat că afirmațiile terților întemeiate pe o coluziune tacită între părțile la concentrare nu erau întemeiate.

b) Cu privire la erorile vădite de apreciere în ceea ce privește efectele concurențiale ale operațiunii pe piața MDU

168 Reclamanta susține că, întrucât părțile la concentrare erau concurenți reali sau potențiali înainte de operațiune, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere concluzionând că operațiunea nu ar fi determinat nicio schimbare specifică concentrării. Dimpotrivă, în acest context, tranzacția ar fi determinat o creștere, legată de concentrare, a puterii de piață a Vodafone și o eliminare a presiunii concurențiale între părțile la concentrare. Pe de altă parte, reclamanta susține că operațiunea ar fi slăbit în mod suplimentar presiunea concurențială exercitată de concurenții rămași ai entității rezultate în urma concentrării.

1) Cu privire la creșterea puterii de piață a entității rezultate în urma concentrării și la eliminarea presiunii concurențiale dintre părți

169 Reclamanta arată că, în urma operațiunii, o singură întreprindere, și anume entitatea rezultată în urma concentrării, ar fi decis cu privire la strategia comercială și la politica de prețuri pe întreg teritoriul german, ceea ce constituie o schimbare a condițiilor de concurență pe piața MDU specifică concentrării, întrucât, înainte de operațiune, fiecare dintre cele două părți își adopta în mod individual deciziile strategice, fără a cunoaște cu certitudine comportamentul pe care cealaltă parte urma să îl adopte. Reclamanta adaugă că această presiune concurențială existentă între părți ar fi fost, la încheierea operațiunii, definitiv eliminată. Reclamanta susține că o astfel de schimbare a condițiilor de concurență pe piață este suficientă pentru a constata existența unui OSCE și, în plus, că Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a considerat că aceasta nu era o consecință directă și imediată a operațiunii.

170 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

171 În această privință, trebuie subliniat că argumentul reclamantei întemeiat pe faptul că operațiunea ar fi determinat o creștere, legată de concentrare, a puterii de piață a Vodafone și o eliminare a presiunii concurențiale între părțile la concentrare se bazează pe premisa că, înainte de operațiune, părțile la concentrare erau concurenți reali sau, cel puțin, potențiali sau, în orice caz, că părțile respective se aflau într-o situație de coluziune tacită.

172 Or, astfel cum reiese din examinarea celui de al doilea aspect al prezentului motiv de mai sus, reclamanta nu a demonstrat că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când aceasta din urmă a considerat că părțile la concentrare nu erau concurenți reali sau potențiali pe piața MDU. Pe de altă parte, argumentele reclamantei întemeiate pe o pretinsă coluziune tacită între părțile la concentrare, anterior operațiunii, au fost respinse pentru motivele prezentate la punctele 157-167 de mai sus.

173 Rezultă că acest argument al reclamantei este întemeiat pe o premisă eronată, astfel încât nu poate fi primit.

2) Cu privire la slăbirea presiunii concurențiale exercitate de concurenții rămași

174 Reclamanta susține că operațiunea ar fi slăbit și presiunea concurențială exercitată de concurenții rămași ai părților la concentrare pe piața MDU, ceea ce era suficient pentru a constata existența unui OSCE.

175 În primul rând, reclamanta arată că, în urma operațiunii, ar fi fost Vodafone, iar nu Unitymedia, care ar fi determinat, în special în amprenta rețelei de cablu a acesteia din urmă, strategia comercială, printre care politica în materie de tarifare, a entității rezultate în urma concentrării față de Tele Columbus, și anume concurentul cel mai puternic dintre părți, precum și față de alți operatori ai rețelei de nivel 4, în ceea ce privea serviciile intermediare de transmisie de semnale de televiziune. După operațiune, acești operatori ar fi depins, prin urmare, inclusiv în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, de Vodafone, considerată potrivit reclamantei că intenționa să aducă prejudicii micilor săi concurenți prin condiții neviabile pe plan economic, în timp ce situația era diferită înainte de operațiune.

176 În al doilea rând, reclamanta susține că alți concurenți (precum ea însăși și participanți locali de dimensiune mai mică) nu erau deja în măsură să exercite o presiune concurențială semnificativă asupra Unitymedia și asupra Vodafone înainte de operațiune, în special din cauza „Nebenkostenprivileg” (privilegiul cheltuielilor locative accesorii), care favoriza operatorii de rețele de cablu, dat fiind că acest mecanism permitea societăților de locuințe să factureze direct locatarilor lor cheltuielile de distribuție a televiziunii prin cablu ca cheltuieli accesorii, ceea ce le reducea motivația de a schimba furnizorul.

177 În al treilea rând, reclamanta susține că puterea de piață mai mare a entității rezultate în urma concentrării față de organismele de radiodifuziune înseamnă că aceasta din urmă ar fi avut capacitatea și ar fi fost motivată să îi slăbească și mai mult pe concurenții săi rămași în materie de infrastructuri de televiziune pe piața MDU, excluzându-i (cel puțin parțial) sau deteriorând condițiile lor de acces la canalele de televiziune sau la conținuturile audiovizuale ori la caracteristicile acestor canale sau conținuturi audiovizuale care prezentau un interes din punctul de vedere al concurenței. Or, Comisia nu ar fi ținut seama de aceste posibilități de „blocare parțială” și de repercusiunile lor asupra situației concurențiale pe piața MDU.

178 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

179 În această privință, este adevărat că situația în care presiunea concurențială exercitată de concurenți ar fi redusă în mod semnificativ ca urmare a unei operațiuni de concentrare poate da naștere unui OSCE.

180 Or, în speță, trebuie arătat că reclamanta admite în mod explicit că ceilalți concurenți pe piața MDU, precum ea însăși și actori locali de dimensiuni mai mici, nu erau deja în măsură să exercite o presiune concurențială semnificativă asupra Unitymedia și asupra Vodafone înaintea operațiunii, în special din cauza „Nebenkostenprivileg” (privilegiul cheltuielilor locative accesorii), care constituia, în opinia sa, o barieră importantă în calea intrării și a extinderii pe această piață.

181 Prin urmare, ceilalți concurenți nu exercitau, după cum recunoaște reclamanta însăși, nicio presiune concurențială asupra părților la concentrare înainte de operațiune. Astfel, este puțin probabil ca această operațiune să fi putut avea ca efect reducerea semnificativă a presiunii concurențiale exercitate de acești alți concurenți și, prin urmare, să dea naștere unui OSCE. Rezultă că prezenta critică, întemeiată pe o eroare vădită de apreciere săvârșită de Comisie în ceea ce privește efectele concurențiale ale operațiunii pe piața MDU, întrucât aceasta din urmă nu ar fi ținut seama de faptul că operațiunea ar fi slăbit în mod suplimentar presiunea concurențială exercitată de concurenții rămași ai entității rezultate în urma concentrării, trebuie respinsă.

182 În plus, argumentele reclamantei sunt greu disociabile de cele pe care ea le invocă în cadrul celui de al treilea motiv. Astfel, este necesar să se constate că, atunci când reclamanta invocă o modificare a motivațiilor entității rezultate în urma concentrării în materie de stabilire a prețurilor și de blocare a Tele Columbus și a altor operatori, aceasta invocă efecte verticale necoordonate care constau în excluderea furnizorilor cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune către clienții MDU din Germania. Or, aceste efecte au fost examinate de Comisie în considerentele (1467)-(1506) ale deciziei atacate, pe care reclamanta le contestă prin intermediul celui de al treilea motiv, care va fi examinat în continuare.

183 De asemenea, trebuie subliniat că problema puterii de piață mai mari a entității rezultate în urma concentrării pe piața cu ridicata a transmisiei de semnale de televiziune în Germania și a efectelor acesteia față de organismele de radiodifuziune și furnizorii de servicii de televiziune cu amănuntul a fost abordată de Comisie în considerentul (1006) și următoarele ale deciziei atacate, într-o parte dedicată a acesteia consacrată unor eventuale efecte orizontale necoordonate ale operațiunii pe piața cu ridicata în discuție. Reclamanta contestă aceste aprecieri prin intermediul celui de al patrulea motiv, care va fi analizat în continuare.

184 Din cele de mai sus rezultă că reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere, întrucât ar fi omis să constate o slăbire a concurenței exercitate de ceilalți concurenți ca urmare a acestei operațiuni, dând naștere unui OSCE.

3. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe o eroare de drept și pe încălcarea articolului 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004

185 Reclamanta susține în esență că Comisia a încălcat articolul 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004 pentru motivul că nu a considerat că crearea poziției dominante a Vodafone pe piața MDU constituia o schimbare structurală a condițiilor de piață care era specifică concentrării, dând naștere unui OSCE.

186 În primul rând, reclamanta amintește că, în decizia atacată, Comisia a concluzionat că ambele părți la concentrare dețineau o poziție dominantă pe piața MDU în amprentele rețelelor lor respective de cablu. Reclamanta deduce de aici că combinația acestor două amprente care, împreună, acopereau totalitatea Germaniei ar fi conferit în mod inevitabil entității rezultate în urma concentrării o poziție dominantă la nivel național pe care niciuna dintre părțile la concentrare luate individual nu o deținea înainte de operațiune, ceea ce ar fi constituit o schimbare structurală foarte importantă a condițiilor de piață specifică concentrării, care ar fi dat naștere unui OSCE. Potrivit reclamantei, Comisia ar fi considerat în mod eronat că o astfel de schimbare nu era specifică concentrării, dat fiind că părțile dețineau deja o poziție dominantă în amprentele rețelelor lor respective de cablu înainte de operațiune.

187 Ca răspuns la o întrebare adresată de Tribunal cu solicitare de răspuns scris prin înscrisul din 16 mai 2023, reclamanta a precizat în această privință că, în opinia sa, crearea sau consolidarea unei poziții dominante constituia, în sine, exemplul tip al unui OSCE și că, prin urmare, dacă are loc crearea sau consolidarea unei poziții dominante, acest lucru este suficient pentru a concluziona în sensul existenței unui OSCE. În speță, Comisia ar fi examinat, prin urmare, în mod eronat dacă concentrarea ar fi condus, pe de o parte, la o diminuare specifică concentrării a concurenței între părți și, pe de altă parte, la efecte specifice concentrării asupra concurenților, deși ar fi trebuit să se limiteze să constate că această concentrare ar fi creat o poziție dominantă națională prin fuziunea a doi participanți în poziție dominantă pe plan regional. Crearea unei astfel de poziții dominante naționale ar fi fost într-adevăr specifică concentrării și ar fi constituit un OSCE, ceea ce Comisia ar fi trebuit să arate.

188 În al doilea rând, reclamanta susține că, dacă părțile la concentrare ar trebui considerate ca fiind în mod colectiv dominante pe piața MDU înaintea operațiunii, trecerea de la o poziție dominantă colectivă la o poziție dominantă individuală ar fi constituit de asemenea o schimbare structurală importantă a condițiilor de concurență pe această piață, în sensul că ar fi eliminat definitiv orice posibilitate de ruptură a echilibrului coluziv ce caracterizează o poziție dominantă colectivă și, prin urmare, de ameliorare a situației concurențiale pe piață.

189 În al treilea rând, reclamanta susține că Comisia săvârșește o eroare de drept atunci când consideră că constatarea unui OSCE impune în mod necesar constatarea eliminării „unor constrângeri concurențiale importante” pe care părțile la concentrare le exercitau una asupra celeilalte înainte de operațiune. Potrivit reclamantei, din considerentul (25) al Regulamentului nr. 139/2004 reiese că eliminarea „unor constrângeri concurențiale importante” între părțile la concentrare privește numai concentrările pe piețe de oligopol și este necesară numai pentru a constata un OSCE întemeiat pe efecte necoordonate în cazuri care nu implică crearea sau consolidarea unei poziții dominante.

190 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

191 În această privință, în primul rând, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004, trebuie să fie declarate incompatibile cu piața internă doar operațiunile de concentrare care ridică obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau a consolidării unei poziții dominante. Din modul de redactare a acestor dispoziții rezultă că criteriul esențial pentru examinarea compatibilității unei concentrări cu piața internă constă în crearea unui OSCE în aceasta. Utilizarea locuțiunii adverbiale „în special” indică faptul că crearea sau consolidarea unei poziții dominante constituie unul dintre cazurile în care poate fi constatat un astfel de obstacol.

192 În plus, Tribunalul a statuat deja că împrejurarea că o concentrare ar fi produs efecte anticoncurențiale nu era, în sine, suficientă pentru a considera că această concentrare ar fi fost incompatibilă cu piața internă, din moment ce nu ar fi ridicat un obstacol semnificativ în calea concurenței efective pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 20 octombrie 2021, Polskie Linie Lotnicze „LOT”/Comisia, T-296/18, EU:T:2021:724, punctul 107).

193 În consecință, împrejurarea că o concentrare ar crea sau ar consolida o poziție dominantă nu este, în sine, suficientă pentru a considera că această concentrare ar fi incompatibilă cu piața internă, din moment ce nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia, astfel încât argumentul reclamantei potrivit căruia, dacă are loc crearea sau consolidarea unei poziții dominante, acest lucru este suficient pentru a concluziona în sensul existenței unui OSCE, nu poate fi admis.

194 În continuare, trebuie subliniat că obiectivul Regulamentului nr. 139/2004 este de a institui un control efectiv asupra tuturor concentrărilor care ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia, inclusiv asupra celor care generează efecte necoordonate (Hotărârea din 13 iulie 2023, Comisia/CK Telecoms UK Investments, C-376/20 P, EU:C:2023:561, punctele 109 și 113).

195 În plus, este necesar să se arate că, în materie de control al concentrărilor, Comisia este obligată să efectueze o analiză prospectivă, care constă în examinarea modului în care o astfel de operațiune ar putea modifica factorii care determină situația concurenței pe o anumită piață pentru a verifica dacă de aici ar rezulta un OSCE (Hotărârea din 15 februarie 2005, Comisia/Tetra Laval, C-12/03 P, EU:C:2005:87, punctul 43; a se vedea de asemenea în acest sens Hotărârea din 10 iulie 2008, Bertelsmann și Sony Corporation of America/Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, punctul 47).

196 Prin urmare, nu s-ar putea reproșa Comisiei că, în speță, a efectuat o analiză prospectivă privind în special efectele orizontale necoordonate ale concentrării pe piața MDU. Din moment ce, în cadrul acestei analize, Comisia a putut, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, să constate, astfel cum reiese din examinarea de mai sus a celui de al doilea aspect al prezentului motiv, că concentrarea nu ar elimina constrângeri concurențiale între părți și nici nu ar slăbi constrângerile concurențiale exercitate de concurenții rămași, aceasta putea concluziona în sensul lipsei OSCE. Comisia nu trebuia, așadar, să examineze, în plus, dacă această operațiune ar crea sau ar consolida o poziție dominantă, în special ca urmare a acoperirii de întindere națională, în urma concentrării, a rețelelor de cablu combinate ale părților la aceasta.

197 Pe de altă parte, nu este posibil să se considere în mod abstract că întinderea rețelei de cablu a părților la concentrare poate constitui un factor determinant al situației concurenței pe piața MDU în sensul jurisprudenței menționate la punctul 195 de mai sus, a cărui modificare ar da naștere unui OSCE. Prin urmare, simpla extindere geografică a rețelei de cablu a entității rezultate în urma concentrării, indiferent dacă este sau nu este specifică acesteia, nu determină în mod necesar modificarea unui factor determinant al situației concurenței pe piața MDU și, prin urmare, un OSCE.

198 În al doilea rând, din cuprinsul punctelor 163-166 de mai sus reiese, pe de o parte, că, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, Comisia a considerat, în decizia atacată, că nu exista nicio indicație potrivit căreia părțile la concentrare se aflau, anterior acesteia, într-o situație de poziție dominantă colectivă pe piața MDU rezultată dintr-o coluziune tacită între ele și, pe de altă parte, că argumentele invocate în această privință de reclamantă nu permiteau să se demonstreze contrariul.

199 În al treilea rând, argumentul reclamantei potrivit căruia Comisia ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că a considerat că presiunile concurențiale eliminate de o operațiune de concentrare trebuiau să fie suficient de „importante” pentru a putea da naștere unui OSCE nu poate fi admis.

200 Astfel, din examinarea celui de al doilea aspect al prezentului motiv reiese că, în speță, nu existau presiuni concurențiale între părțile la concentrare pe piața MDU anterior acesteia. În consecință, chiar dacă Comisia ar fi trebuit să considere că simpla eliminare a unor presiuni concurențiale „importante” putea eventual să dea naștere unei OSCE, aceasta nu ar fi afectat legalitatea deciziei atacate.

201 Rezultă din cele ce precedă că reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare de drept sau a încălcat articolul 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004, cu consecința că primul aspect al primului motiv trebuie înlăturat.

202 Din toate cele de mai sus rezultă că primul motiv trebuie respins.

C. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește raportul de concurență dintre părțile la concentrare pe piața SDU

203 În susținerea celui de al doilea motiv, reclamanta afirmă că analiza efectuată de Comisie în decizia atacată cu privire la efectele orizontale necoordonate ale concentrării pe piața SDU este afectată de o eroare de drept și de erori vădite de apreciere.

1. Considerații introductive

204 În secțiunea VIII.C.2.5 din decizia atacată, Comisia a examinat efectele orizontale necoordonate ale operațiunii pe piața SDU. După cum s-a arătat la punctul 19 de mai sus, Comisia a considerat că delimitarea geografică a acestei piețe putea fi lăsată nesoluționată.

205 După ce, în considerentele (843)-(848) ale deciziei atacate, a prezentat anumite particularități ale pieței SDU, Comisia a examinat, în considerentele (849)-(859) ale deciziei menționate, cotele de piață ale părților la concentrare atât la nivel național, cât și la nivelul amprentelor rețelelor lor respective de cablu, precum și nivelurile de concentrare ale pieței SDU, înainte de a concluziona, în considerentele (860)-(862) ale aceleiași decizii, că, deși această piață era foarte concentrată, operațiunea nu ar determina nicio schimbare specifică concentrării (*merger-specific change*), întrucât părțile nu se concurau pe această piață decât în mod foarte limitat, iar activitățile lor nu se suprapuneau în mod semnificativ.

206 Comisia a examinat în continuare, în considerentele (863)-(885) ale deciziei atacate, constrângerile concurențiale exercitate de părți care ar fi eliminate prin operațiune, precum și evoluția lor probabilă în lipsa acesteia.

207 În ceea ce privește Vodafone, Comisia a amintit că, în legătură cu furnizarea cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune clienților MDU, a concluzionat că elementele de probă din dosar nu permiteau susținerea afirmațiilor terților referitoare la o pierdere de concurență potențială din partea acestei societăți. Aceasta a subliniat că elementele din dosar sugerau că produsele IPTV și OTT ale Vodafone aveau o poziție foarte limitată pe piața SDU. Ea a dedus de aici că Vodafone nu era un participant semnificativ în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia și că nici oferta sa IPTV, nici noua sa platformă OTT nu constituiau o constrângere concurențială față de aceasta din urmă [a se vedea considerentele (865)-(880) ale deciziei atacate].

208 În ceea ce privește Unitymedia, Comisia a subliniat că, indiferent de definirea pieței, cota sa de piață rezulta din simpla sa prezență în amprenta rețelei sale de cablu. Pe de altă parte, Comisia a amintit că, în legătură cu furnizarea cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune clienților MDU, a concluzionat că elementele de probă din dosar nu permiteau susținerea afirmațiilor terților referitoare la o pierdere de concurență potențială din partea acestei societăți [a se vedea considerentele (881)-(885) ale deciziei atacate].

209 În considerentele (886)-(896) ale deciziei atacate, Comisia a analizat constrângerile concurențiale exercitate de părți una asupra celeilalte și a concluzionat că acestea din urmă nu erau nici concurenți reali direcți [a se vedea considerentele (887)-(891)], nici concurenți reali indirecți [a se vedea considerentele (892)-(896)].

210 În ceea ce privește concurența directă, Comisia a arătat că părțile la concentrare furnizau cu amănuntul servicii de transmisie de semnale de televiziune clienților SDU aproape exclusiv în interiorul amprentelor rețelelor lor respective de cablu, care nu se suprapuneau. Deși Comisia a constatat, în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, o suprapunere limitată provenind de la produsele IPTV și OTT ale Vodafone, aceasta a considerat totuși că operațiunea nu ar face să dispară o concurență directă semnificativă între părțile la concentrare. Comisia a ajuns la această constatare ținând seama, în primul rând, de cota de piață limitată a Vodafone în această zonă, în al doilea rând, de faptul că părțile menționate nu erau concurenți apropiați, întrucât utilizau tehnologii de transmisie diferite, și, în al treilea rând, de faptul că produsele IPTV și OTT ale Vodafone nu aveau nimic unic, cu consecința că puteau fi înlocuite cu ușurință cu alte produse.

211 În ceea ce privește concurența indirectă, Comisia a explicat că documentele interne pe care le identificase în legătură cu piața accesului fix la internet și care sugerau că părțile se comparau una cu cealaltă priveau de asemenea, într-o anumită măsură, piața SDU. Cu toate acestea, în urma explicațiilor furnizate de părți, Comisia a considerat că aceste documente nu stabileau că a avut loc o analiză comparativă (*benchmarking*) care să depășească simple comparații comerciale în vederea monitorizării și, eventual, a imitării celor mai bune practici în industrie. În continuare, Comisia a subliniat că o analiză a prețurilor cu amănuntul nu indica faptul că Vodafone și Unitymedia se constrângeau indirect prin intermediul unui mecanism de tarifare secvențial care transmitea modificările de preț ale unei întreprinderi în amprenta rețelei de cablu a celeilalte în urma unei ajustări a prețurilor lor de către concurenții activi la nivel național.

212 În sfârșit, în considerentele (897)-(903) ale deciziei atacate, Comisia a examinat constrângerile concurențiale exercitate de concurenții rămași pe piața SDU, în special de reclamantă, de Tele Columbus, de operatorii din mediul urban (*city carriers*) precum NetCologne și de operatorii de servicii de satelit și a considerat că, în urma concentrării, acești numeroși concurenți ar rămâne activi pe această piață. Comisia a constatat de asemenea că elementele de probă din dosar demonstrau că concurenții existenți pe această piață se confruntau cu presiuni concurențiale din ce în ce mai mari din partea unor noi operatori, precum și a numeroși furnizori de servicii de televiziune OTT, și a considerat că operațiunea nu ar slăbi concurența exercitată de concurenți.

213 Prin urmare, Comisia a concluzionat că această operațiune nu ar genera niciun OSCE pe piața SDU care să rezulte din efecte orizontale necoordonate [a se vedea considerentul (907) al deciziei atacate].

214 În speță, argumentația reclamantei în susținerea prezentului motiv, care vizează această examinare efectuată de Comisie în decizia atacată asupra efectelor orizontale necoordonate ale concentrării pe piața SDU, poate fi împărțită în trei aspecte, întemeiate, primul, pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere, pentru motivul că Comisia nu a considerat că operațiunea ar conduce la crearea unei poziții dominante care dă naștere unui OSCE, a doua, pe o eroare vădită de apreciere, pentru motivul că Comisia nu a concluzionat, în decizia atacată, că operațiunea ar elimina concurența reală și potențială dintre părțile la concentrare, și, a treia, pe o eroare vădită de apreciere, pentru motivul că Comisia nu a considerat că operațiunea ar slăbi concurenții rămași.

2. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere, pentru motivul că Comisia nu a considerat că operațiunea ar conduce la crearea unei poziții dominante care dă naștere unui OSCE

215 Reclamanta susține că, dacă piața relevantă este înțeleasă ca incluzând numai televiziunea prin cablu și IPTV, operațiunea conduce la cote de piață cumulate foarte ridicate atât la nivel național, cât și în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, care indică existența unei poziții dominante. Având în vedere poziția foarte solidă a entității rezultate în urma concentrării, simpla eliminare a unei suprapuneri minore ar putea conduce la un OSCE.

216 Comisia contestă argumentele reclamantei.

217 În această privință, trebuie amintit că o concentrare care creează sau consolidează o poziție dominantă nu dă naștere în mod automat unui OSCE, astfel cum reiese din cuprinsul articolului 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004.

218 Or, în speță, în primul rând, reclamanta nu demonstrează în ce mod concentrarea, în ipoteza în care ar conduce la crearea unei poziții dominante pe piața SDU de nivel național sau la consolidarea unei poziții dominante pe piața SDU limitată la amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, ar da naștere unui OSCE.

219 În al doilea rând, reclamanta se referă numai la „cote de piață cumulate foarte ridicate” și deduce că „aceste cote de piață combinate indică ca atare existența unei poziții dominante a entității rezultate în urma concentrării” pe piața SDU. Or, contrar unei asemenea afirmații, aceste cote de piață nu sunt suficiente pentru a demonstra că entitatea rezultată în urma concentrării s-ar afla în poziție dominantă în urma acestei operațiuni.

220 În această privință, pe de o parte, trebuie arătat că reiese din tabelul nr. 20, inclus în considerentul (850) al deciziei atacate, al cărui conținut nu este contestat de reclamantă, că, pe piața SDU de dimensiune națională care includea cablul, IPTV, satelitul și televiziunea terestră (DVB-T), părțile la concentrare dețineau, fiecare, o cotă de piață de [10-20]% înaintea operațiunii și că acestea ar deține împreună o cotă de piață cumulată de [20-30]% după operațiune, precum și că, pe piața SDU de dimensiune națională limitată la cablu și la IPTV, aceste părți dețineau, fiecare, o cotă de piață de [20-30]% înainte de operațiune, iar cota lor de piață combinată ar fi de [40-50]% după aceasta. Or, astfel de cote de piață nu pot avea în sine drept consecință faptul că concentrarea creează sau consolidează o poziție dominantă.

221 Pe de altă parte, trebuie arătat de asemenea că Comisia a constatat că entitatea rezultată în urma concentrării ar trebui să facă față unei concurențe importante, în special din partea reclamantei și a Tele Columbus, acești doi operatori deținând cote de piață semnificative pe piața SDU, fie cea de nivel național, fie cea limitată la amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, ceea ce reclamanta nu contestă, cu consecința că această entitate nu ar avea posibilitatea de a se comporta pe această piață cu independența ce caracterizează o poziție dominantă, în caz contrar clienții săi SDU urmând să se orienteze spre acești doi concurenți, spre operatori din mediul urban sau chiar spre furnizori de servicii de satelit.

222 În consecință, întrucât Comisia nu a săvârșit nicio eroare în ceea ce privește lipsa creării unei poziții dominante pe piața SDU în urma operațiunii, premisa pe care se întemeiază reclamanta pentru a demonstra existența unui OSCE (a se vedea punctul 215 de mai sus) este eronată.

223 Din cele de mai sus rezultă că primul aspect al celui de al doilea motiv este suficient de comprehensibil și, prin urmare, că este admisibil, contrar celor susținute de Comisie, dar că reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare de drept sau o eroare vădită de apreciere prin faptul că nu a concluzionat că operațiunea ar fi condus la crearea unei poziții dominante care dă naștere unui OSCE pe piața SDU, cu consecința că acest aspect este nefondat.

3. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, întrucât Comisia nu a concluzionat că operațiunea ar elimina concurența reală și potențială dintre părțile la concentrare

224 Reclamanta arată că, pentru motivele prezentate în ceea ce privește piața MDU, avizul Comisiei potrivit căruia operațiunea nu ar fi determinat o diminuare a concurenței reale (directe sau indirecte) sau potențiale între părțile la concentrare pe piața SDU este afectat de erori de drept și de erori vădite de apreciere.

225 În special, în primul rând, reclamanta contestă afirmația Comisiei potrivit căreia analizele comparative între părțile la concentrare nu ar dovedi existența unui raport de concurență indirectă și nu ar depăși „simple analize comparative comerciale menite să monitorizeze și eventual să imite cele mai bune practici din sector”. Potrivit reclamantei, Comisia a omis să aprecieze modul în care existența unor „simple analize comparative comerciale” nu ar fi fost suficientă pentru a constitui o concurență reală relevantă între părțile la concentrare înainte de operațiune, în special dacă se consideră că între ele exista o concurență directă (cel puțin limitată) pe piața SDU.

226 Reclamanta susține, în al doilea rând, că Comisia nu explică motivul pentru care o presiune concurențială indirectă între părțile la concentrare care rezultă din transmiterea schimbărilor de preț prin intermediul unor participanți naționali, precum Tele Columbus sau reclamanta, ar necesita un „mecanism de stabilire secvențială a prețurilor”, nici de ce acest mecanism ar impune ca „modificările elementelor de preț” să fie „inițiate în mod sistematic de Vodafone sau de Unitymedia într-un mod suficient de apropiat în timp și în aceeași ordine”. Simplul fapt că Tele Columbus și reclamanta aplică o politică națională uniformă în materie de prețuri și că acestea sunt în concurență cu cele două părți la concentrare în amprentele rețelelor lor respective de cablu este, în opinia reclamantei, suficient pentru a crea o concurență indirectă între părțile la concentrare.

227 Reclamanta contestă, în al treilea rând, afirmația făcută de Comisie în considerentul (890) al deciziei atacate, potrivit căreia Vodafone și Unitymedia nu sunt concurenți apropiați pentru motivul că utilizează tehnologii diferite. Astfel, această afirmație este, în opinia sa, în contradicție cu aprecierea efectuată de Comisie cu privire la poziția Vodafone pe piața accesului fix la internet, în urma căreia aceasta a constatat un OSCE în special ca urmare a eliminării unor constrângeri concurențiale importante între părți, în pofida utilizării acelorași tehnologii diferite, și anume cablul în ceea ce privește Unitymedia și tehnologia DSL în ceea ce privește Vodafone. Reclamanta adaugă că Vodafone avea 800 000 de clienți DSL în bandă largă în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia și că toți acești abonați DSL ar fi putut fi deserviți de oferta IPTV a Vodafone pe termen scurt și fără investiții importante. Reclamanta deduce de aici că Vodafone avea cel puțin posibilitatea de a-și mări în mod rapid și semnificativ baza de clienți IPTV în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia.

228 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

229 În această privință, trebuie amintit că argumentele reclamantei întemeiate pe erori de drept și pe erori vădite de apreciere invocate în cadrul primului său motiv referitor la piața MDU au fost respinse (a se vedea punctele 72-90 de mai sus în ceea ce privește concurența directă, punctele 91-116 de mai sus în ceea ce privește concurența indirectă și punctele 117-156 de mai sus în ceea ce privește concurența potențială). Prin urmare, reclamanta nu ar putea să se întemeieze în mod valabil pe o referire la aceste argumente în susținerea celui de al doilea aspect al celui de al doilea motiv.

230 În ceea ce privește argumentele specifice pe care reclamanta le invocă în cadrul celui de al doilea aspect al prezentului motiv, trebuie făcute aprecierile următoare.

231 În ceea ce privește, în primul rând, faptul că părțile la concentrare își monitorizau activitățile lor respective și își comparau ofertele de produse, trebuie arătat că Comisia a explicat că aceste cazuri de analize comparative nu au depășit „simple analize comparative comerciale menite să monitorizeze și eventual să imite cele mai bune practici din sector” și că această formă de

comparație, care consta într-o analiză a performanțelor pieței sau a celor mai bune practici în sector, inclusiv în alte state membre sau în state terțe, nu putea, în sine, să dea naștere niciunei presiuni concurențiale între două întreprinderi a căror dispariție, ca urmare a unei operațiuni de concentrare, ar putea da naștere unui OSCE. Astfel cum arată în mod întemeiat Comisia, în cazul în care un operator european de cablu monitorizează sau chiar imită cele mai bune practici ale unui operator de cablu din Statele Unite care are un succes important, aceasta nu înseamnă totuși că cei doi operatori se află în situație de concurență reală, chiar dacă indirectă.

232 În plus, Comisia a arătat că, în răspunsul la o întrebare adresată de Tribunal, nimic nu dovedea în speță că aceste analize comparative fuseseră concepute pentru a ghida deciziile comerciale ale părții care le realizase ca reacție la comportamentul comercial al celeilalte părți sau că acestea au condus efectiv la vreo reacție a uneia sau a celeilalte părți pe planul strategiei sale comerciale. Pe de altă parte, reiese din considerentul (894) al deciziei atacate, al cărui conținut nu este contestat de reclamantă, că documentele în discuție proveneau de la echipe responsabile cu relațiile publice (*public affairs*), cu comunicarea și cu relațiile cu investitorii, fără influență asupra strategiei comerciale a părților.

233 Prin urmare, prima critică a reclamantei formulată în susținerea celui de al doilea aspect al prezentului motiv trebuie înlăturată.

234 În ceea ce privește, în al doilea rând, argumentele reclamantei referitoare la mecanismul de stabilire secvențială a prețurilor, nu s-ar putea reproșa Comisiei că a examinat dacă, în speță, părțile la concentrare își stabileau prețurile astfel încât aceasta ar fi putut evidenția existența unui raport de concurență indirectă între ele.

235 În fapt, după cum reiese din examinarea primului aspect al prezentului motiv, Comisia nu dispunea de probe suficiente care să demonstreze că părțile la concentrare își monitorizau și își comparau ofertele lor respective într-o asemenea măsură încât această comparație avea o influență asupra strategiei lor comerciale. În aceste împrejurări, examinarea unui mecanism de transmitere, sub forma unei stabiliri secvențiale a prețurilor, permitea să se verifice dacă exista totuși o legătură între practicile tarifare ale părților și, așadar, o presiune concurențială indirectă între acestea.

236 În această privință, nu este susținută afirmația reclamantei potrivit căreia din faptul că Tele Columbus și ea însăși aplicau o politică națională uniformă în materie de prețuri și erau în concurență cu cele două părți la concentrare în amprentele rețelelor lor de cablu rezultau deja presiuni concurențiale indirecte între părțile la concentrare. În plus, dacă aceasta ar fi situația, o modificare a prețurilor de către una dintre părțile la concentrare ar declanșa, prin intermediul reacției Tele Columbus sau a reclamantei față de această schimbare, o modificare a prețurilor celeilalte părți. Or, este tocmai ceea ce a căutat Comisia și nu a găsit în cadrul examinării existenței unui mecanism de stabilire secvențială a prețurilor, astfel cum reiese din considerentul (896) al deciziei atacate.

237 Prin urmare, a doua critică a reclamantei formulată în susținerea celui de al doilea aspect al prezentului motiv trebuie înlăturată.

238 În ceea ce privește, în al treilea rând, afirmația Comisiei din considerentul (890) al deciziei atacate, contestată de reclamantă, potrivit căreia Vodafone și Unitymedia nu erau concurenți apropiați pentru motivul că utilizau tehnologii diferite, trebuie mai întâi să se respingă existența unei pretinse contradicții între această afirmație și aprecierea efectuată de Comisie cu privire la poziția Vodafone pe piața accesului fix la internet.

239 Astfel, o analiză comparată a motivelor deciziei atacate aferente pieței accesului fix la internet și a motivelor deciziei menționate aferente pieței SDU arată că, pe aceste piețe, situația Vodafone era diferită.

240 Pe piața accesului fix la internet, reiese din considerentul (413) al deciziei atacate că Vodafone deținea o cotă deloc neglijabilă de [5-10]% din amprenta rețelei de cablu a Unitymedia. Pe de altă parte, reiese din considerentul (417) al deciziei menționate că Comisia a constatat că baza de clienți Vodafone din această zonă era în plină creștere. În sfârșit, în ceea ce privește oferta de acces fix la internet prin intermediul tehnologiei DSL în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, Comisia a arătat, în considerentul (454) al deciziei atacate, că Vodafone fusese în măsură să opereze într-un mod mai competitiv decât ceilalți furnizori de acces care operează pe baza unui acces cu ridicata ca urmare a situației sale particulare și, mai precis, a deținerii de active specifice. Rezultă că Comisia deținea mai multe elemente de probă care demonstrau importanța poziției Vodafone pe piața accesului fix la internet în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia.

241 Prin comparație, pe piața SDU, reiese din tabelul nr. 21, inclus în considerentul (853) al deciziei atacate, că suprapunerea dintre activitățile Vodafone și cele ale Unitymedia în amprenta rețelei de cablu a acesteia din urmă era neglijabilă, întrucât cota de piață a Vodafone era aproape zero (indiferent dacă această piață este limitată la cablu și la IPTV sau include și satelitul și televiziunea terestră), astfel cum a precizat Comisia în cursul procedurii în fața Tribunalului. Pe de altă parte, reiese din prima teză a considerentului (873) al deciziei atacate, divulgată de Comisie în conformitate cu ordonanța din 30 martie 2023, că Comisia a observat că numărul de abonați IPTV ai Vodafone în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia scăzuse în cursul celor doi ani anteriori operațiunii.

242 Rezultă că poziția Vodafone pe aceste două piețe era diferită, cu consecința că Comisia putea, fără a se contrazice, să adopte o apreciere diferită în ceea ce privește piața SDU de cea privind piața accesului fix la internet și să concluzioneze în sensul existenței unui OSCE pe această din urmă piață, în special ca urmare a eliminării unor constrângeri concurențiale importante între părți, în pofida utilizării aceleași tehnologii diferite.

243 În ceea ce privește, în sfârșit, afirmația reclamantei potrivit căreia Vodafone ar fi putut să își convertească clienții DSL în bandă largă din amprenta rețelei de cablu a Unitymedia în clienți IPTV, reiese din prima teză a considerentului (874) al deciziei atacate, divulgată de Comisie în conformitate cu ordonanța din 30 martie 2023, că Vodafone a încetat să își mai vândă produsul IPTV, bazat pe tehnologia DSL, unor noi clienți în martie 2019, ceea ce reclamanta nu contestă. Prin urmare, Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că nu a ținut seama, în examinarea existenței unei concurențe potențiale exercitate de Vodafone în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia pe piața SDU, de posibilitatea, invocată de reclamantă, ca Vodafone să convertească acești clienți DSL în clienți SDU.

244 Prin urmare, a treia critică a reclamantei formulată în susținerea celui de al doilea aspect al prezentului motiv trebuie înlăturată.

245 Rezultă din cele ce precedă că reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că nu a concluzionat că operațiunea ar fi eliminat concurența reală și potențială dintre părțile la concentrare pe piața SDU, cu consecința că al doilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie înlăturat.

4. Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, întrucât Comisia nu a considerat că operațiunea ar slăbi concurenții rămași

246 Referindu-se la primul, la al treilea și la al patrulea motiv, reclamanta reproșează Comisiei că nu a ținut seama de faptul că puterea de piață uriașă a entității rezultate în urma concentrării față de organismele de radiodifuziune pe piețele de televiziune cu ridicata ar fi slăbit în mod suplimentar presiunile concurențiale exercitate de concurenții rămași, ceea ce ar fi trebuit să fie suficient, în opinia sa, pentru a constata un OSCE pe piața SDU.

247 Potrivit reclamantei, deteriorarea condițiilor de concurență ar fi afectat și mai mulți actori decât pe piața MDU, întrucât existau mai mulți concurenți activi pe piața SDU care s-ar fi confruntat, toți, cu o nouă entitate capabilă și doritoare să încheie acorduri de exclusivitate (totală sau parțială) cu canale de televiziune-furnizori de conținut și să deterioreze accesul concurenților la piețele de televiziune cu ridicata din amonte.

248 Comisia contestă argumentele reclamantei.

249 În această privință, pentru a demonstra o slăbire a presiunii concurențiale exercitate de concurenții rămași pe piața SDU, reclamanta invocă același argument pe care l-a invocat în acest scop în cadrul primului său motiv aferent pieței MDU, la care se referă de altfel în susținerea celui de al treilea aspect al prezentului motiv. Or, acest argument a fost respins pentru motivele expuse la punctele 174-184 de mai sus, în special din cauza faptului că concurenții de dimensiune mai mică nu erau, după cum recunoaște reclamanta, deja în măsură, înainte de concentrare, să exercite o presiune concurențială asupra părților la concentrare, astfel încât acest al treilea aspect nu poate fi admis.

250 În orice caz, trebuie să se constate că reclamanta nu repune în discuție constatarea Comisiei, formulată în considerentele (897)-(901) ale deciziei atacate, potrivit căreia numeroși concurenți, precum reclamanta, Tele Columbus și mai mulți operatori urbani (*city carriers*), sau chiar operatori de servicii de satelit, ar rămâne activi pe piața SDU în urma concentrării și nu contestă nici existența, pe această piață, a unor presiuni concurențiale din ce în ce mai mari din partea unor noi operatori, precum și a numeroși furnizori de servicii de televiziune OTT [a se vedea considerentul (903)], care a permis Comisiei să concluzioneze că concentrarea nu ar slăbi presiunile concurențiale exercitate de concurenții rămași pe piața SDU.

251 Prin urmare, reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că operațiunea nu ar fi determinat o slăbire a presiunii concurențiale exercitate de concurenții părților la concentrare pe piața SDU, cu consecința că al treilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie înlăturat.

252 Rezultă din tot ceea ce precedă că al doilea motiv trebuie respins.

D. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește efectele verticale ale operațiunii asupra serviciilor intermediare de transmisie de semnale de televiziune

253 În susținerea celui de al treilea motiv, reclamanta susține că analiza efectuată de Comisie în decizia atacată cu privire la efectele verticale ale operațiunii asupra serviciilor intermediare de transmisie de semnale de televiziune ar fi afectată de erori vădite de apreciere.

1. Considerații introductive

254 Astfel cum s-a arătat la punctul 35 de mai sus, pe piața intermediară, operatorii rețelei de nivel 3, precum Vodafone și Unitymedia, furnizează, prin intermediul unui acces cu ridicata, semnale de televiziune operatorilor de rețea de nivel 4, precum Tele Columbus, pentru a le permite acestora din urmă să furnizeze cu amănuntul servicii de transmisie de semnale de televiziune, printre altele clienților MDU.

255 În decizia atacată, Comisia a analizat efectele verticale ale concentrării și a examinat printre altele probabilitatea unei excluderi a acestor operatori de către entitatea rezultată în urma concentrării, care ar fi luat forma unei deteriorări a condițiilor lor pe piața intermediară în amonte în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, ca răspuns la plângerile primite în această privință [a se vedea considerentele (1476)-(1506)].

256 Cu titlu introductiv, Comisia a observat mai întâi, în considerentul (1476) al deciziei atacate, că concentrarea nu ar crea nicio nouă legătură verticală între piața intermediară în amonte și piața MDU din aval, dat fiind că atât Vodafone, cât și Unitymedia erau deja active pe aceste două piețe în amprentele rețelelor lor respective de cablu. Prin urmare, Comisia a considerat că concentrarea nu ar determina nicio schimbare specifică în structura piețelor relevante, nici în amonte, nici în aval. Comisia a explicat de asemenea că, dat fiind că Tele Columbus era singurul concurent important care se aproviziona pe piața intermediară de la părțile la concentrare, ea își concentrase analiza asupra efectelor probabile ale unei deteriorări a condițiilor comerciale ale acestui operator asupra constrângerii concurențiale exercitate de acesta [a se vedea considerentele (1478)-(1480)].

257 În continuare, în ceea ce privea, în primul rând, capacitatea entității rezultate în urma concentrării de a exclude Tele Columbus, Comisia a verificat dacă această entitate ar avea capacitatea tehnică de a înceta să mai furnizeze acces cu ridicata societății Tele Columbus sau de a deteriora, în privința acesteia din urmă, condițiile referitoare la acest acces pe piața intermediară [a se vedea considerentele (1483)-(1491) ale deciziei atacate].

258 În acest cadru, Comisia a arătat că exista un acord-cadru între Unitymedia și Tele Columbus care prevedea că acest din urmă operator era protejat contractual pe termen mediu în ceea ce privea o parte dintre clienții săi deserviți prin semnalele intermediare furnizate de Unitymedia. Comisia a dedus de aici că entitatea rezultată în urma concentrării ar avea capacitatea de a deteriora condițiile comerciale aplicabile serviciilor intermediare de transmisie de semnale de televiziune ale Tele Columbus în ceea ce privea numai o parte din clienții săi MDU în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia.

259 În continuare, Comisia a adăugat că, pentru ca entitatea rezultată în urma concentrării să poată avea capacitatea tehnică de a exclude Tele Columbus de pe piața MDU, aceasta trebuia să beneficieze de o putere de piață semnificativă pe piața intermediară din amonte. Având în vedere

puținele alternative credibile disponibile pe această piață, Comisia a considerat că aceasta ar fi situația în urma concentrării, dar a adăugat că acesta era deja cazul anterior acestei operațiuni, întrucât Unitymedia dispunea deja, în amprenta rețelei sale de cablu, de o astfel de putere față de Tele Columbus. Comisia a dedus de aici că concentrarea nu ar modifica în niciun fel acest lucru, cu consecința că această operațiune nu ar avea niciun impact asupra capacității entității rezultate în urma concentrării de a exclude operatorii rețelei de nivel 4 din amprenta rețelei de cablu a fiecăreia dintre părțile la concentrare.

260 În ceea ce privea, în al doilea rând, interesul entității rezultate în urma concentrării de a exclude Tele Columbus, Comisia a verificat dacă această entitate ar putea fi motivată, la încheierea acestei operațiuni, să aplice condițiile sale de acces la rețeaua sa de nivel 3, considerate de Tele Columbus ca fiind mai puțin favorabile decât cele pe care le aplica Unitymedia, și în amprenta rețelei de cablu a acesteia din urmă [a se vedea considerentele (1492)-(1496) ale deciziei atacate].

261 În acest cadru, Comisia a apreciat că, chiar dacă condițiile de acces ale Vodafone ar trebui considerate mai puțin favorabile și chiar dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar fi motivată să le aplice în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia în urma acestei operațiuni, o astfel de schimbare în strategia comercială a acestei entități nu ar decurge nicidecum dintr-o modificare a structurii pieței provocată de concentrare. Cu alte cuvinte, o eventuală deteriorare a condițiilor de acces la rețeaua sa de nivel 3 oferite de entitatea rezultată în urma concentrării operatorilor de rețea de nivel 4 nu ar decurge, potrivit Comisiei în decizia atacată, decât dintr-o simplă schimbare în abordarea comercială a acestei entități, care ar fi putut avea loc la fel de bine independent de concentrare și care, prin urmare, nu ar fi fost specifică acesteia.

262 Comisia a concluzionat că entitatea rezultată în urma concentrării nu ar avea niciun interes să excludă Tele Columbus de pe piața MDU specifică concentrării.

263 În al treilea rând, Comisia a examinat efectele pe care le-ar fi avut asupra concurenței scenariul în care Vodafone ar fi avut capacitatea și interesul de a extinde, în urma concentrării, condițiile sale pretins mai puțin favorabile pe piața intermediară în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia și a concluzionat, pentru următoarele motive, că astfel de efecte ar fi fost limitate [a se vedea considerentele (1497)-(1505) ale deciziei atacate].

264 Mai întâi, Comisia a ajuns la această concluzie întrucât a constatat că slăbirea Tele Columbus în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia nu ar afecta activitatea principală a acestui operator, și anume oferirea cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune pe piața MDU prin intermediul propriei sale rețele de nivel 3, situată în mare parte în amprenta rețelei de cablu a Vodafone [a se vedea considerentul (1501) al deciziei atacate].

265 În continuare, Comisia a considerat de asemenea că Tele Columbus nu constituia o constrângere concurențială importantă pe piața MDU în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia. Astfel, Comisia a constatat că Tele Columbus nu putea participa la cererile de ofertă lansate de clienții MDU care solicitau actualizări ale rețelei de nivel 3, că respectiva cotă de piață a Tele Columbus nu reprezenta decât [0-5]% și că Tele Columbus nu participase la un număr semnificativ de cereri de ofertă în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia. Comisia a dedus de aici că foarte puține oportunități existente sau noi puteau fi afectate de o blocare a Tele Columbus. În orice caz, chiar dacă accesul Tele Columbus la factori de producție în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia ar fi blocat, Comisia a arătat că o astfel de blocare nu ar privi decât activitățile sale de distribuitor al produsului acesteia din urmă, care nu dădeau naștere unei constrângeri concurențiale importante [a se vedea considerentele (1502) și (1503) ale deciziei atacate].

266 În sfârșit, Comisia a explicat că Tele Columbus nu își instalase decât în mod foarte limitat rețeaua de nivel 3 în cursul anilor anteriori deciziei atacate și că nimic nu dovedea că acest operator ar fi utilizat semnalul Unitymedia pentru a-și construi propria sa infrastructură dacă nu ar fi avut loc concentrarea [a se vedea considerentul (1504) al deciziei atacate].

267 În orice caz, Comisia a luat notă de faptul că Vodafone făcuse două oferte irevocabile către Tele Columbus, garantându-i că, în urma concentrării, condițiile sale comerciale aplicabile serviciilor intermediare de transmisie de semnale de televiziune vor rămâne neschimbate în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia [a se vedea considerentul (1505) al deciziei atacate].

268 Comisia a concluzionat că concentrarea nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața MDU din cauza unor efecte verticale necoordonate [a se vedea considerentul (1506) al deciziei atacate].

269 În speță, argumentația reclamantei în susținerea prezentului motiv poate fi împărțită în două aspecte. În cadrul primului aspect, reclamanta susține că Comisia ar nega în mod eronat că transpunerea probabilă de către Vodafone a condițiilor sale comerciale mai puțin favorabile aplicabile serviciilor intermediare de transmisie de semnale de televiziune în privința operatorilor de rețea de nivel 4 în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, în urma concentrării, ar fi specifică acesteia. În susținerea acestui prim aspect, reclamanta repune în discuție raționamentul urmat de Comisie în considerentele (1494)-(1496) ale deciziei atacate. În cadrul celui de al doilea aspect, reclamanta contestă concluzia la care a ajuns Comisia cu privire la efectele asupra concurenței pe piața MDU din aval ale unei deteriorări, față de Tele Columbus, a condițiilor de pe piața intermediară în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia.

270 În această privință, Tribunalul consideră oportun să înceapă cu examinarea celui de al doilea aspect.

2. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe erori vădite săvârșite de Comisie în aprecierea efectelor potențiale ale unei strategii de excludere asupra concurenței din aval

271 În primul rând, reclamanta arată că, în cadrul examinării efectelor potențiale ale unei deteriorări a condițiilor aplicabile pe piața intermediară asupra concurenței din aval, Comisia nu ar fi ținut seama de elemente de probă existente, și anume de declarațiile Tele Columbus, potrivit cărora aceasta din urmă nu s-ar fi bazat decât temporar pe serviciile intermediare de transmisie de semnale de televiziune furnizate de Unitymedia anterior concentrării, așteptând să își dezvolte propria sa rețea de nivel 3. Pe de altă parte, Comisia ar fi subestimat de asemenea faptul că alți operatori ai rețelei de nivel 4 ar fi putut de asemenea să utilizeze temporar accesul la rețeaua de nivel 3 a părților la concentrare pentru a ajunge la clienți MDU, înainte de a-și dezvolta propria rețea de nivel 3.

272 În al doilea rând, reclamanta susține că Comisia a considerat în mod eronat că o excludere a Tele Columbus nu ar fi slăbit presiunea concurențială exercitată de aceasta din urmă pe piața MDU, întrucât o asemenea excludere nu ar fi afectat decât activitățile sale de distribuire a produsului Unitymedia. Or, potrivit reclamantei, dat fiind că Tele Columbus era liberă să decidă cu privire la prețul și la condițiile aplicabile distribuirii acestui produs, aceasta exercita într-adevăr o presiune concurențială asupra Unitymedia.

273 În al treilea rând, reclamanta arată că, în cadrul analizei efectelor verticale ale operațiunii, Comisia nu ar fi trebuit să țină seama de oferta irevocabilă a Vodafone de a nu deteriora condițiile contractuale aplicate Tele Columbus în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia. Astfel, o asemenea ofertă nu îndeplinea în mod vădit cerințele Comunicării Comisiei privind măsurile corective admisibile în temeiul Regulamentului nr. 139/2004 și în temeiul Regulamentului nr. 802/2004 (JO 2008, C 267, p. 1, denumită în continuare „Comunicarea privind măsurile corective”) și, prin urmare, nu putea constitui un temei suficient pentru a exclude existența unui OSCE pe piața MDU din cauza unor efecte verticale necoordonate.

274 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

275 În această privință, este necesar să se constate că din cuprinsul punctului 31 din Orientările privind evaluarea concentrărilor neorizontale în conformitate cu regulamentul Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2008, C 265, p. 6, denumite în continuare „Orientările privind concentrările neorizontale”) reiese că intervine o blocare a pieței factorilor de producție atunci când, în urma concentrării în cauză, noua entitate ar putea restrânge accesul la produse sau servicii pe care le-ar fi furnizat dacă nu ar fi existat concentrarea, în special atunci când această entitate este susceptibilă să crească costurile concurenților săi din aval, făcând mai dificil pentru aceștia din urmă accesul la factori de producție la prețuri și în condiții identice cu cele existente în lipsa acestei concentrări.

276 Potrivit punctului 32 din aceste orientări, în evaluarea probabilității unui scenariu de blocare de natură anticoncurențială a pieței factorilor de producție, Comisia examinează, în primul rând, dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar putea avea, după concentrare, capacitatea de a bloca în mod semnificativ accesul la factori de producție. În al doilea rând, examinează dacă aceasta ar avea motive pentru a acționa astfel, iar în al treilea rând, dacă o strategie de blocare a pieței ar avea un efect negativ semnificativ asupra concurenței din aval.

277 Trebuie să se observe că aceste trei condiții sunt cumulative, astfel încât lipsa uneia dintre ele este suficientă pentru excluderea riscului de blocare anticoncurențială a factorilor de producție (Hotărârea din 23 mai 2019, KPN/Comisia, T-370/17, EU:T:2019:354, punctele 118 și 119, și Hotărârea din 27 ianuarie 2021, KPN/Comisia, T-691/18, nepublicată, EU:T:2021:43, punctele 111 și 112). Pe de altă parte, în ceea ce privește în special a treia dintre aceste condiții, trebuie arătat că, pentru ca o astfel de condiție să fie îndeplinită, trebuie să se demonstreze un efect negativ semnificativ asupra concurenței din aval, după cum reiese din cuprinsul punctului 32 din Orientările privind concentrările neorizontale.

278 Trebuie să se constate că, în decizia atacată, în pofida lipsei unei noi legături verticale între piața intermediară în amonte și piața MDU din aval rezultată din concentrare, Comisia a examinat aceste trei condiții în considerentele (1476)-(1506), fără ca această abordare să fie criticată, ca atare, de reclamantă.

279 În susținerea celui de al doilea aspect al prezentului motiv, reclamanta invocă mai multe elemente pentru a demonstra că, în decizia atacată, Comisia ar fi concluzionat în mod vădit eronat că a treia condiție nu era îndeplinită.

280 În această privință, trebuie arătat că, în acest cadru, reclamanta nu repune în discuție mai multe elemente importante pe care s-a întemeiat Comisia pentru a demonstra caracterul limitat al efectelor pe care le-ar avea asupra concurenței o strategie de excludere pusă în aplicare de

entitatea rezultată în urma concentrării, care ar consta în deteriorarea, față de Tele Columbus (și față de alți operatori de rețea de nivel 4), a condițiilor comerciale aplicabile serviciilor intermediare de transmisie de semnale de televiziune în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia.

281 Astfel, reclamanta nu contestă că o astfel de strategie nu ar afecta activitatea principală a Tele Columbus, întrucât aceasta se exercita în afara amprentei rețelei de cablu a Unitymedia. Pe de altă parte, reclamanta nu repune în discuție mai multe dintre elementele care au determinat Comisia să concluzioneze că o eventuală strategie de blocare a pieței nu ar avea în niciun caz un efect negativ semnificativ asupra concurenței din aval, și anume faptul că Tele Columbus nu putea participa la cererile de ofertă care impuneau actualizări ale rețelei de nivel 3, caracterul minim, de [0-5]%, al cotei de piață în cauză a Tele Columbus și participarea limitată a Tele Columbus la cereri de ofertă în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia.

282 În plus, trebuie examinate celelalte argumente invocate de reclamantă.

283 În ceea ce privește, în primul rând, afirmația reclamantei potrivit căreia Tele Columbus nu s-ar fi bazat decât temporar pe serviciile intermediare de transmisie de semnale de televiziune furnizate de Unitymedia în așteptarea instalării propriei sale rețele de nivel 3, trebuie observat că reclamanta susține în esență că aprecierile Comisiei erau întemeiate pe răspunsul Vodafone la comunicarea privind obiecțiunile și susține că Comisia nu explică în ce mod acest răspuns ar fi mai credibil decât propriile declarații ale Tele Columbus însăși.

284 Or, reiese din considerentul (798) și din figura 20 din decizia atacată, la care se referă Comisia în considerentul (1504) al deciziei menționate, că aprecierile efectuate de Comisie sunt întemeiate atât pe răspunsul la comunicarea privind obiecțiunile, cât și pe propriile cifre comunicate de însăși Tele Columbus. Elementele de probă prezentate în considerentul (744) litera (a) și în considerentele (797)-(799) ale deciziei atacate arată că Tele Columbus nu a procedat cu adevărat la dublarea rețelei de cablu a unui alt operator în cursul anilor care au precedat adoptarea deciziei atacate, ceea ce de altfel reclamanta nu contestă. În special, figura 20 din decizia atacată, inclusă în considerentul (798) al deciziei menționate, arată că numărul de gospodării conectate la rețeaua Tele Columbus nu crescuse semnificativ între 2012 și 2018 decât ca urmare a achiziționării de active preexistente de la alte societăți. Or, reclamanta nu prezintă niciun element de probă care să contrazică concluzia potrivit căreia Tele Columbus „nu [își dezvoltase] decât foarte puțin infrastructura de nivel 3 în ultimii ani”.

285 Reclamanta susține de asemenea că o investiție în infrastructura de nivel 3 nu ar fi determinat în mod automat o creștere a numărului de gospodării efectiv conectate [contrar celor ce reieșeau din considerentul (799) al deciziei atacate]. În plus, în opinia reclamantei, stagnarea numărului total de gospodării conectate nu era suficientă pentru a demonstra importanța societății Tele Columbus pe planul concurenței, întrucât achiziționarea de noi clienți prin extinderea rețelei ar fi putut fi compensată prin pierderea temporară a altor clienți.

286 În această privință, trebuie subliniat că lipsa creșterii numărului de gospodării conectate efectiv de Tele Columbus constituia un indiciu serios al lipsei unei investiții semnificative în extinderea rețelei sale sau, cel puțin, al lipsei succesului sau a rentabilității unei eventuale extinderi a rețelei. Pe de altă parte, reclamanta nu propune metode de măsurare a efectului concurențial al unei extinderi a rețelei, altele decât cea a creșterii numărului de gospodării conectate.

287 În sfârșit, reclamanta susține că alți concurenți, precum ea însăși, ar fi putut utiliza accesul (temporar) la infrastructura de nivel 3 a părților la concentrare pentru a putea concura pe piața MDU, înainte de a instala în mod continuu propriile rețele (fibră) de nivel 3.

288 Cu toate acestea, astfel cum a arătat în esență Comisia în considerentul (1479) al deciziei atacate, operatorii independenți de nivel 4 au doar un rol foarte limitat în raporturile de concurență. Pe de altă parte, astfel cum susține Comisia fără a fi contrazisă de reclamantă, aceasta din urmă nu utilizase, la data deciziei atacate, accesul la infrastructura de nivel 3 a părților la concentrare pentru a putea concura pe piața MDU, înainte de a implementa în mod continuu propria sa rețea de fibră optică. În sfârșit, reclamanta nu a prezentat niciun element care să dovedească faptul că urma să aibă, în viitorul apropiat, acces la infrastructura de nivel 3 a părților la concentrare pentru a putea concura pe piața MDU, înainte de a instala în mod continuu propria sa rețea de fibră optică.

289 În ceea ce privește, în al doilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia Tele Columbus exercita o constrângere concurențială asupra Unitymedia, în pofida faptului că nu făcea decât să distribuie produsul acesteia din urmă în amprenta rețelei sale de cablu, trebuie să se constate că această simplă afirmație nu este însoțită de elemente care să permită repunerea în discuție a explicațiilor care figurează în considerentele (1501) și (1503) ale deciziei atacate, astfel cum au fost amintite la punctele 264 și 265 de mai sus.

290 Rezultă că argumentele invocate de reclamantă nu demonstrează săvârșirea de către Comisie a unei erori vădite de apreciere atunci când a considerat că elementele de care dispunea arătau că slăbirea Tele Columbus pe amprenta rețelei de cablu a Unitymedia ar avea efecte limitate asupra concurenței pe piața MDU.

291 În ceea ce privește, în al treilea rând, ofertele irevocabile făcute de Vodafone către Tele Columbus și afirmația reclamantei potrivit căreia Comisia nu putea să le ia în considerare, din aceste două oferte rezultă că Vodafone a semnalat în mod clar intenția sa de a nu deteriora condițiile Tele Columbus în amprenta rețelei de cablu a Unitymedia, aspect de care Comisia era îndreptățită să țină seama în examinarea efectelor. Astfel, nicio dispoziție din Regulamentul nr. 139/2004 nu împiedica Comisia să ia în considerare acest element de fapt pentru a-și consolida concluzia potrivit căreia operațiunea nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața MDU, precum și nici pe piața potențială regională corespunzătoare amprentei rețelei de cablu a Unitymedia, din cauza unor efecte verticale necoordonate.

292 Astfel cum reiese din decizia atacată, Comisia a luat act de ofertele irevocabile ale Vodafone numai ca element de fapt suplimentar în susținerea concluziei sale. Astfel, Comisia nu a făcut din aceste oferte o obligație în sensul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004.

293 Prin urmare, trebuie să se considere că Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că o eventuală strategie de blocare nu ar fi avut un efect negativ semnificativ asupra concurenței din aval.

294 Pe de altă parte, capacitatea de a bloca în mod semnificativ accesul la factori de producție, interesul de a face acest lucru și efectele negative asupra concurenței din aval ale unei strategii de blocare a pieței constituie trei condiții cumulative, astfel încât lipsa uneia dintre ele este suficientă pentru a exclude riscul de blocare anticoncurențială a factorilor de producție (a se vedea punctul 277 de mai sus și jurisprudența citată).

295 În consecință, în măsura în care reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în aprecierea efectelor potențiale ale unei strategii de excludere asupra concurenței din aval (și anume a treia dintre aceste condiții), al doilea aspect al celui de al treilea motiv trebuie respins. Prin urmare, nu este necesar să se examineze temeinicia primului aspect, întemeiat pe caracterul pretins eronat al raționamentului urmat de Comisie în considerentele (1494)-(1496) ale deciziei atacate, la finalul căruia Comisia a concluzionat că entitatea rezultată în urma concentrării nu ar avea niciun interes să excludă Tele Columbus de pe piața MDU specific concentrării (și anume a doua dintre aceste condiții).

296 Având în vedere cele de mai sus, se impune respingerea celui de al doilea aspect al celui de al treilea motiv și a celui de al treilea motiv în totalitate, fără a fi necesar să se examineze cauza de inadmisibilitate invocată de Comisie.

E. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere săvârșite de Comisie în ceea ce privește efectele operațiunii pe piața cu ridicata a achiziționării de canale de televiziune și pe piața de tip feed-in pentru semnale de televiziune

297 În susținerea celui de al patrulea motiv, reclamanta susține că analiza efectuată de Comisie în decizia atacată cu privire la efectele operațiunii pe piața cu ridicata a achiziționării de canale de televiziune și pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune este afectată de erori vădite de apreciere.

1. Considerații introductive

298 Astfel cum s-a arătat la punctele 25 și 26 de mai sus, pe piața cu ridicata a furnizării și a achiziționării de canale de televiziune, organismele de radiodifuziune (ofertanți) furnizau canale de televiziune pe care furnizorii cu amănuntul de servicii de televiziune (solicitanți), precum Vodafone, Unitymedia sau reclamanta, le achiziționau pentru a furniza servicii audiovizuale utilizatorilor finali. Pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, aceiași furnizori de servicii de televiziune cu amănuntul (ofertanți) își utilizau infrastructura pentru a oferi acelorași organisme de radiodifuziune (solicitanți), în schimbul plății unor tarife *feed-in*, un serviciu de transmisie de semnale de televiziune pentru canalele lor. Cu alte cuvinte, participanții la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune erau aceiași ca pe piața cu ridicata a furnizării și a achiziționării de canale de televiziune, dar furnizorii de servicii de televiziune, precum părțile la concentrare, se situau la nivelul ofertei pe prima piață și la nivelul cererii pe a doua piață. În decizia atacată, Comisia a considerat că aceste două piețe cu ridicata erau strâns legate, în măsura în care negocierile dintre organismele de radiodifuziune și furnizorii cu amănuntul de servicii de televiziune acopereau în mod obișnuit cele două aspecte (transmisia de semnale, pe de o parte, și achiziționarea de canale, pe de altă parte).

299 La finalul analizei acestor piețe, Comisia a considerat că operațiunea nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața cu ridicata a furnizării și achiziționării de canale de televiziune.

300 Pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, Comisia a concluzionat în sensul existenței unui OSCE care rezultă din capacitatea și din motivația entității rezultate în urma concentrării, pe de o parte, să înrăutățească condițiile contractuale și financiare impuse de această entitate organismelor de radiodifuziune și, pe de altă parte, să ridice obstacole în calea apariției și a

dezvoltării unor servicii inovatoare de televiziune, precum OTT și HbbTV, și a considerat că acest lucru ar avea efecte negative asupra telespectatorilor din Germania [a se vedea, pe de o parte, considerentele (1205)-(1265) și, pe de altă parte, considerentele (1266)-(1292) ale deciziei atacate].

301 În schimb, Comisia a considerat că nu era posibil să se concluzioneze că, în urma creșterii puterii de piață a entității rezultate în urma concentrării pe această piață, entitatea menționată ar obține probabil condiții din partea organismelor de radiodifuziune și a titularilor de drepturi de televiziune sub forma unor acorduri de exclusivitate care ar avea un efect negativ asupra accesului furnizorilor cu amănuntul de televiziune concurenți la canale sau la conținuturi de televiziune.

302 În această privință, Comisia a observat mai întâi, în considerentul (1164) al deciziei atacate, că această piață nu era caracterizată, în Germania, de astfel de acorduri de exclusivitate între organismele de radiodifuziune și titularii de drepturi de televiziune, pe de o parte, și furnizorii de servicii de televiziune cu amănuntul, pe de altă parte.

303 Comisia a examinat în continuare dacă, din cauza creșterii puterii sale de piață în calitate de furnizor cu amănuntul de semnale de televiziune, entitatea rezultată în urma concentrării ar avea posibilitatea de a constrânge organismele de radiodifuziune și titularii de drepturi de televiziune să îi ofere acorduri de exclusivitate pentru canale sau conținuturi televizate. În acest cadru, Comisia a arătat că și-a concentrat analiza în special pe liga germană de fotbal (Bundesliga), și anume evenimentul sportiv cel mai important din Germania, precizând totodată că aceleași considerații se aplicau altor evenimente sportive sau conținuturi televizate populare, pentru care nu a găsit probe directe în dosar [a se vedea considerentul (1165) al deciziei atacate].

304 În primul rând, în considerentele (1173)-(1176) ale deciziei atacate, Comisia a examinat dacă Sky, deținătoare a majorității drepturilor exclusive de difuzare ale Bundesliga, ar putea accepta să încheie acorduri de exclusivitate cu entitatea rezultată în urma concentrării. Comisia a concluzionat că era puțin probabil ca aceasta să fie situația, dat fiind că, deși este adevărat că Sky depindea de entitatea rezultată în urma concentrării pentru a distribui conținuturile sale, acest organism de radiodifuziune depindea în același mod sau chiar mai mult de alte mijloace de difuzare, în special de operatorul de televiziune prin satelit Astra, având drept consecință pierderea de către Sky a unei părți substanțiale din veniturile sale în ipoteza în care ar încheia un acord de exclusivitate cu entitatea rezultată în urma concentrării. De asemenea, Comisia a luat în considerare faptul că Sky, participant internațional și principalul furnizor de servicii de televiziune cu plată în Germania, beneficia de o putere de cumpărare compensatorie certă.

305 În al doilea rând, în considerentele (1177)-(1183) ale deciziei atacate, Comisia a verificat dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar putea urma în mod rezonabil o strategie care să vizeze obținerea unui acces exclusiv la alte canale sau conținuturi televizate, în special prin intermediul organismelor de radiodifuziune sau al titularilor de drepturi de televiziune care beneficiază de o putere de cumpărare compensatorie mai redusă decât Sky. Întemeindu-se pe documente interne ale părților la concentrare și pe răspunsul acestora la comunicarea privind obiecțiunile, Comisia a considerat că, chiar dacă entitatea rezultată în urma concentrării avea capacitatea de a pune în aplicare o astfel de strategie, era îndoielnic ca aceasta să fie motivată să procedeze astfel, dat fiind că o astfel de strategie ar fi avut costuri ridicate de punere în aplicare, dar rezultate incerte în ceea ce privește beneficiile.

306 În al treilea rând, în considerentele (1184)-(1197) ale deciziei atacate, Comisia și-a aprofundat analiza privind motivația entității rezultate în urma concentrării de a-și exclude concurenții prin achiziționarea de drepturi exclusive asupra anumitor conținuturi televizate, examinând documentele interne ale părților legate de o astfel de strategie. Potrivit Comisiei, din aceste documente reieșea că fiecare dintre părțile la concentrare avusese deja în vedere posibilitatea de a achiziționa canale sau conținuturi sportive în mod exclusiv, dar renunțase în cele din urmă la astfel de proiecte, ceea ce aceste părți explicaseră, întemeindu-se pe elemente de probă, ca răspuns la comunicarea privind obiecțiunile. Comisia a dedus de aici că nu se putea concluziona că entitatea rezultată în urma concentrării ar fi fost motivată să își utilizeze baza de clienți mai extinsă pentru a negocia cu organismele de radiodifuziune anumite acorduri exclusive privind conținuturi „premium” în vederea excluderii furnizorilor cu amănuntul concurenți de servicii de televiziune.

307 În sfârșit, din motive de exhaustivitate, Comisia a examinat, în considerentele (1198)-(1203) ale deciziei atacate, dacă o ipotetică strategie de exclusivitate pusă în aplicare de entitatea rezultată în urma concentrării ar putea produce efecte anticoncurențiale semnificative care să provoace în special excluderea furnizorilor cu amănuntul concurenți de servicii de televiziune, cu consecințe negative asupra consumatorilor.

308 Întemeindu-se pe date care demonstrează că marea majoritate a telespectatorilor germani nu și-ar schimba furnizorul cu amănuntul de servicii de televiziune pentru a avea acces la conținuturi sportive exclusive, Comisia a apreciat că, chiar și în ipoteza în care entitatea rezultată în urma concentrării ar pune în aplicare o strategie de exclusivitate, aceasta nu ar priva furnizorii concurenți de o importantă bază de clienți. Comisia a ținut seama de asemenea de faptul că, chiar și într-o asemenea ipoteză, entitatea rezultată în urma concentrării s-ar confrunta cu concurența Sky, care urmărea o strategie de distribuție neexclusivă a conținuturilor sale televizate pe diferite platforme, ceea ce ar permite furnizorilor concurenți să aibă, în orice caz, acces la conținuturile sale „premium”. Comisia a dedus de aici că era improbabil ca punerea în aplicare a unei strategii de exclusivitate de către entitatea rezultată în urma concentrării să fi putut produce efecte anticoncurențiale semnificative.

309 Pentru toate aceste motive, Comisia a concluzionat, în considerentul (1204) al deciziei atacate, că, chiar dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar beneficia de o putere de piață mai mare în urma acestei operațiuni, nu era posibil să se concluzioneze că aceasta din urmă ar fi obținut probabil condiții din partea organismelor de radiodifuziune și a titularilor de drepturi de televiziune sub forma unor acorduri de exclusivitate care ar avea un efect negativ asupra accesului furnizorilor cu amănuntul de televiziune concurenți la canale sau la conținuturi de televiziune.

310 În speță, argumentația reclamantei în susținerea prezentului motiv este împărțită în două aspecte. În cadrul primului aspect, reclamanta arată că concluzia la care a ajuns Comisia, și anume că organismele de radiodifuziune și titularii de drepturi de televiziune nu ar fi fost susceptibili să ofere acorduri de exclusivitate entității rezultate în urma concentrării în pofida creșterii puterii de piață a acesteia din urmă, este incorectă și se întemeiază pe o apreciere incompletă și vădit eronată a efectelor operațiunii asupra concurenței pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune. În susținerea celui de al doilea aspect, reclamanta reproșează Comisiei că s-a limitat să examineze dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar avea capacitatea și motivația de a ridica obstacole în calea apariției și a dezvoltării televiziunii OTT și HbbTV, dar nu ar fi ținut seama de efectul operațiunii asupra altor servicii de televiziune la fel de inovatoare, precum IPTV.

2. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe erori vădite de apreciere privind blocarea pieței prin intermediul unor acorduri de exclusivitate (parțială sau totală)

311 În susținerea primului aspect al prezentului motiv, în primul rând, reclamanta arată că aprecierea, în decizia atacată, a motivației entității rezultate în urma concentrării să încheie acorduri de exclusivitate totală ar fi eronată și incompletă.

312 În al doilea rând, reclamanta susține că aprecierea, în decizia atacată, a motivației entității rezultate în urma concentrării de a pune în aplicare o strategie de exclusivitate parțială ar fi incompletă.

313 În al treilea rând, reclamanta contestă concluzia Comisiei potrivit căreia o ipotetică blocare totală sau parțială a conținuturilor nu ar putea avea efecte anticoncurențiale semnificative.

a) Cu privire la caracterul pretins incomplet și eronat al examinării Comisiei privind motivația entității rezultate în urma concentrării de a încheia acorduri de exclusivitate totală

314 Potrivit reclamantei, în primul rând, Comisia nu a ținut seama de faptul că costurile care decurg din încheierea unor acorduri de exclusivitate totală ar scădea pe măsură ce numărul de clienți finali ai platformei ar crește și, prin urmare, a concluzionat în mod eronat că entitatea rezultată în urma concentrării nu ar fi motivată să încheie asemenea acorduri. Reclamanta adaugă că Unitymedia achiziționase în trecut anumite drepturi asupra Bundesliga, ceea ce arăta că o astfel de strategie existase deja. Or, având în vedere creșterea bazei sale de clienți care decurgea din operațiune, o exclusivitate ar fi fost mai interesantă pentru entitatea rezultată în urma concentrării.

315 În al doilea rând, reclamanta susține că examinarea efectuată de Comisie este incompletă, dat fiind că nu a privit decât ipoteza achiziționării de drepturi exclusive pentru Bundesliga, și eronată, întrucât Comisia a considerat în mod eronat că considerațiile aplicabile drepturilor Bundesliga s-ar aplica și altor manifestări sportive sau conținuturi populare, în timp ce avantajele potențiale ale unei strategii de blocare a unor astfel de conținuturi erau, în opinia reclamantei, diferite.

316 În al treilea rând, reclamanta reproșează Comisiei că nu a ținut seama de faptul că avantajele unei strategii de exclusivitate pentru entitatea rezultată în urma concentrării (și tendința organismelor de radiodifuziune de a accepta acorduri de exclusivitate) ar fi susceptibile să se schimbe în viitor, din cauza posibilităților sporite pe care le-ar avea entitatea rezultată în urma concentrării de a oferi pachete multiservicii unei baze de clienți foarte largi în toată Germania și de faptul că unele conținuturi exclusive ar putea ajuta entitatea rezultată în urma concentrării să își majoreze vânzările de oferte CFM către clienți care ar putea viziona aceste conținuturi pe telefonul lor mobil.

317 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

318 În această privință, în primul rând, trebuie arătat că reclamanta nu repune în discuție aprecierile Comisiei care i-au permis acesteia din urmă să concluzioneze că era puțin probabil ca entitatea rezultată în urma concentrării să fi fost motivată să încheie un acord de exclusivitate totală cu Sky, astfel cum sunt prezentate în considerentele (1173)-(1176) ale deciziei atacate (a se vedea punctul 304 de mai sus), întemeiate în special pe faptul că Sky depindea în același mod sau chiar mai mult de alți operatori decât entitatea rezultată în urma concentrării pentru a putea difuza

conținuturile sale. În ședința de audiere a pledoariilor, reclamanta a confirmat de altfel că nu contesta faptul că motivația Sky de a încheia un acord de exclusivitate totală cu entitatea rezultată în urma concentrării era limitată.

319 Pe de altă parte, în ceea ce privește aprecierile Comisiei care au permis acesteia din urmă să concluzioneze că era îndoielnic ca entitatea rezultată în urma concentrării să fie motivată să încheie acorduri de exclusivitate totală cu alți furnizori de conținuturi decât Sky, astfel cum sunt prezentate în considerentele (1177)-(1183) ale deciziei atacate (a se vedea punctul 305 de mai sus), reclamanta susține în general că costurile care decurg din încheierea unor acorduri de exclusivitate totală scad pe măsură ce numărul de clienți finali ai platformei crește sau că o strategie de exclusivitate este mai interesantă ulterior concentrării decât era în trecut, însă nu prezintă elemente concrete de natură să repună în discuție explicațiile Comisiei.

320 În special, reclamanta nu demonstrează că ar fi existat în Germania o corelație suficient de puternică între prezența unor canale sau a unor conținuturi atractive pe platforma de televiziune a unui operator și capacitatea sa de a atrage noi telespectatori, ceea ce ar fi permis, cu un grad de probabilitate suficient, amortizarea costurilor ridicate ale acordurilor de exclusivitate totală. În plus, reclamanta nu prezintă nicio probă care să demonstreze în mod suficient că entitatea rezultată în urma concentrării ar fi fost motivată să adopte o strategie comercială întemeiată pe exclusivitate totală în viitor și care ar permite astfel repunerea în discuție a aprecierilor Comisiei în această privință.

321 În al doilea rând, în ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia examinarea de către Comisie a motivației entității rezultate în urma concentrării de a încheia acorduri de exclusivitate totală ar fi incompletă, fiind limitată la Bundesliga, și eronată, trebuie să se constate că blocarea pieței factorilor de producție nu poate ridica probleme de concurență decât dacă privește un „factor de producție important” pentru produsul din aval, astfel cum se arată la punctul 34 din Orientările privind concentrările neorizontale.

322 În consecință, trebuie să se considere că, în cazul în care o strategie de blocare totală privind conținuturile cele mai atractive (precum Bundesliga) nu provoacă suficiente schimbări de furnizor pentru a fi rentabilă, este probabil ca alte tipuri de conținuturi „mai puțin importante” să fie cu atât mai puțin susceptibile să realizeze acest lucru, cu consecința că entitatea rezultată în urma concentrării ar fi mai puțin motivată să încerce să pună în aplicare o strategie de blocare totală privind astfel de conținuturi. Prin urmare, nu s-ar putea reproșa Comisiei că a examinat numai situația ipotetică a achiziționării de drepturi exclusive asupra Bundesliga și că a apreciat că considerațiile sale se aplicau și unor conținuturi mai puțin populare.

323 Pe de altă parte, reclamanta se limitează să invoce caracterul mai puțin costisitor al unei strategii de blocare a conținuturilor mai puțin atractive, dar nu prezintă nici motivele pentru care ar fi mai rentabil pentru entitatea rezultată în urma concentrării să desfășoare o strategie de achiziționare de drepturi exclusive asupra unor conținuturi mai puțin atractive decât Bundesliga, nici motivele pentru care astfel de conținuturi ar fi suficient de „importante” în sensul punctului 34 din Orientările privind concentrările neorizontale pentru ca o blocare a acestui factor de producție să poată genera probleme de concurență.

324 În orice caz, contrar celor invocate de reclamantă, reiese din considerentele (1184)-(1197) ale deciziei atacate (a se vedea punctul 306 de mai sus) că Comisia a examinat aspectul dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar fi motivată să achiziționeze drepturi exclusive asupra

altor evenimente sportive sau conținuturi populare decât Bundesliga, ținând seama în special de faptul că Unitymedia achiziționase, astfel cum a susținut reclamanta, anumite drepturi asupra Bundesliga în anul 2005.

325 În al treilea rând, în ceea ce privește afirmația reclamantei potrivit căreia Comisia nu ar fi ținut seama de posibilitățile sporite pe care le-ar avea entitatea rezultată în urma concentrării de a oferi pachete multiservicii unei baze de clienți foarte largi în toată Germania și de faptul că anumite conținuturi exclusive ar putea să o ajute să își majoreze vânzările de oferte CFM, trebuie observat că, în considerentul (149) litera (b) punctele (iv)-(vi) al deciziei atacate, Comisia a constatat slaba penetrare a ofertelor CFM în Germania, confirmată de concurenții părților la concentrare în cursul investigației de piață. Într-adevăr, potrivit rapoartelor unor terți, în anul 2017, numai 8,4 % din gospodării sau 10,8 % din baza de clienți de servicii de internet fix în bandă largă, și anume 3,5 milioane de gospodării, cumpărau un produs CFM. Comisia a constatat de asemenea că studiul cabinetului de consultanță WIK-Consult prezentat de un terț în cursul procedurii administrative concluziona că nu ar fi existat, în viitorul apropiat, schimbări semnificative în dinamica concurențială din Germania prin vânzările grupate de produse fixe și de produse mobile, dat fiind că consumatorii germani ar fi continuat să cumpere separat aceste două tipuri de produse, ceea ce reclamanta nu contestă.

326 Prin urmare, nu se poate reproșa Comisiei că nu a examinat dacă avantajele unei strategii de exclusivitate (și tendința organismelor de radiodifuziune de a accepta acorduri de exclusivitate) erau susceptibile să se schimbe în viitor, din cauza posibilităților sporite pe care le-ar avea entitatea rezultată în urma concentrării de a oferi pachete multiservicii, în special oferte CFM, unei baze de clienți foarte mari în toată Germania.

327 Rezultă din cele ce precedă că trebuie înlăturată critica reclamantei întemeiată pe caracterul pretins incomplet și eronat al examinării Comisiei privind motivația entității rezultate în urma concentrării de a încheia acorduri de exclusivitate totală.

b) Cu privire la caracterul pretins incomplet și eronat al examinării Comisiei privind motivația entității rezultate în urma concentrării de a încheia acorduri de exclusivitate parțială

328 Reclamanta reproșează Comisiei că nu a ținut seama de posibilitatea entității rezultate în urma concentrării de a iniția o blocare parțială care să vizeze în mod individual unul sau mai mulți concurenți pe piețele MDU și SDU din aval, precum ea însăși, prin care organismele de radiodifuziune ar fi împiedicate să distribuie acestora canalele și conținuturile lor sau prin care acești concurenți ar fi privați de accesul la anumite funcționalități de televiziune inovatoare, precum VOD și vizionarea amânată sau în reluare.

329 Or, potrivit reclamantei, o astfel de strategie de blocare parțială este cu atât mai probabilă cu cât este mai puțin costisitoare pentru entitatea rezultată în urma concentrării și mai ușor de acceptat de către organismele de radiodifuziune, cauzând în același timp efecte prejudiciabile asupra concurenților vizați.

330 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

331 În această privință, trebuie arătat că, în cadrul examinării unei eventuale motivații de a încheia acorduri de exclusivitate totală cu Sky, constatările efectuate de Comisie [a se vedea considerentele (1173)-(1176) ale deciziei atacate și punctul 304 de mai sus], erau suficiente

pentru a permite înlăturarea unei strategii a entității rezultate în urma concentrării întemeiate pe o exclusivitate parțială cu acest operator. Astfel, după cum arată Comisia, dat fiind că a constatat că Sky nu avea nicio motivație să încheie acorduri de exclusivitate totală având în vedere în special dependența sa față de alți operatori decât entitatea rezultată în urma concentrării, printre care operatorii de televiziune prin satelit, ceea ce reclamanta nu contestă, era puțin probabil ca ea să acorde acestei entități o exclusivitate care ar fi luat forma unei excluderi a anumitor operatori activi pe piețele MDU și SDU vizate individual, cu atât mai mult cu cât oferta sa ar fi rămas accesibilă pe alte platforme, sau că ar fi acceptat să îi priveze pe aceștia din urmă de anumite funcționalități inovatoare. Prin urmare, nu s-ar putea reproșa Comisiei că nu a ținut seama de posibilitatea entității rezultate în urma concentrării de a încheia astfel de acorduri cu Sky, având ca obiect privarea unora dintre concurenții săi de conținuturi sau de funcționalități inovatoare.

332 Pe de altă parte, în ceea ce privește alte organisme de radiodifuziune decât Sky, este necesar să se constate că reclamanta nu prezintă niciun element care să indice că lipsa anumitor conținuturi sau a anumitor funcționalități inovatoare oferite de acestea în oferta unui concurent ar fi avut un efect semnificativ asupra schimbărilor de furnizor și, prin urmare, că o proporție potențial importantă de societăți de locuințe, în ceea ce privea piața MDU, sau de telespectatori germani, în ceea ce privea piața SDU, ar fi fost dispusă să treacă la oferta entității rezultate în urma concentrării pentru simplul motiv că aceste canale sau funcționalități nu ar fi fost oferite de furnizorul lor actual. Reclamanta nu demonstrează, așadar, un efect negativ care să fie semnificativ asupra concurenței din aval, în sensul punctului 32 din Orientările privind concentrările neorizontale.

333 În orice caz, încheierea de către o întreprindere în poziție dominantă a unor acorduri de exclusivitate cu un furnizor prin care se urmărește excluderea de pe piața din aval a unuia sau mai multor concurenți desemnați individual poate constitui un comportament contrar dreptului concurenței (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 martie 2011, Altstoff Recycling Austria/Comisia, T-419/03, EU:T:2011:102, punctul 51). Întrebată în această privință în ședința de audiere a pledoariilor, reclamanta a confirmat de altfel că, dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar încheia un acord de exclusivitate totală sau parțială cu un organism de radiodifuziune, acest lucru ar constitui în mod potențial o încălcare a articolului 101 sau 102 TFUE.

334 În consecință, este necesar să se considere că era puțin probabil ca entitatea rezultată în urma concentrării să fie motivată să încheie astfel de acorduri la finalul acestei operațiuni, ceea ce se aplica și organismelor de radiodifuziune. Astfel, reiese din jurisprudență că, deși este adecvat să se țină seama de motivațiile de a adopta comportamente anticoncurențiale, trebuie să se țină seama și de faptul că motivațiile menționate ar putea fi reduse sau chiar eliminate, din cauza nelegalității comportamentelor în discuție, a probabilității detectării lor, a urmăririi lor de către autoritățile competente atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național, și a sancțiunilor pecuniare care ar putea rezulta din acestea (a se vedea în acest sens Hotărârea din 25 octombrie 2002, Tetra Laval/Comisia, T-5/02, EU:T:2002:264, punctul 159, și Hotărârea din 14 decembrie 2005, General Electric/Comisia, T-210/01, EU:T:2005:456, punctele 303-311). Prin urmare, nu s-ar putea reproșa Comisiei că nu a ținut seama de posibilitatea improbabilă, având în vedere caracterul său potențial nelegal, ca entitatea rezultată în urma concentrării să încheie un acord de exclusivitate cu un organism de radiodifuziune prin care unul sau mai mulți concurenți pe piețele din aval, vizate individual, ar fi fost privați de acces la anumite conținuturi sau la anumite funcționalități inovatoare.

335 Rezultă din ceea ce precedă că trebuie înlăturată critica reclamantei întemeiată pe caracterul pretins incomplet al examinării Comisiei privind motivația entității rezultate în urma concentrării de a încheia acorduri de exclusivitate parțială.

336 Pe de altă parte, capacitatea de a bloca în mod semnificativ accesul la factori de producție, interesul de a face acest lucru și efectul negativ semnificativ asupra concurenței din aval ale unei strategii de blocare a pieței constituie trei condiții cumulative, astfel încât lipsa uneia dintre ele este suficientă pentru a exclude riscul de blocare anticoncurențială a accesului (a se vedea punctul 277 de mai sus și jurisprudența citată).

337 În consecință, în măsura în care reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește pretinsa motivație a entității rezultate în urma concentrării de a pune în aplicare o strategie de excludere a furnizorilor cu amănuntul de servicii de televiziune concurenți (și anume a doua dintre aceste condiții), primul aspect al celui de al patrulea motiv trebuie respins, fără a fi necesar să se examineze temeinicia celei de a treia critici, întemeiată pe caracterul pretins eronat al examinării Comisiei privind efectele unei strategii de blocare completă sau parțială a conținuturilor asupra concurenței din aval (și anume, a treia dintre aceste condiții).

3. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe caracterul incomplet al aprecierii prejudiciilor pentru concurență cauzate de operațiune ca urmare a restricțiilor asupra serviciilor de televiziune inovatoare

338 Cu titlu introductiv, reclamanta explică faptul că, în decizia atacată, Comisia a considerat în mod întemeiat că, la încheierea operațiunii, entitatea rezultată în urma concentrării ar avea capacitatea și motivația necesare pentru a ridica obstacole în calea apariției unor servicii de televiziune inovatoare precum HbbTV și OTT, ceea ce ar avea ca efect prejudicierea consumatorilor prin reducerea calității experienței de vizionare și prin limitarea alegerii lor. Cu toate acestea, reclamanta reproșează Comisiei că nu a ținut seama de faptul că entitatea rezultată în urma concentrării ar putea aduce atingere și altor servicii de televiziune inovatoare, precum IPTV.

339 În susținerea unei astfel de afirmații, reclamanta susține că serviciile OTT nu ofereau aceeași calitate ca IPTV, că necesitau un echipament specific și că nu erau la fel de rentabile ca IPTV. Ea deduce de aici că orice preocupare legată de degradarea calității și a experienței de vizionare oferite consumatorilor finali în ceea ce privește OTT se aplica și IPTV.

340 Reclamanta susține de asemenea că capacitatea și motivația entității rezultate în urma concentrării de a restrânge distribuirea de conținuturi nu erau mai mici în ceea ce privește serviciile IPTV ale concurenților săi decât în cazul OTT și al HbbTV oferite de organismele de radiodifuziune. Comisia nu ar fi explicat nicidecum modul în care o restricție a transmisiei de conținuturi prin intermediul IPTV nu ar fi trebuit să ridice probleme și în ce mod serviciile inovatoare, altele decât OTT și HbbTV, ale organismelor de radiodifuziune ar fi mai puțin relevante sau mai puțin demne de protecție. Reclamanta adaugă că, pe de o parte, afirmația Comisiei potrivit căreia OTT ar fi putut schimba lucrurile pe termen mediu nu se bazează pe nicio probă și că, chiar dacă aceasta ar fi situația, acest lucru nu poate justifica ignorarea efectelor negative ale operațiunii asupra IPTV, care avea deja o atracție semnificativă pe piață. Pe de altă parte, entitatea rezultată în urma concentrării trebuia, potrivit reclamantei, să fie și mai motivată să aducă prejudicii IPTV decât OTT, întrucât IPTV era un veritabil substitut al televiziunii prin cablu și singura tehnologie alternativă în extindere pe piață, în timp ce OTT era utilizată numai în completarea unui serviciu de televiziune prin cablu, dar nu în locul acestuia din urmă.

341 În această privință, este necesar să se arate că, astfel cum a explicat Comisia, susținută de intervenientă, deși este un sistem care permite furnizarea de servicii de televiziune prin rețele IP, IPTV face parte dintr-o rețea dedicată și gestionată care este controlată de furnizorul de servicii de televiziune, în timp ce tehnologia OTT permite difuzarea directă de către organismele de radiodifuziune a canalelor de televiziune prin internet, fără ca operatorul rețelei să intervină în controlul sau în distribuirea conținutului. Contrar situației IPTV, tehnologia OTT permite, prin urmare, o interacțiune mai directă între organismele de radiodifuziune (canalele) și telespectatorii finali.

342 Pe de altă parte, în decizia atacată, Comisia a prezentat numeroase elemente care demonstrau că OTT constituia într-adevăr o tehnologie a cărei utilizare era recentă și în plină creștere.

343 Astfel, în considerentele (948) și (950)-(954) ale deciziei atacate, în cadrul examinării eventualelor efecte orizontale ale operațiunii pe piața cu amănuntul a serviciilor de televiziune, Comisia a prezentat în mod detaliat oferta recentă și în creștere de servicii de televiziune OTT.

344 Mai precis, în considerentul (948) al deciziei atacate, Comisia a constatat că furnizorii cu amănuntul de televiziune tradiționali ofereau din ce în ce mai mult servicii de televiziune liniară prin intermediul OTT. În această privință, ea a arătat că Vodafone (Giga TV OTT), reclamanta (Magenta TV) și Telefónica (O2 TV) ofereau, fiecare, o ofertă autonomă de televiziune OTT. Comisia a constatat de asemenea că alți actori ofereau un produs de televiziune OTT ca opțiune suplimentară numai pentru abonații lor de televiziune existenți, printre care Unitymedia (Horizon Go), United Internet (1 & 1 TV app), Tele Columbus (Advance TV app), NetCologne (NetGo app) și M-net (M-net TV Plus App).

345 În considerentul (950) al deciziei atacate, Comisia a subliniat că furnizorii de servicii OTT, precum Amazon Prime și Netflix, dispuneau deja de o bază mare de clienți, întrucât fiecare avea deja (cel puțin) peste trei milioane de abonați în Germania, Netflix preconizând o creștere de peste 20 % în acel an.

346 În considerentul (951) al deciziei atacate, Comisia a constatat că serviciile specializate OTT erau de asemenea din ce în ce mai răspândite în Germania și, în considerentul (952) al deciziei menționate, a observat că mai multe organisme de radiodifuziune începuseră de asemenea să ofere propriile servicii OTT.

347 Pe de altă parte, în considerentele (1127)-(1132) ale deciziei atacate, în cadrul examinării efectelor orizontale necoordonate pe piața cu ridicata a furnizării și a achiziționării de canale de televiziune și pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, Comisia a furnizat explicații referitoare la evoluția serviciilor OTT și în special la evoluția cererii de astfel de servicii.

348 În această privință, Comisia a amintit în considerentul (1127) al deciziei atacate că, în cadrul definirii pieței relevante, ea a arătat că distribuția OTT devenea din ce în ce mai relevantă în sectorul televiziunii din Germania, ca și în multe alte țări.

349 În considerentul (1129) al deciziei atacate, deși Comisia a indicat că majoritatea organismelor de radiodifuziune considerau întotdeauna produsele OTT ca fiind în prezent complementare serviciilor de televiziune liniară de bază, ea a subliniat de asemenea, întemeindu-se pe elemente de probă, că aceleași date demonstrau importanța din ce în ce mai mare a distribuției OTT în Germania, în măsura în care 11,7 % dintre persoanele chestionate declaraseră că își puteau imagina utilizarea OTT ca mijloc exclusiv de recepție a televiziunii la domiciliu. Pe de altă parte,

Comisia a reamintit că anumiți distribuitori de OTT, cum ar fi Netflix, Amazon și DAZN, erau deja foarte populari și a observat că mai mulți participanți la investigația de piață au susținut că serviciile OTT puteau înlocui într-o anumită măsură serviciile de televiziune tradiționale.

350 În considerentul (1130) al deciziei atacate, referindu-se la diverse documente citate într-o notă de subsol din decizia atacată, Comisia a explicat că, astfel cum semnalau autoritățile publice germane din domeniul mijloacelor de informare în masă, OTT câștiga teren ca principal mod de recepție a conținuturilor audiovizuale, cu o creștere de 6 % între anii 2017 și 2018. Pe de altă parte, în ceea ce privește audiența națională, furnizorii OTT crescuseră de la 7,3 % în 2015-2016 la 12,8 % în 2017-2018. În ceea ce privea în mod specific segmentul televiziunii „premium”, OTT crescuse de la 16,8 % în 2015-2016 la 23 % în 2017-2018. În plus, o rată de creștere similară a fost observată în cursul acelorași ani în ceea ce privește abonații (de la 25,3 la 33,4 %) și veniturile (de la 10,6 la 19,1 %). Comisia a arătat de asemenea că, prin comparație, cotele de piață ale televiziunii prin cablu scăzuseră în aceeași perioadă.

351 În sfârșit, în considerentul (1132) al deciziei atacate, Comisia a menționat o evoluție rapidă a situației. În acest sens, Comisia a subliniat că dezvoltarea serviciilor OTT ar putea fi în măsură să limiteze substanțial puterea de piață a platformelor de televiziune tradiționale și să reechilibreze poziția de negociere a diferiților participanți, în special în prezența condițiilor de piață adecvate.

352 Prin urmare, este necesar să se constate că afirmația Comisiei potrivit căreia OTT ar putea să schimbe situația pe termen mediu este întemeiată pe numeroase elemente de probă, contrar celor susținute de reclamantă.

353 Pe de altă parte, reclamanta nu prezintă niciun element de probă care să permită, pe de o parte, repunerea în discuție a constatărilor care precedă și, pe de altă parte, stabilirea faptului că IPTV cunoștea o creștere similară OTT, că IPTV prezenta un potențial de creștere asemănător sau că OTT nu oferea aceeași calitate precum IPTV, necesita un echipament specific și nu ar fi la fel de rentabil ca IPTV, cu consecința că orice preocupare legată de degradarea calității și a experienței de vizionare oferite consumatorilor finali în ceea ce privește OTT ar fi trebuit să se aplice și IPTV. Trebuie arătat de asemenea că reclamanta nu contestă explicația prezentată de Comisie în considerentul (291) al deciziei atacate, potrivit căreia numai 8 % dintre gospodării au subscris la IPTV în Germania, indicând cota de piață limitată a acestei tehnologii.

354 În continuare, în ceea ce privește motivația entității rezultate în urma concentrării de a împiedica apariția unor servicii de televiziune inovatoare, Comisia a subliniat, în considerentul (1275) al deciziei atacate, că serviciile OTT și HbbTV urmăreau crearea unei conexiuni directe între organismele de radiodifuziune și telespectatori, limitând astfel intermedierea platformelor de televiziune clasice, precum cele ale părților la concentrare. Comisia a dedus de aici că entitatea rezultată în urma concentrării ar putea fi motivată să blocheze apariția unor astfel de servicii în vederea păstrării unui model de întreprindere întemeiat pe controlul bazei de clienți prin platforma de televiziune și pe lipsa de interacțiune între această clientelă și organismele de radiodifuziune, aceeași problemă neexistând în ceea ce privea IPTV, care nu oferea o astfel de interacțiune.

355 În această privință, Comisia a subliniat că exemplele citate de participanții la investigația de piață și documentele interne ale părților la concentrare indicau că acestea din urmă erau deja motivate să limiteze dezvoltarea serviciilor OTT și HbbTV și a explicat că motivația existentă ar crește ca urmare a operațiunii. Astfel, mai întâi, puterea de piață mai mare a entității rezultate în urma concentrării ar fi limitat posibilitatea organismelor de radiodifuziune de a rezista încercării

Vodafone de a adopta asemenea strategii. În continuare, entitatea rezultată în urma concentrării nu ar fi avut nicio motivație să introducă servicii interactive inovatoare pentru a reacționa la servicii similare oferite de principalul concurent comparabil, și anume Unitymedia. În sfârșit, dat fiind că excluderea cu succes a concurenței serviciilor OTT la nivelul vânzării cu amănuntul ar fi fost în beneficiul tuturor furnizorilor cu amănuntul de servicii de televiziune existente, aceștia din urmă ar fi fost motivați să profite (*free-ride*) de eforturile de blocare a concurenților lor la nivelul furnizării cu amănuntul. Cu toate acestea, fuziunea Vodafone și Unitymedia ar fi permis entității rezultate în urma concentrării să internalizeze avantajul pentru cele două părți de a exclude cu succes serviciile OTT. Comisia a dedus de aici că acest lucru ar consolida motivația entității rezultate în urma concentrării de a se angaja într-o asemenea strategie [a se vedea considerentele (1280)-(1283) ale deciziei atacate].

356 Rezultă că Comisia dispunea de elemente de probă care îi permiteau să concluzioneze, în considerentul (1284) al deciziei atacate, că este posibil ca părțile la concentrare să fi fost motivate să ridice obstacole în calea creșterii serviciilor OTT și HbbTV pentru a menține un model economic în care platforma de televiziune controla în mod direct relația cu clientul și în care organismele de radiodifuziune erau împiedicate să eludeze intermedierea rețelelor de cablu.

357 Or, reclamanta nu dovedește că entitatea rezultată în urma concentrării ar fi, în același mod, motivată să restrângă distribuția de conținuturi prin intermediul tehnologiei IPTV.

358 În această privință, trebuie să se considere că, contrar celor susținute de reclamantă, din diferitele considerente ale deciziei atacate menționate la punctele 342-351 de mai sus rezultă că IPTV nu este un veritabil substitut al televiziunii prin cablu și nu este singura tehnologie alternativă în extindere, în timp ce OTT ar putea deveni un serviciu utilizat pentru înlocuirea televiziunii prin cablu.

359 Prin urmare, reclamanta nu demonstrează că Comisia era obligată, în speță, să aprecieze motivația entității rezultate în urma concentrării de a restrânge distribuția de conținuturi prin intermediul tehnologiei IPTV și, prin urmare, că aceasta a săvârșit o eroare vădită prin faptul că nu a efectuat o astfel de analiză. Pe de altă parte, în lumina considerațiilor de mai sus, reclamanta a fost în măsură, pe de o parte, să înțeleagă motivele pentru care Comisia nu a efectuat o asemenea apreciere și, pe de altă parte, să își valorifice drepturile, astfel încât Comisia nu și-a încălcat obligația de motivare în această privință.

360 Al doilea aspect al celui de al patrulea motiv trebuie, așadar, respins, precum și al patrulea motiv în totalitate.

F. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere săvârșită de Comisie, în măsura în care a considerat că angajamentele OTT și cele privind tarifele feed-in erau suficiente pentru a face concentrarea compatibilă cu piața internă

361 În susținerea celui de al cincilea motiv, reclamanta susține că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că angajamentul OTT, angajamentul referitor la tarifele *feed-in* și angajamentul HbbTV (denumite în continuare, împreună, „angajamentele referitoare la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune”) oferite de părțile la concentrare erau susceptibile să elimine OSCE constatat pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune. Potrivit reclamantei, aceste angajamente erau, dimpotrivă, vădit inadecvate și insuficiente.

1. Considerații introductive

362 Astfel cum s-a arătat la punctele 31 și 32 de mai sus, Comisia a considerat în decizia atacată că, din cauza puterii de piață mai mari a entității rezultate în urma concentrării pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, operațiunea ar fi putut conduce, pe de o parte, la o formă de blocare parțială a canalelor cu acces liber sau cu plată, în special prin agravarea condițiilor contractuale și financiare impuse de această entitate organismelor de radiodifuziune și, în consecință, la o degradare calitativă a ofertei de televiziune către telespectatorii finali din Germania și, pe de altă parte, la punerea în aplicare de către această entitate a unei strategii care urmărea să ridice obstacole în calea apariției și a dezvoltării serviciilor de televiziune OTT și HbbTV, ceea ce ar fi putut aduce prejudicii consumatorilor ca urmare a unei calități mai reduse a experienței telespectatorului și a unei game mai reduse de opțiuni [a se vedea, pe de o parte, considerentele (1205)-(1265) și, pe de altă parte, considerentele (1266)-(1292)].

363 În vederea eliminării acestui OSCE constatat pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, Comisia a acceptat mai multe angajamente oferite de Vodafone, și anume angajamentul OTT, care împiedica entitatea rezultată în urma concentrării să limiteze posibilitatea organismelor de radiodifuziune ale căror conținuturi erau difuzate pe platforma sa de a distribui aceste conținuturi prin intermediul unui serviciu OTT și care le garanta, în acest scop, o capacitate de interconectare directă suficientă, angajamentul HbbTV, care obliga entitatea rezultată în urma concentrării să continue să difuzeze semnalul HbbTV al organismelor de radiodifuziune cu acces liber, și angajamentul referitor la tarifele *feed-in*, care împiedica entitatea rezultată în urma concentrării să majoreze tarifele *feed-in* care îi erau plătite de organismele de radiodifuziune cu acces liber, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 40 și 41 de mai sus.

364 În speță, argumentația reclamantei în susținerea prezentului motiv poate fi împărțită în patru aspecte, întemeiate, primul, pe aplicarea unui criteriu juridic eronat pentru a aprecia caracterul adecvat al angajamentelor referitoare la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, al doilea, pe caracterul ineficace al acestor angajamente, întrucât nu ar fi eliminat problemele de concurență constatate, al treilea, pe prezentarea cu întârziere a angajamentului referitor la tarifele *feed-in* și, al patrulea, pe lipsa eliminării OSCE pe toate piețele relevante.

365 Comisia, susținută de intervenientă, răspunde că al cincilea motiv este inoperant pentru motivul că reclamanta nu contestă aprecierea angajamentului „Wholesale Cable Broadband Access”, deși acesta contribuia de asemenea la eliminarea problemelor de concurență constatate pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune.

366 În această privință, Tribunalul consideră oportun să înceapă cu examinarea temeiniciei celor patru aspecte invocate de reclamantă în susținerea prezentului motiv.

2. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe aplicarea unui criteriu juridic eronat pentru a aprecia caracterul adecvat al angajamentelor referitoare la piața de tip feed-in *pentru semnale de televiziune*

367 În primul rând, reclamanta susține că Comisia ar fi trebuit să considere angajamentele referitoare la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune ca fiind vădit insuficiente pentru motivul că priveau numai comportamentul entității rezultate în urma concentrării. Astfel, Comunicarea privind măsurile corective nu ar fi permis în principiu să se accepte angajamente de natură comportamentală pentru a remedia probleme de concurență orizontale, precum cele constatate pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune.

368 În al doilea rând, reclamanta susține că Comisia a apreciat caracterul adecvat al acestor angajamente pe baza unui criteriu juridic eronat și prea indulgent. În această privință, reclamanta arată că terminologia vagă utilizată de Comisie în decizia atacată evidențiază o posibilitate, dar nu o certitudine, că aceste angajamente erau suficiente și eficace pentru a elimina în totalitate problemele de concurență constatate pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, cu consecința că aceste măsuri nu ar fi trebuit să fie acceptate.

369 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

370 În ceea ce privește, în primul rând, afirmația reclamantei potrivit căreia angajamentele referitoare la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune ar fi doar comportamentale și, prin urmare, insuficiente pentru a remedia probleme de concurență de natură orizontală, este adevărat că, astfel cum constată reclamanta, Comisia explică la punctul 15 din Comunicarea privind măsurile corective că angajamentele cu caracter structural, precum angajamentul de a ceda o activitate, sunt în general preferabile din punctul de vedere al obiectivului definit în Regulamentul nr. 139/2004, în măsura în care acestea împiedică în mod durabil problemele de concurență care ar rezulta din concentrarea notificată și nu necesită măsuri de supraveghere pe termen mediu sau lung. Pe de altă parte, astfel cum amintește reclamanta, Comisia subliniază la punctul 17 din comunicarea menționată că angajamentele referitoare la comportamentul viitor al entității rezultate în urma concentrării nu pot fi admisibile decât în mod excepțional, în circumstanțe foarte specifice.

371 În continuare, Comisia nu este abilitată să accepte decât angajamente de natură să facă operațiunea de concentrare compatibilă cu piața internă. Cu alte cuvinte, angajamentele asumate de întreprinderile în cauză trebuie să permită Comisiei să concluzioneze că operațiunea de concentrare în cauză nu ar ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau a consolidării unei poziții dominante în sensul articolului 2 alineatul (2) din acest regulament (a se vedea Hotărârea din 23 februarie 2006, Cementbouw Handel Industrie/Comisia, T-282/02, EU:T:2006:64, punctul 294 și jurisprudența citată).

372 Angajamentele luate în cursul fazei II au, în special, ca obiect să remedieze problemele de concurență constatate de Comisie în cadrul fazei I și care au condus Comisia să deschidă faza II. În consecință, atunci când Tribunalul trebuie să examineze dacă angajamentele luate în cursul fazei II sunt, având în vedere importanța și conținutul lor, de natură să permită Comisiei să adopte o decizie de aprobare a concentrării, acestuia îi revine competența de a verifica faptul că Comisia a putut, fără a săvârși o eroare vădită de apreciere, să considere că angajamentele menționate constituiau un răspuns direct și suficient la probleme de concurență constatate în cadrul fazei I (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 mai 2015, Niki Luftfahrt/Comisia, T-162/10, EU:T:2015:283, punctul 298).

373 În sfârșit, angajamentele comportamentale nu sunt insuficiente prin natura lor pentru a împiedica un OSCE pe piața internă sau pe o parte semnificativă a acesteia, în special ca urmare a creării sau a consolidării unei poziții dominante și trebuie apreciate de la caz la caz, la fel ca angajamentele structurale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 septembrie 2005, EDP/Comisia, T-87/05, EU:T:2005:333, punctul 100 și jurisprudența citată).

374 Astfel, la punctul 15 din Comunicarea privind măsurile corective, Comisia subliniază că nu este posibil să se excludă *a priori* ca alte tipuri de angajamente decât angajamentele cu caracter structural să poată împiedica, de asemenea, formarea unui OSCE.

375 Rezultă din ceea ce precedă că, desigur, în Comunicarea privind măsurile corective, Comisia își exprimă preferința pentru angajamentele structurale, în special din cauza facilității punerii lor în aplicare. Cu toate acestea, este necesar să se constate că în principal acceptarea acestora din urmă este guvernată de caracterul adecvat și suficient al angajamentelor pentru rezolvarea problemei de concurență identificate, precum și de certitudinea că angajamentele menționate vor putea fi puse în aplicare.

376 Prin urmare, reclamanta nu poate susține în mod întemeiat că Comisia ar fi trebuit să respingă angajamentele referitoare la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune ca fiind vădit insuficiente pentru simplul motiv că priveau numai comportamentul entității rezultate în urma concentrării, ceea ce permite respingerea primei critici.

377 În ceea ce privește, în al doilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia terminologia utilizată de Comisie în decizia atacată ar arăta că aceasta din urmă nu avea nicio certitudine că angajamentele referitoare la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune ar fi fost suficiente și eficace pentru a remedia OSCE constatat pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, trebuie arătat că Comisia trebuie să declare o concentrare compatibilă dacă este suficient de probabil că operațiunea menționată, astfel cum a fost modificată prin angajamentele asumate de părțile la concentrare, nu va ridica obstacole semnificative în calea concurenței efective, pe piața internă sau pe o parte substanțială a acesteia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 23 mai 2019, KPN/Comisia, T-370/17, EU:T:2019:354, punctul 110 și jurisprudența citată).

378 Pe de altă parte, angajamentele asumate de partea care a notificat operațiunea în cauză nu pot fi considerate ca fiind de natură să facă operațiunea compatibilă cu piața internă decât în măsura în care Comisia este în măsură să concluzioneze, cu certitudine, că va fi posibil să le aplice și că remediile care rezultă din acestea vor fi suficient de viabile și de durabile pentru a asigura că OSCE constatat, pe care angajamentele intenționează să îl împiedice, nu este susceptibil să se producă într-un viitor relativ apropiat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 13 mai 2015, Niki Luftfahrt/Comisia, T-162/10, EU:T:2015:283, punctul 294 și jurisprudența citată).

379 Rezultă de aici că, deși Comisia trebuie să aibă certitudinea că angajamentele asumate vor putea fi puse în aplicare și că vor fi suficient de viabile și de durabile, aceasta poate declara o concentrare compatibilă dacă este suficient de probabil ca angajamentele menționate să fie suficiente și eficace pentru a elimina OSCE constatat.

380 Pe de altă parte, reclamanta nu poate susține în mod întemeiat că formulările utilizate de Comisie ar arăta că aceasta din urmă s-ar fi întemeiat pe o simplă posibilitate ca angajamentele să elimine în totalitate toate efectele negative constatate care rezultă din operațiune pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune.

381 Astfel, este adevărat că partea din decizia atacată consacrată aprecierii angajamentelor finale cuprinde anumite formulări care, luate în considerare în mod izolat, ar putea fi interpretate ca expresia unei îndoieli a Comisiei. Totuși, aceste formulări trebuie interpretate în lumina ansamblului acestei părți a deciziei atacate și în special a concluziilor care au fost formulate de Comisie în considerentele (1965), (1972) și (1973) ale deciziei atacate.

382 În această privință, trebuie să se constate că, cu titlu de concluzie generală, Comisia a arătat, în considerentul (1973) al deciziei atacate, că „angajamentele finale, în integralitatea lor, [erau] adecvate și suficiente pentru a elimina problemele de concurență ridicate, potrivit cărora operațiunea ar avea ca efect obstacole semnificative în calea concurenței efective” și „că angajamentele finale [puteau] fi puse în aplicare în mod eficace în termen scurt”.

383 Rezultă din cele ce precedă că primul aspect al prezentului motiv trebuie înlăturat.

3. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe caracterul ineficace al angajamentelor privind piața de tip feed-in *pentru semnale de televiziune, întrucât acestea nu ar elimina problemele de concurență constatate*

384 În susținerea celui de al doilea aspect al prezentului motiv, reclamanta arată că angajamentele referitoare la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune erau total ineficace și inadecvate pentru atingerea obiectivului Comisiei de a compensa puterea de negociere sporită a entității rezultate în urma concentrării față de organismele de radiodifuziune.

385 Astfel, în primul rând, reclamanta susține că angajamentul OTT nu proteja organismele de radiodifuziune care distribuie canale liniare fără servicii de televiziune în reluare pe platforma entității rezultate în urma concentrării, nici organismele de radiodifuziune care propun oferte neliniare (servicii VOD).

386 În al doilea rând, reclamanta arată că, dat fiind că OTT nu ar putea decât pe termen mediu să limiteze puterea de piață a platformelor de televiziune tradiționale, după cum arată însăși Comisia în considerentul (1132) al deciziei atacate, angajamentul OTT era ineficace, întrucât nu ar putea deveni efectiv decât cu întârziere, după ce condițiile de concurență de pe piață se vor fi deteriorat și mai mult, ceea ce era contrar cerințelor prevăzute la punctul 9 din Comunicarea privind măsurile corective.

387 În al treilea rând, reclamanta explică faptul că al doilea aspect al angajamentului OTT, și anume angajamentul referitor la interconectare pentru serviciile OTT, era insuficient, dat fiind că problemele de capacitate s-ar putea pune pe întreaga amprentă a rețelei de cablu și în special la nivelul buclei locale, în care toți clienții trebuiau să împartă capacitatea limitată a cablului coaxial, ceea ce demonstra că faptul de a asigura o capacitate suficientă de interconectare sau de „*peering*” nu ar garanta în sine o calitate suficientă a recepției pentru clienții televiziunii OTT și nu ar îmbunătăți condițiile de concurență.

388 În al patrulea rând, reclamanta afirmă că angajamentele referitoare la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune erau insuficiente, întrucât nu ar diminua capacitatea și motivația entității rezultate în urma concentrării de a aduce prejudicii serviciilor de televiziune inovatoare, precum serviciile IPTV ale terților. Potrivit reclamantei, entitatea rezultată în urma concentrării ar rămâne, așadar, liberă să restrângă utilizarea de către organismele de radiodifuziune a serviciilor IPTV ale terților și, astfel, să aducă prejudicii acestor organisme de radiodifuziune, furnizorilor concurenți de servicii de televiziune cu amănuntul și clienților lor.

389 În al cincilea rând, reclamanta arată că angajamentele nu ar împiedica entitatea rezultată în urma concentrării să impună organismelor de radiodifuziune alte condiții defavorabile susceptibile să conducă la rezultate identice sau chiar mai proaste decât cele pe care aceste angajamente trebuiau să le elimine. Alte elemente discutate în cadrul negocierilor multidimensionale dintre entitatea rezultată în urma concentrării și organismele de radiodifuziune ar fi putut fi astfel

afectate negativ. În consecință, angajamentul referitor la tarifele *feed-in* ar fi fost destinat să rămână fără efect, întrucât nu ar fi inclus deteriorarea altor condiții contractuale în detrimentul organismelor de radiodifuziune și nu ar fi împiedicat entitatea rezultată în urma concentrării să abuzeze de puterea sa de piață.

390 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

391 În această privință, în ceea ce privește, în primul rând, afirmația reclamantei potrivit căreia angajamentul OTT ar fi fost ineficace, întrucât nu ar fi protejat organismele de radiodifuziune care distribuie canale liniare fără servicii de televiziune în reluare pe platforma entității rezultate în urma concentrării și organismele de radiodifuziune care propun oferte neliniare, trebuie să se constate că o asemenea afirmație se întemeiază pe o interpretare eronată a angajamentului OTT.

392 Astfel, din cuprinsul punctului 13 din secțiunea B.II din textul angajamentelor reiese că, prin intermediul angajamentului OTT, Vodafone s-a angajat să nu încheie sau să nu reînnoiască acorduri cu un organism de radiodifuziune privind distribuția canalelor liniare ale acestui organism de radiodifuziune și a serviciilor de televiziune în reluare referitoare la conținutul acestor canale liniare prin intermediul platformei TV a Vodafone, care ar fi inclus termeni ce ar fi restrâns în mod direct sau indirect capacitatea acestui organism de radiodifuziune de a oferi un serviciu OTT, canalele sale liniare prin intermediul unui serviciu OTT sau conținutul său pentru includerea într-un serviciu OTT în Germania [a se vedea de asemenea considerentul (1924) al deciziei atacate].

393 Or, dat fiind că conceptul de „organism de radiodifuziune” este definit în angajamente ca fiind orice „furnizor de unul sau mai multe canale de televiziune liniare”, textul angajamentului OTT nu poate fi interpretat cum a fost propus de reclamantă, în sensul că nu s-ar fi aplicat decât organismelor de radiodifuziune care distribuiau în același timp canale liniare și servicii de televiziune în reluare prin intermediul platformei entității rezultate în urma concentrării și, prin urmare, în sensul că angajamentul referitor la restricțiile OTT nu ar fi protejat organismele de radiodifuziune care distribuie canale liniare fără servicii de televiziune în reluare pe platforma entității rezultate în urma concentrării și nici organismele de radiodifuziune care propuneau și oferte neliniare.

394 Menționarea, în textul angajamentelor, a unui acord cu un organism de radiodifuziune care includea distribuția canalelor liniare ale acestui difuzor „și” servicii de televiziune în reluare referitoare la conținutul acestor canale liniare prin intermediul platformei TV a Vodafone urmărea să extindă conținutul angajamentului nu numai la acordurile privind distribuția canalelor liniare, ci și la acordurile privind atât distribuția canalelor liniare, cât și serviciile asociate distribuției de canale liniare, și anume serviciile de televiziune în reluare referitoare la conținutul acestor canale liniare, mai degrabă decât să excludă acordurile încheiate sau care urmau să fie încheiate cu organisme de radiodifuziune care distribuiau canale liniare fără servicii de televiziune în reluare pe platforma entității rezultate în urma concentrării sau cu organisme de radiodifuziune care propuneau și oferte neliniare.

395 Rezultă de aici că angajamentul OTT trebuie interpretat mai degrabă în sensul că viza, pe de o parte, acordurile negociate cu organisme de radiodifuziune care priveau numai distribuția canalelor liniare ale acestui canal de televiziune și, pe de altă parte, acordurile negociate cu organisme de radiodifuziune care priveau distribuția canalelor liniare ale acestui organism de

radiodifuziune și furnizarea de servicii de televiziune în reluare referitoare la conținutul acestor canale liniare prin intermediul platformei TV a Vodafone, ceea ce permite înlăturarea acestei prime critici a reclamantei.

396 În orice caz, este necesar să se arate că reclamanta nu furnizează nicio indicație cu privire la efectul, asupra eficacității angajamentului OTT, al interpretării sale a angajamentului menționat, potrivit căreia acesta nu ar fi protejat organismele de radiodifuziune care distribuie canale liniare fără servicii de televiziune în reluare pe platforma entității rezultate în urma concentrării sau organismele de radiodifuziune care propun și oferte neliniare. În special, reclamanta nu demonstrează că angajamentul OTT ar fi fost insuficient pentru a remedia problema de concurență constatată pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, astfel încât să îi justifice adoptarea, pentru motivul că nu s-ar fi aplicat organismelor de radiodifuziune care distribuie canale liniare fără servicii de televiziune în reluare pe platforma entității rezultate în urma concentrării sau organismelor de radiodifuziune care propun și oferte neliniare. În această privință, reclamanta nu prezintă niciun element care ar permite să se aprecieze numărul de organisme de radiodifuziune care nu ar fi putut, în acest caz, să beneficieze de angajamentul OTT.

397 În ceea ce privește, în al doilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia angajamentul OTT ar fi fost ineficace, întrucât nu ar fi putut deveni efectiv decât cu întârziere, este necesar să se arate că din considerentul (1266) al deciziei atacate reiese că problema de concurență constatată, pentru care acest remediu urmărea să ofere o soluție, consta în posibilitatea sporită pe care ar avea-o entitatea rezultată în urma concentrării de a ridica obstacole în calea apariției și a dezvoltării anumitor servicii de televiziune inovatoare, a căror importanță în creștere fusese constatată, care permiteau mai multă interacțiune între organismul de radiodifuziune și telespectatori, printre care OTT.

398 În consecință, independent de problema cadrului temporal în care serviciile OTT ar fi fost în măsură să limiteze în mod substanțial puterea de piață a platformelor de televiziune tradiționale, trebuie să se constate că angajamentul OTT, în măsura în care nu numai că ar împiedica Vodafone, de la data adoptării deciziei atacate, să încheie sau să reînnoiască un acord cu un organism de radiodifuziune care ar fi inclus termeni care restrângeau în mod direct sau indirect capacitatea acestui organism de radiodifuziune de a oferi un serviciu OTT în Germania, ci de asemenea ar fi obligat-o să nu pună în aplicare astfel de clauze care ar fi existat și să elimine astfel de restricții din contractele existente, era imediat de natură să împiedice Vodafone să ridice obstacole în calea apariției și a dezvoltării serviciilor OTT și, prin urmare, să remedieze problema de concurență constatată pentru care fusese adoptat. Rezultă că angajamentul OTT ar putea fi executat în mod eficace într-o perioadă scurtă de timp, în conformitate cu punctul 9 din Comunicarea privind măsurile corective, ceea ce permite înlăturarea celei de a doua critici a reclamantei.

399 În ceea ce privește, în al treilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia angajamentul referitor la interconectare pentru serviciile OTT ar fi fost insuficient, dat fiind că ar fi putut apărea probleme de capacitate pe întreaga amprentă a rețelei de cablu, cu consecința că o capacitate suficientă de interconectare sau de „*peering*” nu ar fi garantat o calitate suficientă a recepției pentru clienții televiziunii OTT, este necesar să se arate că din cuprinsul punctului 15 din secțiunea B.II din textul angajamentelor reiese că obiectivul acestui remediu era de a menține cel puțin trei rute necongestionate către rețeaua IP a entității rezultate în urma concentrării în Germania. Cu alte cuvinte, obiectivul era de a furniza o capacitate de interconectare suficientă pentru a permite

clienților în bandă largă ai entității rezultate în urma concentrării să aibă acces la orice serviciu OTT din Germania, fie prin punctele de interconectare descrise la punctul 16 din secțiunea B.II din textul angajamentelor, fie altfel.

400 În acest scop, punctul 16 din secțiunea B.II din textul angajamentelor prevedea printre altele următoarele obligații. *Primo*, Vodafone s-ar asigura că utilizarea de vârf zilnică în ansamblul punctelor de interconectare ale entității rezultate în urma concentrării cu fiecare dintre grupurile de cel puțin trei furnizori de interconectare cu bună reputație care erau dispuși să vândă servicii de tranzit nu depășește 80 %, cu consecința că ar exista cel puțin 20 % de capacitate disponibilă peste vârful zilnic. *Secundo*, Vodafone s-ar asigura că capacitatea disponibilă dincolo de vârful zilnic este de cel puțin 20 Gbit/s. Această cifră ar fi revizuită în fiecare an potrivit unei proceduri descrise în textul angajamentelor. Or, reclamanta nu explică în mod concret în ce mod acest lucru ar fi fost insuficient.

401 În această privință, trebuie arătat de asemenea că Comisia și intervenienta au explicat în esență, fără a fi contrazise, că entitatea rezultată în urma concentrării ar fi puternic motivată să minimizeze o congestie la nivelul buclei locale pentru motivul că o astfel de congestie ar fi determinat un risc important ca ea să piardă clienți pe piața accesului fix la internet, în beneficiul altor furnizori.

402 În plus, trebuie constatat că, în considerentul (1929) al deciziei atacate, Comisia a arătat că neutralitatea internetului, garantată prin Regulamentul (UE) 2015/2120 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 de stabilire a unor măsuri privind accesul la internetul deschis și de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații și a Regulamentului (UE) nr. 531/2012 privind roamingul în rețelele publice de comunicații mobile în interiorul Uniunii (JO 2015, L 310, p. 1), ar fi trebuit să împiedice entitatea rezultată în urma concentrării să adopte practici unilaterale restrictive pentru a eluda angajamentul, precum redefinirea priorităților în materie de trafic sau discriminarea, ceea ce reclamanta nu contestă.

403 Având în vedere cele de mai sus, este necesar să se considere că reclamanta nu demonstrează că angajamentul referitor la interconectare pentru serviciile OTT ar fi fost insuficient pentru a garanta o calitate suficientă a recepției pentru clienții televiziunii OTT, ceea ce permite înlăturarea celei de a treia critici.

404 În ceea ce privește, în al patrulea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia angajamentele referitoare la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune ar fi fost insuficiente, întrucât nu ar fi diminuat capacitatea și motivația entității rezultate în urma concentrării de a aduce prejudicii serviciilor de televiziune inovatoare, precum serviciile IPTV ale unor terți, trebuie amintit, astfel cum reiese din examinarea celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, că, deși Comisia a considerat, în decizia atacată, că entitatea rezultată în urma concentrării ar avea capacitatea și motivația de a ridica obstacole în calea apariției și a dezvoltării unor servicii de televiziune inovatoare precum HbbTV și OTT și că Vodafone își asumase angajamentele OTT și HbbTV pentru a remedia această problemă de concurență, ea nu a apreciat că acesta ar fi cazul IPTV, considerând că acest produs era, spre deosebire de OTT, în fază de încetinire, cu o cotă de piață limitată de 8 % [a se vedea considerentul (291) al deciziei atacate], ceea ce reclamanta nu contestă.

405 Pe de altă parte, reiese din cuprinsul punctelor 338-360 de mai sus că reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că nu a examinat dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar avea capacitatea și interesul de a ridica obstacole în calea apariției și a dezvoltării altor servicii inovatoare, precum IPTV, cu consecința că nu era necesar să se impună un angajament în această privință, astfel încât a patra critică nu poate fi admisă.

406 În ceea ce privește, în al cincilea rând, afirmația reclamantei potrivit căreia angajamentele referitoare la piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune nu ar fi împiedicat entitatea rezultată în urma concentrării să impună organismelor de radiodifuziune alte condiții nefavorabile susceptibile să conducă la rezultate identice sau chiar mai proaste decât cele pe care aceste angajamente trebuiau să le elimine, trebuie să se constate că reclamanta și intervenienta sunt de acord cu privire la faptul că negocierile dintre organismele de radiodifuziune și platformele de televiziune nu se limitau la fluxurile de venituri ale organismelor de radiodifuziune către entitatea rezultată în urma concentrării, cu alte cuvinte, tarifele *feed-in*, ci acopereau și plățile legate de conținuturi și plățile pe baza calității tehnice sau a funcționalităților și serviciilor suplimentare, care erau efectuate de entitatea rezultată în urma concentrării în beneficiul organismelor de radiodifuziune.

407 Cu toate acestea, trebuie să se constate mai întâi că, în considerentul (1221) al deciziei atacate, Comisia a arătat că tarifele *feed-in* erau direct legate de transmisia de semnale de televiziune prin cablu și păreau a fi, așadar, principalul element al fluxului de plăți care ar fi afectat de puterea de piață mai mare a entității rezultate în urma concentrării pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune. Pe de altă parte, în considerentul (1959) al deciziei menționate, Comisia a explicat că, deși dezvoltarea recentă a serviciilor de televiziune cu valoare adăugată a contribuit la o creștere a fluxului de venituri de la platformele de televiziune către organismele de radiodifuziune, tarifele *feed-in* reprezentau întotdeauna un element financiar extrem de relevant în relația contractuală dintre organismele de radiodifuziune cu acces liber și platformele de televiziune prin cablu. Comisia a adăugat că anumite elemente din dosar sugerau că efectul operațiunii asupra fluxului de venituri al entității rezultate în urma concentrării către organismele de radiodifuziune putea fi limitat [a se vedea secțiunea VIII.C.2.11.3.9(ii) din decizia atacată], deși niciun element din dosar nu sugera că situația era aceeași în ceea ce privește tarifele *feed-in* [a se vedea de asemenea considerentul (1261)].

408 Rezultă că Comisia a putut, fără a săvârși o eroare vădită, să țină seama de împrejurarea că angajamentul de a nu majora tarifele *feed-in* putea contrabalansa riscul ca întinderea și calitatea ofertei de televiziune pentru clienții cu amănuntul să fie reduse ca urmare a unei agravări semnificative a condițiilor contractuale impuse de entitatea rezultată în urma concentrării organismelor de radiodifuziune cu acces liber.

409 În continuare, este necesar să se considere că Comisia era îndreptățită să țină seama de caracterul complementar al angajamentului referitor la tarifele *feed-in* și al angajamentului OTT pentru motivul că primul intervenea în mod direct asupra relației financiare dintre entitatea rezultată în urma concentrării și organismele de radiodifuziune în cauză în ceea ce privea ofertele de televiziune tradițională și liniară și că al doilea ar avea un efect în ceea ce privește furnizarea de servicii suplimentare.

410 Pe de altă parte, în cursul procedurii în fața Tribunalului, Comisia a susținut, fără a fi contestată de reclamantă, că, dacă entitatea rezultată în urma concentrării ar adăuga alte plăți substanțiale decât tarifele *feed-in*, aceasta ar constitui o eludare a angajamentelor care poate fi identificată cu ușurință.

411 În sfârșit, presupunând că a cincea critică a reclamantei privind eludarea angajamentelor se aplică și televiziunii cu plată, reclamanta nu a prezentat nici elemente care să contrazică afirmația Comisiei potrivit căreia, în ceea ce privea canalele de televiziune cu plată, orice comportament de tipul celui descris de reclamantă ar fi contrar angajamentului OTT.

412 Din cele de mai sus rezultă că a cincea critică este suficient de comprehensibilă și, prin urmare, este admisibilă, contrar celor susținute de Comisie, dar că nu este întemeiată. În consecință, această critică trebuie înlăturată, precum și al doilea aspect al prezentului motiv.

4. Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe prezentarea tardivă a angajamentului referitor la tarifele feed-in

413 În susținerea celui de al treilea aspect al prezentului motiv, reclamanta susține că angajamentul referitor la tarifele *feed-in* a fost prezentat după expirarea termenului de prezentare a măsurilor corective, cu consecința că Comisia nu a putut efectua o nouă consultare a participanților la piață. Or, din Comunicarea privind măsurile corective ar reieși că numai angajamentele care elimină complet, înlăturând orice ambiguitate, problemele de concurență constatate ar putea fi admise cu întârziere, ceea ce nu ar fi cazul acestui angajament, având în vedere argumentele dezvoltate în cadrul primelor două aspecte ale celui de al cincilea motiv. Prin urmare, Comisia ar fi trebuit să respingă angajamentul referitor la tarifele *feed-in*.

414 Comisia, susținută de Vodafone, contestă argumentele reclamantei.

415 În această privință, trebuie arătat că reiese din cuprinsul articolului 19 alineatul (2) din Regulamentul nr. 802/2004 că angajamentele asumate de întreprinderile în cauză în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004 se depun la Comisie în termen de 65 de zile lucrătoare de la data inițierii procedurii. În cazul în care termenul de adoptare a unei decizii în temeiul articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul nr. 139/2004 se prelungește, perioada de 65 de zile lucrătoare se prelungește automat cu același număr de zile lucrătoare.

416 Pe de altă parte, din cuprinsul punctului 94 din Comunicarea privind măsurile corective reiese că, atunci când părțile modifică angajamentele asumate după termenul de 65 de zile lucrătoare, Comisia va accepta angajamentele modificate numai în cazul în care poate stabili în mod clar – pe baza evaluării sale cu privire la informațiile deja obținute în cadrul investigației, printre altele rezultatele consultării anterioare a participanților la piață și fără a recurge la o altă consultare de același tip – că, odată puse în aplicare, astfel de angajamente vor suprima complet, eliminând orice ambiguitate, problemele de concurență identificate, cu condiția să dispună de suficient timp pentru a efectua o analiză adecvată și pentru a consulta în mod adecvat statele membre. Pe de altă parte, din nota de subsol 107 din această comunicare, referitoare la punctul 94 din aceasta, reiese că consultarea statelor membre presupune în mod normal posibilitatea Comisiei de a adresa acestora din urmă un proiect de decizie finală care să cuprindă o evaluare a angajamentelor modificate cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de reuniunea comitetului consultativ cu statele membre.

417 În sfârșit, este necesar să se arate că jurisprudența a considerat că aceste două condiții erau cumulative și le-a precizat, în sensul că Comisia poate ține seama de angajamente prezentate cu întârziere de părțile la o concentrare notificată, în primul rând, dacă aceste angajamente soluționează în mod clar și fără a fi nevoie de o investigație suplimentară problemele de

concurență identificate în prealabil și, în al doilea rând, dacă există suficient timp pentru a consulta statele membre cu privire la aceste angajamente (a se vedea Hotărârea din 6 iulie 2010, Ryanair/Comisia, T-342/07, EU:T:2010:280, punctul 455 și jurisprudența citată).

418 În speță, trebuie să se constate că aceste două condiții sunt îndeplinite.

419 În ceea ce privește, în primul rând, prima condiție, din examinarea primului și a celui de al doilea aspect ale prezentului motiv reiese că argumentele reclamantei întemeiate pe caracterul ineficace și insuficient al angajamentelor, în special al angajamentului referitor la tarifele *feed-in*, au fost respinse. Prin urmare, trebuie să se considere că reclamanta nu a demonstrat că Comisia nu putea stabili în mod clar – pe baza aprecierii sale cu privire la informațiile deja obținute în cadrul investigației, printre altele pe baza rezultatelor consultării anterioare a participanților la piață – că, odată pus în aplicare, angajamentul referitor la tarifele *feed-in* ar fi soluționat în mod clar și fără a fi nevoie de o investigație suplimentară problemele de concurență identificate în prealabil.

420 În ceea ce privește, în al doilea rând, a doua condiție, trebuie arătat că din considerentele (25) și (26) ale deciziei atacate reiese că partea care a notificat operațiunea a prezentat un proiect revizuit de angajamente la 11 iunie 2019 și că comitetul consultativ a discutat proiectul de decizie și a emis o opinie favorabilă la 28 iunie. Rezultă că, în speță, Comisia a fost într-adevăr în măsură să adreseze statelor membre un proiect de decizie finală care să cuprindă o evaluare a angajamentelor modificate cu cel puțin 10 zile lucrătoare înainte de reuniunea comitetului consultativ, ceea ce reclamanta nu contestă, și, prin urmare, că aceasta a dispus de timp suficient pentru a consulta statele membre cu privire la angajamentul referitor la tarifele *feed-in*.

421 Rezultă din cele ce precedă că Comisia putea ține seama de angajamentul referitor la tarifele *feed-in* în pofida prezentării sale cu întârziere, cu consecința că al treilea aspect al prezentului motiv trebuie înlăturat.

5. Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe lipsa eliminării OSCE pe toate piețele relevante

422 Reclamanta arată că, având în vedere argumentele sale precedente, dezvoltate în cadrul primului, al celui de al doilea și al celui de al patrulea motiv, angajamentele erau insuficiente întrucât nu ar elimina OSCE de pe piețele MDU și SDU, nici efectele de blocare în detrimentul concurenților entității rezultate în urma concentrării pe piețele de televiziune cu ridicata, și anume probleme pe care Comisia a omis să le identifice în decizia atacată.

423 Comisia contestă argumentele reclamantei.

424 În această privință, este suficient să se constate că argumentele la care face trimitere reclamanta, dezvoltate în susținerea primului, a celui de al doilea și a celui de al patrulea motiv, au fost respinse mai sus pentru motivele expuse în cadrul examinării acestor motive. Rezultă de aici că reclamanta nu demonstrează că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că a considerat că operațiunea nu dădea naștere niciunui OSCE pe piețele MDU și SDU și niciunui efect negativ semnificativ pentru concurență pe piața cu ridicata a achiziționării de canale de televiziune și pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune, astfel încât al patrulea aspect al prezentului motiv nu poate fi admis.

425 Având în vedere ceea ce precedă, al cincilea motiv trebuie respins ca fiind, în orice caz, nefondat.

G. Cu privire la cererea de luare a unor măsuri de organizare a procedurii formulată de reclamantă

426 În observațiile din 2 iunie 2023, reclamanta a solicitat Tribunalului să oblige Comisia să prezinte anumite documente confidențiale nedivulgate încă pentru a verifica dacă acestea susțineau concluzia la care ajunsese în ceea ce privește lipsa unui raport de concurență între părțile la concentrare pe piața MDU.

427 Cu toate acestea, rezultă în special din cuprinsul punctelor 71-167 de mai sus că o astfel de măsură de organizare a procedurii nu este necesară pentru a statua asupra acțiunii.

428 În consecință, nu este necesar să se admită această cerere a reclamantei.

429 Rezultă din tot ceea ce precedă că acțiunea trebuie respinsă.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

430 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamanta a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor Comisiei și ale Vodafone.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șaptea extinsă)

declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Deutsche Telekom AG la plata cheltuielilor de judecată.

van der Woude da Silva Passos Reine

Truchot Sampol Pucurull

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 13 noiembrie 2024.

Semnături

Cuprins

I. Istoricul litigiului . . . 2

A. Întreprinderile în cauză . . . 2

B. Procedura administrativă . . . 3

C. Decizia atacată . . . 3

1. Aprecierea efectelor concentrării asupra concurenței în Germania . . . 3

a) Efecte orizontale . . . 4

1) Efecte orizontale necoordonate pe piața accesului fix la internet . . . 4

2) Efecte orizontale necoordonate pe piața furnizării cu amănuntul de servicii de transmisie de semnale de televiziune . . . 4

3) Efecte orizontale necoordonate asupra eventualelor piețe ale furnizării cu amănuntul de oferte multiservicii . . . 5

4) Efecte orizontale necoordonate pe piața furnizării cu amănuntul de servicii de televiziune . . . 6

5) Efecte orizontale necoordonate pe piața cu ridicata a furnizării și a achiziționării de canale de televiziune și pe piața de tip feed-in pentru semnale de televiziune . . . 6

b) Efecte verticale . . . 7

c) Efecte de conglomerat . . . 8

d) Concluzie cu privire la efectele concentrării în Germania . . . 8

2. Angajamente cărora li se conferă caracter obligatoriu în decizia atacată . . . 8

II. Procedura și concluziile părților . . . 9

III. În drept . . . 10

A. Principii jurisprudențiale aplicabile . . . 10

1. Cu privire la intensitatea controlului jurisdicțional . . . 10

2. Cu privire la normele în materie de probă . . . 11

B. Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004 și pe erori vădite de apreciere în ceea ce privește piața MDU . . . 12

1. Considerații introductive . . . 12

2. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe erori vădite de apreciere 13

a) Cu privire la erorile vădite de apreciere în ceea ce privește raportul de concurență dintre părțile la concentrare 13

1) Cu privire la concurența directă 13

2) Cu privire la concurența indirectă 15

3) Cu privire la concurența potențială 19

4) Cu privire la poziția dominantă colectivă rezultată dintr-o coluziune tacită între părțile la concentrare 26

b) Cu privire la erorile vădite de apreciere în ceea ce privește efectele concurențiale ale operațiunii pe piața MDU 27

1) Cu privire la creșterea puterii de piață a entității rezultate în urma concentrării și la eliminarea presiunii concurențiale dintre părți 28

2) Cu privire la slăbirea presiunii concurențiale exercitate de concurenții rămași 28

3. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe o eroare de drept și pe încălcarea articolului 2 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 139/2004 30

C. Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește raportul de concurență dintre părțile la concentrare pe piața SDU 32

1. Considerații introductive 33

2. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere, pentru motivul că Comisia nu a considerat că operațiunea ar conduce la crearea unei poziții dominante care dă naștere unui OSCE 34

3. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, întrucât Comisia nu a concluzionat că operațiunea ar elimina concurența reală și potențială dintre părțile la concentrare 35

4. Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, întrucât Comisia nu a considerat că operațiunea ar slăbi concurenții rămași 39

D. Cu privire la al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în ceea ce privește efectele verticale ale operațiunii asupra serviciilor intermediare de transmisie de semnale de televiziune 40

1. Considerații introductive 40

2. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe erori vădite săvârșite de Comisie în aprecierea efectelor potențiale ale unei strategii de excludere asupra concurenței din aval 42

E. Cu privire la al patrulea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere săvârșite de Comisie în ceea ce privește efectele operațiunii pe piața cu ridicata a achiziționării de canale de televiziune și pe piața de tip *feed-in* pentru semnale de televiziune 46

1. Considerații introductive 46

2. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe erori vădite de apreciere privind blocarea pieței prin intermediul unor acorduri de exclusivitate (parțială sau totală) 49

a) Cu privire la caracterul pretins incomplet și eronat al examinării Comisiei privind motivația entității rezultate în urma concentrării de a încheia acorduri de exclusivitate totală 49

b) Cu privire la caracterul pretins incomplet și eronat al examinării Comisiei privind motivația entității rezultate în urma concentrării de a încheia acorduri de exclusivitate parțială 51

3. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe caracterul incomplet al aprecierii prejudiciilor pentru concurență cauzate de operațiune ca urmare a restricțiilor asupra serviciilor de televiziune inovatoare 53

F. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere săvârșită de Comisie, în măsura în care a considerat că angajamentele OTT și cele privind tarifele *feed-in* erau suficiente pentru a face concentrarea compatibilă cu piața internă 56

1. Considerații introductive 57

2. Cu privire la primul aspect, întemeiat pe aplicarea unui criteriu juridic eronat pentru a aprecia caracterul adecvat al angajamentelor referitoare la piața de tip feed-in pentru semnale de televiziune 57

3. Cu privire la al doilea aspect, întemeiat pe caracterul ineficace al angajamentelor privind piața de tip feed-in pentru semnale de televiziune, întrucât acestea nu ar elimina problemele de concurență constatate 60

4. Cu privire la al treilea aspect, întemeiat pe prezentarea tardivă a angajamentului referitor la tarifele feed-in 65

5. Cu privire la al patrulea aspect, întemeiat pe lipsa eliminării OSCE pe toate piețele relevante 66

G. Cu privire la cererea de luare a unor măsuri de organizare a procedurii formulată de reclamantă 67

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată 67